

รายงานการวิจัย

วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืน
ในจังหวัดภาคใต้

**Research and Development Route of Sustainable Homestay
Tourism in Southern of Thailand**

จตุติมา บุญมี

Jutima Boonmee

ปัทศรีชกรณ์ อารีย์กุล

Phatchakorn Areekul

ธนินทร์ สังขดวง

Thanin Sangkhaduang

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณแผ่นดินประจำปี พ.ศ. 2559

วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้

จุติมา บุญมี¹ ปกัศร์ชกรณ อารีย์กุล² และ ธนินทร์ สังขดวง³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้ 2) กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ 3) พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการแสดงผลพัทธ์ของการวางแผนการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ และ 4) เผยแพร่ข้อมูลและให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ เป็นการวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยและพัฒนา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ โฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี พ.ศ. 2559 ใช้การวิเคราะห์ SWOT การสังเคราะห์ TOWS Matrix วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา การสนทนากลุ่ม และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลโดยใช้หลักการพัฒนาระบบสารสนเทศ (System Development Life Cycle: SDLC)

ผลการวิจัย พบว่า 1) โฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวน 14 แห่ง ใน 9 จังหวัด 2) ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ สรุปได้ 6 ประเด็น คือ 2.1) การพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการรองรับด้านการท่องเที่ยว 2.2) การกระจายรายได้และผลประโยชน์ 2.3) การพัฒนาคุณภาพการบริการ 2.4) การวางแผนทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ 2.5) การพัฒนาคู่มือการให้บริการและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.6) การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว 3) ได้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้แบบออนไลน์ และ 4) ระบบถูกพัฒนาเพื่อให้สามารถใช้งานได้ทั้งบนคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารแบบพกพาที่สามารถเชื่อมต่อสู่อินเทอร์เน็ตได้ สร้างความสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ของภาคใต้ และช่วยในการค้นหาข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

คำสำคัญ: วิจัยและพัฒนา, เส้นทางการท่องเที่ยว, โฮมสเตย์ในภาคใต้

^{1,3}วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

²คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

Research and Development Route of Sustainable Homestay Tourism in Southern of Thailand

Jutima Boonmee¹ Phatchakorn Areekul² and Thanin Sangkhaduang³

The purpose of this research is 1) to collect and develop certified homestay database system in Southern region 2) to determine the strategies for homestay tourism in Southern region 3) to develop homestay route by using online information system supporting a showing result of homestay tourism travel plan and 4) to publicize and provide information about homestay tourism in Southern region. this is an integrating research between qualitative research and R&D (Research and Development) by choosing target group. They are homestays in southern region which are certified in 2016 by using SWOT analysis, TOWS Matrix, content analysis, group discussion, and System Development Life cycle (SDLC).

The finding reveals that 1) there are 14 certified homestays from 9 provinces of Southern region in 2016 2) there are 6 strategic issues that we can summerize about strategies for homestay tourism in Southern region which is 2.1) development of capacity and readiness for tourism 2.2) distribution of income and benefit 2.3) development of service quality 2.4) marketing and public relations planning for homestay tourism 2.5) manual development and service tourism activities and 2.6) conservation of tourism resources. 3) receiving online geography information system for homestay tourism in Southern region and 4) the system has been developed for using on computer and mobile device that can connect to the internet. This creates convenience for accessing homestay tourism information of Southern region as well as assisting in information searching that meet tourist's need.

Key Words: Research and Development (R&D), tourism route, homestay in Southern region

.....
^{1,3}College of Hospitality and Tourism, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Trang Campus

²Faculty of Science and Fisheries Technology, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Trang Campus

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเล่มนี้ สำเร็จลงด้วยดีจากความกรุณาและความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกิดศิริ เจริญวิศาล ที่กรุณาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษา ทั้งนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความก้าวหน้ารายงานวิจัยเล่มนี้ และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทำให้มีผลงานวิจัยซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ประกอบการ โสมสเดย์ทุกท่าน ทุกชุมชน ที่เสียสละเวลาในการให้ข้อมูล ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านคณาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ที่มีคุณค่า สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาผลงานวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา และวิทยาลัยการ โรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย งบประมาณแผ่นดินประจำปี พ.ศ. 2559 ในครั้งนี้

ที่สำคัญผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการงานวิชาการและวิจัย งานนโยบายและวางแผน งานพัฒนานักศึกษา และเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่ให้การสนับสนุนให้โอกาส และเป็นกำลังใจในการทำงานเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ความผิดพลาดและข้อบกพร่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากรายงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้

คณะผู้วิจัย

24 ตุลาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพประกอบ	ฌ
บทที่	
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของเรื่องที่วิจัย	1
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	36
ขอบเขตของการวิจัย	36
นิยามศัพท์	37
กรอบแนวคิดในการวิจัย	38
ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย	39
2 เนื้อเรื่องและข้อวิจารณ์	40
วิธีดำเนินการวิจัย	40
ผลการวิจัย	43
การอภิปรายผล	91

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	สรุป
	สรุปผลการวิจัย
4	ข้อเสนอแนะ
	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
	บรรณานุกรม
	ภาคผนวก
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์รายชื่อ โฮมสเตย์ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูล
	ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์
	ภาคผนวก ง ภาพการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

สารบัญตาราง

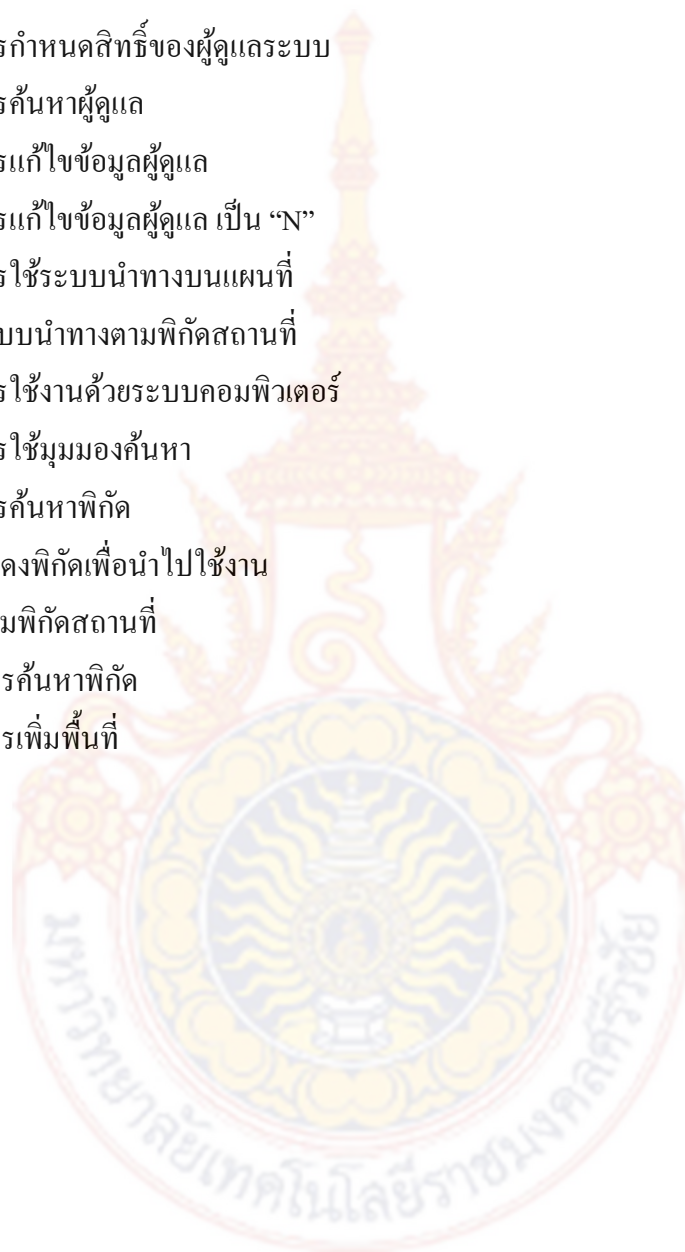
ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1.1 กรอบดัชนีชีวิตมาตรฐาน โฮมสเตย์ไทย	19
ตารางที่ 2.1 รายชื่อโฮมสเตย์ไทยที่ได้รับการรับรองมาตรฐานปีพ.ศ. 2559	43
ตารางที่ 2.2 สรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลลักษณะเด่นและกิจกรรมของโฮมสเตย์	46
ตารางที่ 2.3 แสดงข้อมูลลักษณะเด่นและกิจกรรมของโฮมสเตย์	48
ตารางที่ 2.4 สรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในด้านจุดแข็ง	50
ตารางที่ 2.5 สรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในด้านจุดอ่อน	53
ตารางที่ 2.6 สรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกด้านโอกาส	55
ตารางที่ 2.7 สรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกด้านอุปสรรค	58
ตารางที่ 2.8 การวิเคราะห์ TOWS Matrix	64
ตารางที่ 2.9 ชื่อฐานข้อมูล	69
ตารางที่ 2.10 ตาราง tb_image	70
ตารางที่ 2.11 ตาราง tb_homestay	70
ตารางที่ 2.12 ตาราง tb_sysuser	71

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบที่	หน้า
1.1 แผนที่ภาคใต้	5
1.2 องค์กรประกอบของการท่องเที่ยว	9
1.3 คุณลักษณะและความหมายของเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย	17
1.4 การจับคู่จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (TOWS Matrix)	29
1.5 ลักษณะการทำงานของระบบ GIS	31
1.6 องค์กรประกอบของระบบ GIS	33
1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย	38
2.1 ระบบฐานข้อมูล	42
2.2 ภาพรวมของหน้าเพจเว็บ	71
2.3 หน้าหลักของเว็บไซต์	72
2.4 หน้าหลักของเว็บไซต์	73
2.5 หน้าหลักของเว็บไซต์	74
2.6 ค้นหาสถานที่ ค้นหาโฮมสเตย์ที่ต้องการโดยเลือกจากฐานข้อมูล	75
2.7 ส่วนของผู้ดูแลระบบ ระบบสำหรับเจ้าหน้าที่โฮมสเตย์	76
2.8 การค้นหาโฮมสเตย์ใส่ข้อมูลที่ต้องการ	77
2.9 การอัปโหลดภาพ	78
2.10 ไฟล์ภาพที่อัปโหลดแล้ว	78
2.11 การแก้ไขข้อมูล	79
2.12 ค้นหาโฮมสเตย์ที่ต้องการแก้ไขข้อมูล	79
2.13 การลบข้อมูล	80
2.14 การค้นหาโฮมสเตย์ที่ต้องการลบข้อมูล	80
2.15 เข้าสู่ระบบสมาชิก	81
2.16 แสดงข้อมูลสมาชิก	81
2.17 การเพิ่มผู้ดูแลระบบ	82

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบที่	หน้า
2.18 การกำหนดสิทธิ์ของผู้ดูแลระบบ	82
2.19 การค้นหาผู้ดูแล	82
2.20 การแก้ไขข้อมูลผู้ดูแล	83
2.21 การแก้ไขข้อมูลผู้ดูแล เป็น “N”	83
2.22 การใช้ระบบนำทางบนแผนที่	84
2.23 ระบบนำทางตามพิกัดสถานที่	85
2.24 การใช้งานด้วยระบบคอมพิวเตอร์	86
2.25 การใช้มุมมองค้นหา	87
2.26 การค้นหาพิกัด	87
2.27 แสดงพิกัดเพื่อนำไปใช้งาน	88
2.28 เพิ่มพิกัดสถานที่	88
2.29 การค้นหาพิกัด	89
2.30 การเพิ่มพื้นที่	90

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของเรื่องที่วิจัย

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 ได้ประเมินสถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยว่า แนวโน้มการท่องเที่ยวสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยจุดเด่นด้านทำเลที่ตั้ง และความหลากหลายของทรัพยากรท่องเที่ยวประกอบกับเอกลักษณ์ความเป็นไทย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) เช่น การนำนโยบายการท่องเที่ยววิถีไทย (Discover Thainess) มาเป็นเครื่องมือส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดรายได้เป็นจำนวนมากให้กับประเทศไทย โดยปี พ.ศ. 2558 มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 2.24 ล้านล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2559) และปี พ.ศ. 2559 จำนวน 2.52 ล้านล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560) นับเป็นความสำเร็จอันเกิดมาจากต้นทุนที่ได้เปรียบทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตซึ่งมีเอกลักษณ์และความโดดเด่นเฉพาะถือเป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ถูกกำหนดขึ้น เพื่อพัฒนาให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน พร้อมประสบการณ์ใหม่ของนักท่องเที่ยว (สุชัยมะ ธรรมศักดิ์, นพพร วงศ์วิวัฒน์ และ นัฐพงษ์ จำปาเกิดทรัพย์, 2558)

การนำเอกลักษณ์ความเป็นไทยมาสร้างประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยวในรูปแบบโฮมสเตย์จากการให้บริการที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท โดยกรมการท่องเที่ยวได้จัดทำมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ซึ่งระยะเวลาของการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย มีกำหนดคราวละ 3 ปี เมื่อครบอายุการรับรอง ผู้ประกอบการจะต้องยื่นใบสมัครขอรับการประเมินใหม่ ทั้งนี้ จากข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2557 มีชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จำนวน 142 แห่ง ใน 51 จังหวัด (กรมการท่องเที่ยว, 2558) และในปี พ.ศ. 2555-2558 มีโฮมสเตย์ผ่านการประเมิน จำนวน 140 แห่ง ใน 51 จังหวัด โดยในพื้นที่ภาคใต้มีจำนวน 20 แห่ง ใน 8 จังหวัด (กรมการท่องเที่ยว, 2555) มาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจึงเปรียบเสมือนคู่มือที่ช่วยให้ผู้ประกอบการเข้าใจต่อการจัดการด้านที่พักและกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนอย่างถูกต้อง ซึ่งหากผู้ประกอบการไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการ อาจนำไปสู่ผลกระทบทางลบต่อชุมชน และนักท่องเที่ยวได้ (ดวงธิดา พัฒโน และเกิดศิริ เจริญวิศาล, 2558) ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐจึงควรมีการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ หรือชุมชน เห็นความสำคัญของการได้รับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย เพราะนอกจากทำให้สมาชิกในชุมชน มีรายได้เสริมจากการให้บริการที่พักอย่างถูกต้องแล้ว โฮมสเตย์ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เชื่อมโยงสู่การอนุรักษ์และฟื้นฟูทางวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้น

การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นหลัก สร้างโอกาสต่อเนื่องไปสู่การแข่งขันและพัฒนาเพื่อได้รับการรับรองมาตรฐานที่สูงขึ้น เช่น มาตรฐานโฮมสเตย์ของอาเซียน เป็นต้น

ภาคใต้ เป็นภูมิภาคหนึ่งของประเทศไทยที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศ เนื่องจากมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวทางทะเล จากสถิตินักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในภาคใต้ปี พ.ศ. 2558 ประมาณ 26,770,028 คน สร้างรายได้มากถึง 201,217.99 ล้านบาท เมื่อเทียบกับสัดส่วนจำนวนและรายได้จากทุกภาคในปีเดียวกัน ถึงแม้ว่าด้านจำนวนนักท่องเที่ยว ภาคใต้อยู่ในอันดับที่สี่ รองจากภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันตก แต่ในด้านรายได้ภาคใต้อยู่ในอันดับหนึ่งในการดึงดูดเงินตราเข้าสู่ประเทศ (กรมการท่องเที่ยว, 2559) แสดงให้เห็นถึงความน่าดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว และความคุ้มค่าในการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่สูงกว่าภาคอื่น ๆ นับเป็นโอกาสดีในการเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ ที่มีค่าใช้จ่ายในระหว่างการเดินทางด้วยมูลค่าสูงกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มทั่วไปในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อค้นหาประสบการณ์ใหม่ โดยศักยภาพการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และการท่องเที่ยวโดยชุมชน (ภาคใต้ 14 จังหวัดจับมือเตรียมจัดงานโฮมสเตย์นานาชาติ, 2559) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้สามารถเกื้อหนุนให้เกิดการท่องเที่ยวชุมชนได้เป็นอย่างดี โดยอาศัยกระแสการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเทคโนโลยีออนไลน์และดิจิทัลต่าง ๆ ซึ่งเอื้อต่อการท่องเที่ยวด้วยตนเอง (Freely Independent Traveler : FIT) (ธนาคารไทยพาณิชย์, 2560) เนื่องจากที่ผ่านมานักท่องเที่ยวจะสามารถค้นหาข้อมูลของโฮมสเตย์ไทยได้เฉพาะในเว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยวเพียงเท่านั้น การท่องเที่ยวโฮมสเตย์แบบออนไลน์จึงเป็นเรื่องสำคัญต่อการพัฒนาอีกประเด็นหนึ่ง โดยเฉพาะในขั้นตอนของการตัดสินใจวางแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ก่อนที่จะทำการจองโดยที่นักท่องเที่ยวจะค้นหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว หรือสถานที่ท่องเที่ยว จากนั้นจะติดต่อกับผู้จัดหาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่ต้องการเพื่อยืนยันว่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยวนั้น ยังคงเปิดให้บริการอยู่รวมทั้งเป็นการตรวจสอบราคาที่ขายจริง นักท่องเที่ยวต้องดำเนินขั้นตอนอย่างน้อย 3 ขั้นตอนในการซื้อสินค้าและบริการการท่องเที่ยว โดยเริ่มจากการค้นหาข้อมูล การติดต่อกับผู้จัดหาสินค้าและบริการ และสุดท้ายตัดสินใจทำการจอง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2554)

ดังนั้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวสนใจการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้เพิ่มมากขึ้น จึงมีการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ออนไลน์ในแต่ละพื้นที่ เพื่อเป็นการสร้างความน่าสนใจ และดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางเข้าไปในแต่ละ

ชุมชน เพื่อเรียนรู้ถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น โดยสามารถวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง ซึ่งในระบบวางแผนการเดินทางจะแสดงข้อมูลต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวทราบเบื้องต้น เช่น ความเป็นเอกลักษณ์และลักษณะเด่นของแต่ละชุมชน ชื่อผู้ติดต่อ ภาพถ่ายแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมต่าง ๆ ของโฮมสเตย์ เป็นต้น ทั้งนี้ โฮมสเตย์ที่ระบุไว้ในระบบทุกแห่งเป็นโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยวได้ว่า จะได้รับการบริการต่าง ๆ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งมีความเหมาะสมและมีคุณภาพที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงนำมาสู่แนวคิดในการนำเสนอการออกแบบและพัฒนาระบบเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ขึ้นมา ซึ่งใช้เป็นระบบต้นแบบสำหรับผู้ใช้ให้สามารถวางแผนการท่องเที่ยวได้ด้วยตัวเอง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาขั้นตอน และวิธีในการวางแผนการท่องเที่ยวตามเส้นทางการเดินทางและสถานที่ที่น่าสนใจ และคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้แต่ละคน โดยระบบที่ถูกออกแบบมานี้ ชุมชนเจ้าของโฮมสเตย์สามารถเข้าไปแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมลงไปในแบบจำลอง เพื่อการบริหารจัดการในชุมชนได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนเอง ทั้งนี้ จากการลงพื้นที่โฮมสเตย์ในภาคใต้ โดยการสัมภาษณ์ข้อมูลร่วมกับการสังเกตการณ์ การจัดประชุมกลุ่มย่อย นำไปสู่การวิเคราะห์ลักษณะเด่นและกิจกรรมของโฮมสเตย์ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของโฮมสเตย์ ยังเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้สำหรับเป็นแผนการปฏิบัติงานที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างโอกาสในการแข่งขันโดยอาศัยความได้เปรียบเชิงคุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของชุมชน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและความยั่งยืนต่อไป

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการแสวงหาความรู้ในการวิจัยให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามประเด็น ดังนี้

1. บริบทพื้นที่ภาคใต้
2. แนวคิดการท่องเที่ยว
3. แนวคิดการท่องเที่ยวโฮมสเตย์
4. แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) และการวิเคราะห์เท่าวเมทริกซ์ (TOWS Matrix)
5. แนวคิดระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บริบทพื้นที่ภาคใต้

ภาคใต้ ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 5 ถึง 12 องศาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 ถึง 103 องศาตะวันออก ประกอบด้วย 14 จังหวัด คือ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง ภูเก็ต สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 44,196,992 ไร่ หรือ 70,715.187 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 13.78 ของเนื้อที่ทั้งประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ (สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน, 2560)

ด้านทิศเหนือ	จดอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ด้านทิศใต้	จดประเทศมาเลเซีย
ด้านทิศตะวันออก	จดอ่าวไทยและทะเลจีนใต้
ด้านทิศตะวันตก	จดทะเลอันดามันและสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า

1.1 สภาพภูมิศาสตร์

ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้านสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศ นับเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งประเทศไทยจัดแบ่งพื้นที่ออกเป็น 6 เขต หรือ 6 ภูมิภาค หนึ่งในนั้นคือ ภาคใต้ ซึ่งมีลักษณะดังนี้ (วิโรจน์ เอี่ยมเจริญ, สมเกียรติ ภูระหงษ์ และ สรีดา ช่วยวงศ์, 2553)

ภูมิฐานของภาคใต้เป็นคาบสมุทรที่มีทิวเขาตะนาวศรีต่อเนื่องไปจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทิวเขาภูเก็ตวางทอดแนวซิดชายฝั่งทะเลอันดามันจากระนองลงไป ตอนกลางมีทิวเขานครศรีธรรมราช และทิวเขาสันกาลาคีรีกั้นชายแดนไทยกับมาเลเซีย ลักษณะภาคใต้ แบ่งได้ 2 แบบ คือ ฝั่งทะเลอันดามัน กับฝั่งอ่าวไทย

1. ฝั่งทะเลอันดามัน จะมีเกาะชายฝั่งทะเลจำนวนมาก มีหาดทรายแคบ มีอ่าวขนาดเล็กทำให้เกิดเป็นชายฝั่งเว้าแหว่งมาก ตัวอย่าง หมู่เกาะสำคัญ ได้แก่ หมู่เกาะในอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อุทยาแห่งชาติตะรุเตา เกาะพีพีดอน และสิมิลัน

2. ฝั่งทะเลอ่าวไทย มีเกาะชายฝั่งขนาดใหญ่ มีหาดทรายยาวเกือบตลอดแนวชายฝั่งและทะเลตื้น มีทะเลภายใน (Lagoon) เรียกว่า “ทะเลสาบสงขลา” เกาะขนาดใหญ่ ได้แก่ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า หมู่เกาะสำคัญ คือ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง โดยลักษณะทางภูมิประเทศโดยรวมดูได้จากภาพประกอบที่ 1.1

ภาพประกอบที่ 1.1 แผนที่ภาคใต้

ที่มา: หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ภูมิศาสตร์ประเทศไทย. (2560).

เข้าถึงได้จาก: <http://kruning.info/home/administrator/content.php?code=U0002&id=4>

1.2 สภาพภูมิอากาศ

ภาคใต้ เป็นพื้นที่ซึ่งมีฝนตกมากที่สุดของประเทศไทย เนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมมรสุม 3 ทิศทาง ได้แก่ (สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน, 2560)

1. ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดพาเอาไอน้ำและความชื้นจากมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามันเข้ามายังแผ่นดิน ในช่วงเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน ทำให้เริ่มมีฝนตกชุกทางแถบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกก่อนชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก

2. ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพาเอาไอน้ำและความชื้นจากทะเลจีนใต้ และอ่าวไทยเข้ามายังแผ่นดินในช่วงเดือนตุลาคม-เดือนมกราคม ทำให้เริ่มมีฝนตกชุกทางแถบชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกก่อนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก

3. ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ จะพัดพาเอาไอน้ำ ความชื้นและความร้อนจากเส้นศูนย์สูตรผ่านอ่าวไทย เข้ามายังแผ่นดินในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เดือนเมษายน ทำให้มีอุณหภูมิสูงและมีฝนตกกระจัดกระจายเป็นบางครั้ง

จากอิทธิพลของลมมรสุมทั้ง 3 ทิศทาง ทำให้ภาคใต้มีฝนตกชุกและกระจายสม่ำเสมอเกือบตลอดทั้งปี ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนมกราคม และอาจมีฝนตกบ้างในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนและมีอุณหภูมิสูงขึ้นในช่วงนี้

ปริมาณน้ำฝน (Rainfall) เฉลี่ยรายปี อยู่ในช่วง 1,418.1-4,183.7 มิลลิเมตร โดย จังหวัดที่ตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกของภาคจะมีฝนตกมากกว่าจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของภาค จังหวัดระนอง มีปริมาณฝนตกเฉลี่ยมากที่สุด ประมาณ 4,183.7 มิลลิเมตร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปริมาณฝนตกน้อยที่สุด ประมาณ 1,418.1-1,635.5 มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ย อยู่ในช่วง 20.0-28.1 องศาเซลเซียส

1.3 ทรัพยากรธรรมชาติ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบไปด้วย ทรัพยากรน้ำ ป่าไม้ และแร่ก่อนข้างสมบูรณ์ แต่มีทรัพยากรดินค่อนข้างจำกัด ดังนี้ (สถานีวิทยุแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560)

1. ทรัพยากรดิน ส่วนใหญ่เหมาะสำหรับปลูกไม้ยืนต้น เช่น สวนยางพารา และสวนผลไม้ บริเวณที่เหมาะสม สำหรับการทำนา มีเฉพาะในเขตที่ราบ น้ำท่วมถึงของบางจังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส

2. ทรัพยากรน้ำ เนื่องจากภาคใต้มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี จึงได้รับประโยชน์จากฝนในด้านการเพาะปลูกอยู่มาก แต่ข้อจำกัดในด้านทรัพยากรน้ำของภาคใต้ คือ แม่น้ำทั้งหมดเป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ มีปริมาณน้ำไหลไม่มาก จึงไม่สามารถสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ได้ แต่นับว่าภาคใต้มีทรัพยากรน้ำค่อนข้างอุดมสมบูรณ์รองจากภาคกลาง

3. ทรัพยากรแร่ ภาคใต้มีแร่หลายชนิดที่มีการผลิตแล้ว ที่สำคัญได้แก่ แร่ดีบุก ทั้งสเดนเหล็ก ฟลูออไรด์ ยิปซัม และถ่านลิกไนต์ เพื่อขอหาหินแกรนิตในภาคใต้จะอุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ดีบุกและแร่โลหะชนิดต่าง ๆ

4. ทรัพยากรป่าไม้ มีการแผ้วถางป่าไม้ในภาคใต้ ส่วนใหญ่มักนำที่ดินมาใช้ในการปลูกไม้ยืนต้น เช่น ยางพารา ในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ไม่ผลัดใบ ประกอบด้วยป่าดงดิบ และป่าชายหาด

1.4 วัฒนธรรมและวิถีชีวิต

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้คนในภูมิภาคนี้ มีความหลากหลายทั้งในด้านความเชื่อทางศาสนา มีการนับถือศาสนาทั้งพุทธและอิสลาม ในส่วนของชาติพันธุ์มีการอยู่ร่วมกันทั้งชาวไทยพุทธ ไทยมุสลิม จีน จีน-มลายู (ยะหยา) และชาวเล การแต่งกายก็แตกต่างกันตามเอกลักษณ์ที่บ่งบอกเฉพาะกลุ่มมีประเพณี “สารทเดือนสิบ” ซึ่งแสดงออกถึงความเคารพและกตัญญูต่อบรรพบุรุษ ทั้งยังมีประเพณีและเทศกาลสำคัญ อย่างประเพณีชักพระ การแห่ผ้าขึ้นพระราชดู่ การแข่งเรือเทศกาลกินเจ วันฮารีรายอ หรือวันอีฎิ้ลฟิตริ นอกจากนี้ภาคใต้เป็นแหล่งรวมศิลปะการแสดงและการเล่นพื้นบ้านที่มีความสนุกสนานตลกขบขัน เช่น การแสดงหนังตะลุง มโนราห์ ลิเกฮูลู ร้องเงี้ยว การแข่งขันนกเขาชวา เป็นต้น ส่วนอาหารการกินพื้นถิ่นภาคใต้นั้น จะมีเอกลักษณ์ในเรื่องของรสชาติที่จัดจ้านและเผ็ดร้อน เช่น แกงเหลือง ข้าวยา แกงไตปลา ผัดสะตอ การประกอบอาชีพนิยมปลูกยางพารา ปลูกปาล์ม ทำประมง ทำสวนผลไม้ เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด และลองกอง เป็นต้น (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, 2559)

การศึกษาบริบทพื้นที่ภาคใต้ ในด้านสภาพภูมิศาสตร์ สภาพภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมและวิถีชีวิต มีความสำคัญที่จะทำให้ผู้วิจัยทราบลักษณะโดยภาพรวมของภาคใต้ เพื่อนำไปสู่การศึกษาในขอบเขตตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากความแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค มีผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ตลอดจนการสะท้อนอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของภาคนั้น ๆ เพื่อนำมาจัดการด้านการท่องเที่ยว

2. แนวคิดการท่องเที่ยว

2.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง มารวมกันอย่างเป็นระบบ และกลายเป็นธุรกิจการผลิตและการบริการที่พัฒนาและเติบโต จนเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้จำนวนมากให้กับประเทศ โดยมีการให้ความหมาย และคำจำกัดความของการท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

UNWTO (2014) ให้นิยามการท่องเที่ยวว่าเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ซึ่งก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวของผู้คนไปยังประเทศ หรือสถานที่ภายนอก เพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัว หรือประกอบธุรกิจ โดยถูกเรียกว่าผู้มาเยือน (ซึ่งอาจถูกเรียกว่า นักท่องเที่ยว นักทัศนาจร ทั้งที่พักค้างคืน และไม่พักค้างคืน) และการท่องเที่ยวยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เป็นค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) กล่าวถึง การท่องเที่ยวว่า เป็นเรื่องของการเดินทาง ถ้าไม่มีการเดินทางก็ไม่มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น แต่การเดินทางอาจไม่ใช่การท่องเที่ยวก็ได้ ถ้าเป็นการเดินทางที่อยู่ในเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (ก) เป็นการเดินทางไปท้องถิ่นอื่นเพื่อประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจ
- (ข) เป็นการเดินทางไปท้องถิ่นอื่นโดยตั้งใจจะไปตั้งถิ่นฐานถาวร
- (ค) เป็นการเดินทางไปท้องถิ่นอื่นเพื่อปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยได้รับค่าจ้างตอบแทน
- (ง) เป็นการเดินทางข้ามพรมแดนไปทำงานนอกประเทศทุกวันเป็นประจำ
- (จ) เป็นการเดินทางผ่านประเทศอื่นโดยไม่แวะลง แม้ว่าการเดินทางจะอยู่ในอาณาเขตของประเทศนั้นเป็นเวลานานกว่า 24 ชั่วโมงก็ตาม
- (ฉ) เป็นการเดินทางไปท้องถิ่นอื่นโดยถูกบังคับ เช่น กองทหารเดินทางจากจังหวัดเชียงราย ไปจังหวัดเชียงใหม่ หรือการเดินทางของนักโทษจากคุกในจังหวัดเชียงใหม่ไปยังจังหวัดเชียงราย เป็นต้น

นิตา ชัชกุล (2555) กล่าวถึง การท่องเที่ยวว่า เป็นกิจกรรมการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ซึ่งนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงปลายทางจะต้องประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการเป็นอย่างน้อย คือ การเดินทาง การพักค้างแรม และการกินอาหารนอกบ้าน

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว เป็นเรื่องของการเดินทางที่นำไปสู่จุดหมายปลายทาง และในระหว่างการเดินทางนั้น มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในแต่ละกิจกรรมของผู้เดินทาง ซึ่งจากกิจกรรมเหล่านั้นก่อให้เกิดธุรกิจต่าง ๆ ขึ้นมา

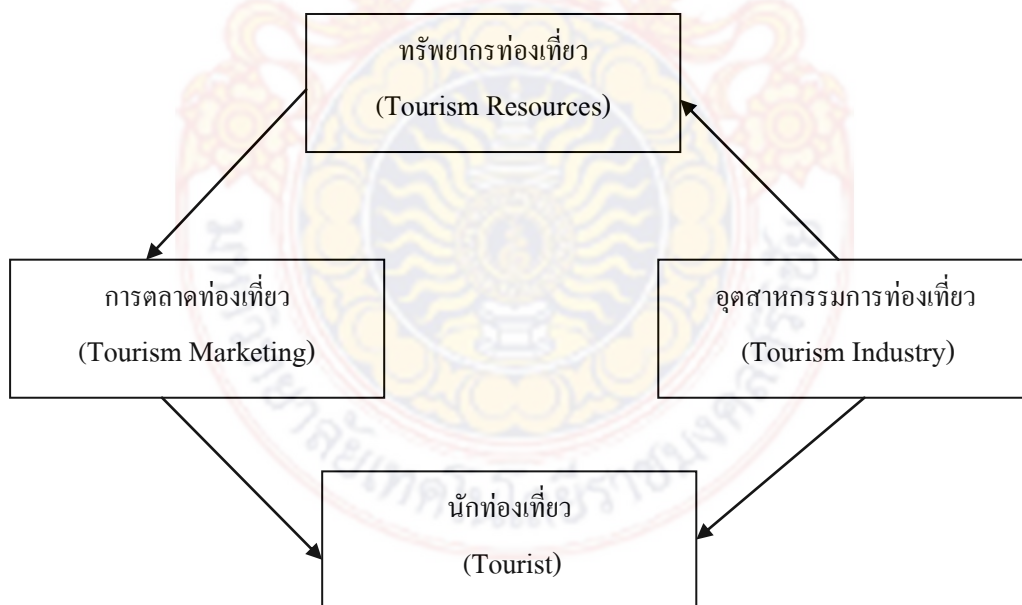
เพื่อรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกมากขึ้น และการท่องเที่ยวที่มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 4 ประการ ตามที่บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ได้อธิบายไว้ ดังนี้

1. ทรัพยากรท่องเที่ยว (Tourism Resources) หมายถึง สถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว อันเป็นพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยว โดยมีสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวทุกประเภทเข้ามาเยี่ยมชม

2. การตลาดท่องเที่ยว (Tourism Marketing) หมายถึง การวิเคราะห์ในทรัพยากรและบริการท่องเที่ยวที่มี ที่สามารถขายให้นักท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่มได้ แล้วจึงใช้ส่วนผสมทางการตลาดท่องเที่ยว (Tourism Marketing Mix) จูงใจให้นักท่องเที่ยวเหล่านั้น เกิดความต้องการอยากเดินทางท่องเที่ยว

3. นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง บุคคลที่เดินทางอยู่ในประเทศหนึ่งประเทศใดที่ไม่ใช่บ้านเมืองที่อาศัยอยู่เป็นประจำ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง

4. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry) หมายถึง การดำเนินธุรกิจให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว อันจะทำให้เกิดนักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ ดังแสดงความสัมพันธ์ของทั้ง 4 องค์ประกอบในภาพประกอบที่ 1.2

ภาพประกอบที่ 1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

ที่มา: บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). การจัดการด้านการตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. นนทบุรี: หจก. เฟิร์นข้าหลวง พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชซิ่ง.

โดยอธิบายถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 4 โดยเริ่มจากประเทศที่มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีลักษณะพร้อมจะรับนักท่องเที่ยว ก็ต้องมีการตลาดท่องเที่ยวที่จะให้ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวแก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย พร้อมทั้งชักจูงให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศของตน หลังจากที่มีการให้ข้อมูลและชักจูงให้เดินทางเข้ามาแล้วนั้น ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการอยากเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในประเทศนั้น ๆ ตามข่าวสารที่ได้รับมา เมื่อมีการเดินทางท่องเที่ยว ก็ต้องมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้บริการ โดยหมายถึง ธุรกิจต่าง ๆ ที่เปิดให้บริการ เช่น ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจที่พัก ธุรกิจอาหารและบันเทิง ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ธุรกิจ MICE (ธุรกิจการจัดประชุมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการจัดนิทรรศการ) และธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น

จากคำอธิบายขององค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว มีความสำคัญเพราะทำให้การเดินทางของนักท่องเที่ยวนั้น บรรลุจุดหมายปลายทาง โดยได้รับการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกจากธุรกิจต่าง ๆ ทำให้เกิดความประทับใจและอยากมาท่องเที่ยวซ้ำ หรือแนะนำคนอื่น ๆ ให้เดินทางมาอีก เกิดการหมุนเวียนและพัฒนาในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนมีการบูรณาการเชื่อมโยงสู่ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ อีกมากมาย ดังที่ ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2554-2555) ได้สรุปถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวที่เป็นศาสตร์แห่งการบูรณาการว่า ความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีพัฒนาการควบคู่กับการดำรงชีวิตของมนุษย์มาตั้งแต่ยุคโบราณ การท่องเที่ยวจึงกลายเป็นกิจกรรมการพักผ่อน ในเวลาว่างของบุคคลทั่วไป ส่งผลให้เกิดความต้องการเดินทาง การบริโภค การใช้บริการของธุรกิจที่เกี่ยวข้องอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน องค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ โดยมุ่งเน้นการตอบสนองการเคลื่อนตัวของนักท่องเที่ยวในระบบการท่องเที่ยว ตั้งแต่ออกเดินทางจนกลับสู่ที่อยู่อาศัยปกติ จึงเป็นการบูรณาการเชื่อมโยงอุปสงค์และอุปทานทางการท่องเที่ยว (Tourism Demand and Supply) อย่างสมดุล ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเจริญเติบโต สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนหลายแสนล้านบาทต่อปี และนอกจากนี้การท่องเที่ยวยังเป็นการส่งเสริมบูรณาการทางความคิดของมนุษย์ในฐานะผู้อยู่ในสังคมเดียวกัน และสังคมต่างวัฒนธรรมกัน ทำให้ได้รับความรู้ ความคิดอย่างทัดเทียมกัน การท่องเที่ยวจึงเป็นศาสตร์บูรณาการที่ใช้เป็นหนทางไปสู่สันติภาพของโลกมาโดยตลอด ตั้งแต่ยุคเริ่มต้นของการเดินทาง และยังมีความหมาย ความสำคัญจนถึงปัจจุบันนี้

จากคำอธิบายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการสร้างเศรษฐกิจที่ดีและเชื่อมโยงสู่การพัฒนาในด้านต่าง ๆ หลากหลายมิติ ดังที่ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา และ เพ็ญศิริ ศรีคำภา (2557) กล่าวถึงผลจากการท่องเที่ยวว่า ทำให้ประเทศต่าง ๆ พยายามลงทุน

หรือพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว มุ่งก่อให้เกิดรายได้ และการสร้างงานสร้างอาชีพ โดยมีได้ค่านึง หรือใส่ใจต่อผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาในระยะยาวจากการท่องเที่ยว จนกระทั่งปี พ.ศ. 2530 ได้มีการเรียกร้องให้มีการจัดการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ (Alternative Tourism) ที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป จึงเกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) ขึ้น

ดังนั้น นอกจากการศึกษาความหมาย องค์ประกอบของการท่องเที่ยว และความสำคัญของการท่องเที่ยวแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดความสมดุลต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยว

2.2 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) เป็นเรื่องของการจัดการที่คำนึงถึงความปลอดภัย ความสมดุลและความต่อเนื่อง โดยเน้นการนำทรัพยากรต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์และความคุ้มค่ามากที่สุด โดยมีการให้ความหมาย และคำจำกัดความของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไว้ดังนี้

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) (2559)

ให้นิยามการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า การท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืนทั้ง 3 มิติ คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อนำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่พิเศษ กล่าวคือ การท่องเที่ยวเป็นที่มาของรายได้ เป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตอันดีงาม และเป็นเครื่องมือในการรักษาสีเขียว โดยผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนนั้น ได้แก่ นักท่องเที่ยว เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา และเพ็ญศิริ ศรีคำภา (2557) ได้สรุปความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ว่า การท่องเที่ยวของกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพื่อสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย ธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุงคุณภาพให้มีผลกำไรอย่างเป็นธรรม ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างเหมาะสม โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด หรือไม่มีเลยอย่างยั่งยืนยาว

เทิดชาย ช่วยบำรุง (2552) ได้สรุปว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นแนวทางการพัฒนาที่มุ่งให้เกิดความสมดุล ระหว่างวัตถุประสงค์ด้านสังคม เศรษฐกิจและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม โดยอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์อย่างเป็นทางการของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของชุมชน
2. ความร่วมมือของกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การสร้างโอกาสการจ้างงานที่มีคุณภาพ
4. การกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว
5. การใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า เกิดประโยชน์สูงสุด
6. การวางแผนระยะยาว
7. ความสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
8. ความสอดคล้องกันระหว่างแผนการท่องเที่ยวและแผนพัฒนาในด้านต่าง ๆ
9. ความร่วมมือระหว่างผู้กำหนดนโยบายกับผู้ปฏิบัติ
10. การประสานความร่วมมือระหว่างแหล่งท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ
11. การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว
12. การสร้างหลักเกณฑ์การประเมินผลกระทบ
13. การเน้นผลประโยชน์ชุมชน คุณค่าสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรม
14. การพัฒนาคน การศึกษาและหลักสูตรต่าง ๆ
15. การเสริมสร้างลักษณะเด่น อัตลักษณ์ของชุมชนและพื้นที่
16. การคำนึงขีดความสามารถในการรองรับของทรัพยากร
17. การดำรงรักษาทรัพยากรมรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม
18. การทำการตลาดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคือ การจัดการด้านการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความสมดุลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ยังมีส่วนช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนต่าง ๆ เกิดความเข้มแข็งจากการที่ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในลักษณะต่าง ๆ โดยมีบริบทที่แตกต่างกันออกไป เช่น การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community - Based Tourism) เน้นชุมชนเป็นศูนย์กลาง หรือการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ (Homestay Tourism) ที่เน้นบ้านเป็นศูนย์กลาง เป็นต้น ดังนั้น เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวนั้นเกิดความยั่งยืน ผู้วิจัยจึงควรศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.3 การท่องเที่ยวโดยชุมชน

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community - Based Tourism) เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากชุมชนผู้เป็นเจ้าของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมรับผลประโยชน์ โดยมีการให้ความหมาย และคำจำกัดความของการท่องเที่ยวโดยชุมชนไว้ ดังนี้

สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน (2560) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชนว่าเป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชนและชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของสิทธิในการจัดการดูแล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) (2559) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชนว่า เป็นการท่องเที่ยวที่บริหารจัดการ โดยชุมชนอย่างสร้างสรรค์และมีมาตรฐาน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ท้องถิ่น และคุณภาพชีวิตที่ดี

พิมพ์ระวี โรจน์รุ่งสัจด์ (2553) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชนว่า เป็นการท่องเที่ยวที่ชุมชนเป็นผู้กำหนด กระบวนการ ทิศทาง และรูปแบบการท่องเที่ยวของตนเอง ชาวบ้านทุกคนเป็นเจ้าของทรัพยากรนั้น ๆ และมีส่วนได้ส่วนเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว ซึ่งการท่องเที่ยวที่จัดโดยชุมชนนั้น มีจุดขายที่หลากหลาย ทั้งธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต การอนุรักษ์ รวมทั้งมีการพัฒนารูปแบบเพื่อสร้างความยั่งยืน คู่คนรุ่นลูกหลานและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง

สำหรับความเป็นมาของการท่องเที่ยวโดยชุมชนในประเทศไทยนั้น พอสรุปได้ ดังนี้ สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน (2560)

การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกิดขึ้นมาช่วงที่โลกตื่นตัวเรื่องการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และหาทางเลือกใหม่ของการท่องเที่ยว ช่วงปีพ.ศ. 2535 หลังจากนั้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เข้ามาเป็นกระแสใหม่และกระแสใหญ่ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยการผลักดันของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในขณะที่การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism - CBT) เริ่มก่อตัวขึ้นเติบโตคู่ขนานไปกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการทำงานในระดับพื้นที่ของโครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ (Responsible Ecological Social Tours Project :REST) ต่อมา REST ได้ร่วมมือกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จัดตั้ง สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งในช่วงดังกล่าว ชื่อที่เรียกขานการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ มีหลากหลายชื่อ

อาทิ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวสีเขียว หลังวิกฤตเศรษฐกิจปีพ.ศ. 2540 รัฐบาลไทยใช้การท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยประกาศให้ปีพ.ศ. 2541-2542 เป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand) และในปีพ.ศ. 2544 มีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product -OTOP) หลังปีพ.ศ. 2545 การท่องเที่ยวได้ขยายลงไปในชนบทหลากหลายรูปแบบ และในปีพ.ศ. 2547 มีการให้มาตรฐานโฮมสเตย์ ปัจจุบัน การท่องเที่ยวโดยชุมชนเริ่มเป็นที่ยอมรับว่าเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งซึ่งชุมชนเข้ามาบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้วยตนเอง ซึ่งองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ และด้านการเรียนรู้

โดยประเด็นสำคัญของแต่ละด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

- ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

- ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

2. ด้านองค์กรชุมชน

- ชุมชนมีระบบสังคมที่เข้าใจกัน

- มีปราชญ์ หรือผู้มีความรู้ และทักษะในเรื่องต่าง ๆ หลากหลาย

- ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา

3. ด้านการจัดการ

- มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

- มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการการท่องเที่ยว และสามารถเชื่อมโยงการ

ท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนโดยรวมได้

- มีการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรม

- มีกองทุนที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

3. ด้านการเรียนรู้

- ลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการเรียนรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่าง

- มีระบบจัดการให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับผู้มาเยือน

- สร้างจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ทั้งในส่วนของ

ชาวบ้านและผู้มาเยือน

ซึ่งการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. ชุมชนเป็นเจ้าของ
2. ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและตัดสินใจ
3. ส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง
4. ยกระดับคุณภาพชีวิต
5. มีความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม
6. คงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
7. ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม
8. เคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่างและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
9. เกิดผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่คนท้องถิ่น
10. มีการกระจายรายได้สู่สาธารณประโยชน์ของชุมชน

โดยมีรูปแบบของการท่องเที่ยว 3 รูปแบบ ดังนี้

1. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวปกติของชุมชน
2. ศึกษาดูงาน เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งการบรรยาย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ผู้มาศึกษาดูงานได้เข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษาดูงาน

3. จิตอาสา เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับอาสาสมัครที่ต้องการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

จากความหมายและองค์ประกอบข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวที่เน้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการเข้ามาดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นภายในชุมชน โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีมาจัดสรรให้เกิดรายได้และประโยชน์อย่างคุ้มค่า และนำรายได้ส่วนนั้นมาจัดสรรปันส่วนให้แก่สมาชิกในชุมชน และคืนกลับสู่ชุมชนเพื่อเป็นทุนในการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

3. แนวคิดการท่องเที่ยวโฮมสเตย์

การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ (Homestay Tourism) คือ การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเข้าไปพักอาศัยร่วมกับเจ้าของบ้านในพื้นที่ หรือชุมชนต่าง ๆ เพื่อศึกษาวิถีชีวิตและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน โดยมีการให้ความหมาย และคำจำกัดความของโฮมสเตย์ไว้ ดังนี้

กรมการท่องเที่ยว (2558) ให้ความหมายของโฮมสเตย์ว่า เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่ง ที่นักท่องเที่ยวจะต้องพักรวมกับเจ้าของบ้านชายคาเดียวกัน โดยมีห้องพัก หรือพื้นที่ใช้สอยภายในบ้าน เหลือสามารถนำมาดัดแปลงให้นักท่องเที่ยวได้พักชั่วคราว ซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 4 ห้อง มีผู้พักรวมกันไม่เกิน 20 คน โดยมีค่าตอบแทน และจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร อันมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการเพื่อหารายได้เสริม ซึ่งเป็นไปตามบทนิยามคำว่า “โรงแรม” แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 และได้ขึ้นทะเบียนกับกรมการท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์ที่กรมการท่องเที่ยวกำหนดเพื่อรักษาระดับคุณภาพมาตรฐานเช่นเดียวกัน

ASEAN Secretariat (2016) ให้ความหมายของโฮมสเตย์ว่า เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่ง ที่นักท่องเที่ยวจะได้ สัมผัสวิถีชีวิตในหมู่บ้านในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่นิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่สำคัญชุมชนเป็นผู้ดำเนินการเองเพื่อให้ผลประโยชน์กลับไปสู่พวกเขาโดยตรง

Mapjabil et al (2015) ให้ความหมายของโฮมสเตย์ว่า เป็นลักษณะของการเข้าพักร่วมกับเจ้าของบ้าน และมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมต่อกัน

สำหรับความเป็นมาของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในประเทศไทยนั้น พอสรุปได้ดังนี้ การท่องเที่ยวโฮมสเตย์เกิดขึ้นมาจากนโยบายที่รัฐบาลมุ่งเน้นการพัฒนาชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนา จึงทำให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวหลากหลายขึ้นในชุมชน กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงจัดทำดัชนีชี้วัดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย (Thailand Homestay Standard) ขึ้นในปี พ.ศ. 2546 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนจัดทำที่พักในรูปแบบที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท (Homestay) ซึ่งระยะเวลาของการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยมีกำหนดคราวละ 3 ปี เมื่อครบอายุการรับรองผู้ประกอบการจะต้องยื่นใบสมัครขอรับการประเมินใหม่ ทั้งนี้ จากข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2557 มีชุมชน ที่ผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จำนวน 142 แห่ง ใน 51 จังหวัด (กรมการท่องเที่ยว, 2558) และในปี พ.ศ. 2555-2558 มีโฮมสเตย์ผ่านการประเมิน จำนวน 140 แห่ง ใน 51 จังหวัด โดยในพื้นที่ภาคใต้มีจำนวน 20 แห่ง ใน 8 จังหวัด (กรมการท่องเที่ยว, 2555) มาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจึงเปรียบเสมือนคู่มือที่ช่วยให้ผู้ประกอบการเข้าใจต่อการจัดการด้านที่พักและ

กิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนอย่างถูกต้อง ซึ่งหากผู้ประกอบการ ไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการ อาจนำไปสู่ผลกระทบทางลบต่อชุมชนและนักท่องเที่ยวได้ (ดวงธิดา พัฒโน และเกดศิริ เจริญวิศาล , 2558) ดังนั้น ชุมชนที่มีศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวในชุมชน จึงควรมีการพัฒนา รูปแบบการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ร่วมด้วย เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและมีคุณภาพ เป็นไปตามเงื่อนไขที่กรมการท่องเที่ยวกำหนด เพื่อเข้าสู่การขอรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ดังภาพประกอบที่ 1.3

ภาพประกอบที่ 1.3 คุณลักษณะและความหมายของเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย
ที่มา: กรมการท่องเที่ยว. (2558). มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โดยกรมการท่องเที่ยวได้อธิบายคุณลักษณะเครื่องหมายรับรองว่า หมายถึง เครื่องหมาย หรือรูปสัญลักษณ์ที่มีลักษณะหลังคาทรงไทยลายกลอนอยู่บนตัวอักษร Homestay STAND Thailand ตามรูปแบบที่ปรากฏข้างต้น ซึ่งมีความหมายว่า

หลังคาทรงไทยลายกลอน มีสีน้ำตาล ใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงโฮมสเตย์ที่อยู่ใน ชนบทไทย

ตัวอักษร Home Stay มีสีเขียว หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบโฮมสเตย์ (ที่พักสัมผัส วัฒนธรรมชนบท) หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะพักรวมกับเจ้าของบ้านในหลัง เดียวกัน

ตัวอักษร STANDARD Thailand มีสีแดง หมายถึง คำเพื่อใช้ยืนยันว่าเป็นโฮมสเตย์ที่ได้รับ มาตรฐานของประเทศไทย

โดยการเข้าสู่มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย นอกจากจะมีบ้านตามความหมายและข้อกำหนดของกรมการท่องเที่ยวแล้ว บ้านดังกล่าวต้องมีความพร้อมในการเป็นโฮมสเตย์ โดยมีคุณสมบัติโฮมสเตย์เบื้องต้น 6 ประการ และผ่านการประเมินตามกรอบดัชนีชี้วัดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย 10 ด้าน 31 ตัวชี้วัด (ดูรายละเอียดประกอบในตารางที่ 1.1) และเป็นไปตามขั้นตอนที่กรมการท่องเที่ยวกำหนด ดังนี้ (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดขอนแก่น, 2560)

1. เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวต้องถือว่าการทำโฮมสเตย์เป็นเพียงรายได้เสริม นอกเหนือรายได้จากอาชีพหลักของครอบครัวเท่านั้น
2. มีห้องพักหรือพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านเหลือและไม่ได้ใช้ประโยชน์ สามารถนำมาดัดแปลงให้นักท่องเที่ยวเข้าพักได้
3. นักท่องเที่ยวต้องเข้าพักค้างแรมในชายคาเดียวกับที่เจ้าของบ้านอาศัยอยู่ โดยมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตระหว่างกัน
4. สมาชิกในครอบครัวต้องมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักค้างแรมในชายคาเดียวกับเจ้าของบ้าน พร้อมทั้งถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยว
5. เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการโฮมสเตย์เป็นอย่างดี
6. บ้านนั้นต้องเป็นสมาชิกของกลุ่ม ชมรม หรือสหกรณ์ ที่ร่วมกันจัดการโฮมสเตย์ของชุมชนนั้น
ซึ่งตามมติหลักเกณฑ์การพิจารณาโฮมสเตย์ของคณะกรรมการมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยได้กำหนดเกณฑ์พิจารณาไว้ ดังนี้
 1. ต้องมีคุณสมบัติโฮมสเตย์เบื้องต้น 6 ประการ ครบถ้วน
 2. จำนวนหลังคาเรือนที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม/ชมรม/สหกรณ์โฮมสเตย์ต้องมีอย่างน้อย 3 หลังคาเรือนขึ้นไป
 3. บ้านที่ขอรับการประเมินทุกหลังต้องมีเลขที่บ้านที่ออกให้โดยส่วนราชการ
 4. ที่ตั้งของชุมชนหรือกลุ่มโฮมสเตย์หรือบ้านพักต้องไม่อยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นต้น ยกเว้นได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว
5. ดำเนินการจัดทำโฮมสเตย์ตามข้อกำหนดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไม่ต่ำกว่า 6 เดือน

การใช้ตราสัญลักษณ์และระยะเวลาของการใช้

1. การติดตั้งตราสัญลักษณ์ในโฮมสเตย์ จะต้องติดตั้งในจุดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน
2. ตราสัญลักษณ์ที่โฮมสเตย์ได้รับการรับรองมาตรฐาน มีอายุคราวละ 3 ปี เมื่อหมดอายุจะต้องยื่นใบสมัครขอรับการประเมินโฮมสเตย์ใหม่
3. หากผู้ประกอบการ โฮมสเตย์รายใดใช้ตราสัญลักษณ์ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือจัดทำขึ้นใช้เองโดยไม่ผ่านความเห็นชอบของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะมีความผิดตามกฎหมาย

ตารางที่ 1.1 กรอบดัชนีชี้วัดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
1. ด้านที่พัก	1.1 ลักษณะบ้านพักที่เป็นสัดส่วน	- เป็นบ้านของเจ้าของที่แบ่งเป็นที่นอน หรือห้องนอน อย่างเป็นสัดส่วนหรืออาจปรับปรุงต่อเติมที่พักที่ติดกับบ้านเดิมเพื่อใช้เป็นที่นอน หรือห้องนอนเป็นสัดส่วน
	1.2 ที่พักที่นอน สะอาดและสบาย	- มีที่นอนสำหรับนักท่องเที่ยว อาจเป็นเตียง พูก หรือเสื่อ และมีมุ้ง หรือมุ้งลวดเพื่อป้องกันยุงและแมลง - มีเครื่องนอน อุปกรณ์ที่ใช้นอน ผ้าปู หมอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม และได้รับการทำความสะอาดทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนนักท่องเที่ยว และเปลี่ยนเครื่องนอนตามความเหมาะสมในกรณีที่นักท่องเที่ยวพักหลายวัน - มีราวตากผ้าหรือที่เก็บเสื้อผ้า
	1.3 ห้องอาบน้ำและห้องส้วมที่สะอาดมีคิซิด	- มีความปลอดภัย มีที่ล๊อคประตูอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี มีความคิซิด - มีขนาดของห้องน้ำที่เหมาะสม มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก - มีการแยกชั้นสำหรับตักอาบน้ำ - น้ำที่ใช้มีความสะอาด อาจเป็นประปาหมู่บ้าน ประปาภูเขา หรือน้ำดิบที่ปล่อยไว้ระยะหนึ่งและแกว่งสารส้ม - มีถังขยะในห้องน้ำ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
	1.4 มุมพักผ่อนภายในบ้านหรือในชุมชน	- มีมุมพักผ่อนที่สงบสบายภายในบ้านหรือบริเวณโดยรอบที่สามารถนั่ง นอน และมีบรรยากาศผ่อนคลาย เช่น ลานบ้าน ใต้ต้นไม้ ศาลาหน้าบ้าน - มีการดูแลบริเวณรอบบ้าน เช่น สวนครัว ต้นไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ร่องน้ำ ให้สะอาดปราศจากขยะ
2. ด้านอาหาร	2.1 ชนิดของอาหาร และวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร	- มีปริมาณ และประเภทอาหารที่เหมาะสม - ผลิตโดยใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น ไม่ซื้ออาหาร หรือกับข้าวถุง - มีการปรุงอาหารอย่างถูกสุขอนามัย
	2.2 น้ำดื่มที่สะอาด	- มีที่เก็บน้ำ/ภาชนะเก็บน้ำที่สะอาด ไม่มีตะกอน มีฝาปิดมิดชิด - มีน้ำดื่มที่สะอาด ผ่านกระบวนการทำความสะอาด
	2.3 ภาชนะที่บรรจุอาหารที่สะอาด	- มีภาชนะที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เช่น ถ้วย ชาม จาน ช้อน ช้อนกลาง ททัพ โถข้าวที่สะอาด ไม่มีคราบ และกลิ่นคาว กลิ่นอับ
3. ด้านความปลอดภัย	3.1 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	- มีแนวทางปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเบื้องต้น เมื่อนักท่องเที่ยวเกิดเจ็บป่วย หรือได้รับอุบัติเหตุ - มีอาสาสมัครประจำบ้าน ที่อยู่ในสภาพใช้ได้ทันที (ยังไม่หมดอายุ) - เจ้าของบ้านควรซักถามถึงโรคประจำตัว หรือบุคคลที่ติดต่อกับทันที ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินกับนักท่องเที่ยว
	3.2 การจัดระบบ ดูแลความปลอดภัย	- มีการแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันรับทราบ ขณะมีนักท่องเที่ยวในบ้านเพื่อขอความร่วมมือในการดูแลรักษาความสงบ ความปลอดภัย - มีการจัดเวรยามดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น รถยนต์ - เมื่อมีเหตุร้ายต้องมีเครื่องมือสื่อสารติดต่อกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงได้
4. ด้านอสังหาริมทรัพย์ของเจ้าบ้านและสมาชิกใน	4.1 การต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคย	- มีการแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น เพื่อรู้จักและเรียนรู้วิถีชีวิตของเจ้าของบ้านผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น เก็บผักสวนครัวร่วมกัน ทำกับข้าว

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
ครัวเรือน		ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน เป็นต้น
	4.2 การสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวิถีชีวิตของชุมชน	-เจ้าของบ้านมีการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูล อาจเป็นเอกสารภาพถ่าย หรือการพูดคุยในเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต สังคม และวัฒนธรรมในชุมชนอย่างเหมาะสม -เจ้าของบ้านเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วิถีชีวิตของตนเอง เช่น ไปดูไร่-นา ออกทะเล เก็บใบชา ทอผ้า จักสาน เป็นต้น ซึ่งจะเป็โอกาสของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิต
5. ด้านรายการนำเที่ยว	5.1 มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจน สำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งต้องผ่านการยอมรับจากชุมชน	-มีการวางแผน โปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกันของชุมชนและกลุ่มโฮมสเตย์เพื่อการกระจายรายได้ให้เกิดขึ้น ในแต่ละหมู่บ้าน หรือแต่ละกลุ่มกิจกรรม -มีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เผยแพร่สู่สาธารณะและนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชน
	5.2 ข้อมูลกิจกรรมท่องเที่ยว	-มีข้อมูลรายละเอียดกิจกรรมในโปรแกรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายแตกต่างกันตามภูมิศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม เพื่อให้ นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกได้
	5.3 เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นหรือประสานงานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำเที่ยว	-กลุ่มหรือเจ้าของบ้านเป็นผู้นำเที่ยวเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากร สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ศิลปะ สถาปัตยกรรม การแสดง ความเชื่อ ค่านิยม ภายในชุมชนแก่นักท่องเที่ยว -มีการจัดทำสื่อ เช่น สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพวาดเพื่อการเรียนรู้ของนักท่องเที่ยว
6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6.1 ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง	-มีแหล่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจเป็นแหล่งธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ภูเขา หรือ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัด เจดีย์ เป็นต้น หรือใช้แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยว
	6.2 การดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว	-ชุมชนมีกฎ กติกา การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เพื่อให้การใช้ประโยชน์เป็นไปอย่างยั่งยืน เช่น ปริมาณ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
		<p>นักท่องเที่ยวที่ชุมชนรองรับได้ การไม่เก็บพันธุ์พืชออกจากป่า เป็นต้น</p> <p>-มีกิจกรรมที่สัมพันธ์กับงานการฟื้นฟู อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การปลูกป่า การจัดค่ายอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมสำหรับเยาวชน เป็นต้น</p>
	<p>6.3 แผนงานหรือมาตรการ ลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวและลดสภาวะโลกร้อน</p>	<p>-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และกลุ่มโฮมสเตย์มี แผนงานมาตรการและแนวทางปฏิบัติ ในการจัดการขยะอย่าง ถูกวิธี เช่น การแยกขยะไม่เผาขยะ เป็นต้น</p>
	<p>6.4 มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน</p>	<p>- เน้นใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น ห่อข้าวด้วยวัสดุ ที่มาจากธรรมชาติ</p> <p>-มีกิจกรรมที่ลดการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง เช่น ใช้จักรยาน แทนการใช้รถ ใช้เรือพายแทนการใช้เครื่องยนต์ หรือการใช้ หลอดประหยัดไฟในครัวเรือน</p>
<p>7. ด้านวัฒนธรรม</p>	<p>7.1 การดำรงรักษาไว้ซึ่ง วัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น</p>	<p>- มีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อสร้างความ สนใจแก่นักท่องเที่ยว</p> <p>- มีการรวบรวมองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อนำไป เผยแพร่ที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว</p> <p>-ชุมชนและโรงเรียนมีแผนงานฟื้นฟู อนุรักษ์ และถ่ายทอด วัฒนธรรม ศิลปะ และการละเล่นพื้นบ้าน</p> <p>-ผู้แสดงทางวัฒนธรรม และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการ วางแผนเนื้อหา รูปแบบ และการนำเสนออย่างภาคภูมิใจ</p>
	<p>7.2 การรักษาวินัยชีวิตชุมชน คงไว้เป็นกิจวัตรปกติ</p>	<p>- มีการดำเนินวิถีชีวิตที่เป็นปกติ เช่น การตัดบาตร การทำบุญที่ วัด การไหว้ศาลปู่ย่า เป็นต้น ไม่ควรเปลี่ยนแปลงหรือจัดใหม่ เพื่อ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
8. ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์	8.1 ผลิตภัณฑ์จากชุมชน เพื่อเป็นของที่ระลึก ของฝาก หรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว	- มีผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือชุมชนสามารถนำมาจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวได้ ทั้งเป็นของบริโภค สิ่งประดิษฐ์ เสื้อผ้า สิ่งทอ ของที่ระลึก โดยใช้วัสดุและวัตถุดิบท้องถิ่นเป็นหลัก
	8.2 ผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	- มีการนำเอาความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้คนในชุมชนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน พร้อมกันนั้นก็สามารถจัดทำเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ เช่น การสอนทอผ้า การจักสาน การละเล่นต่าง ๆ และการแสดงพื้นบ้าน
9. ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์	9.1 การรวมกลุ่มของชาวบ้าน	- การบริหารจัดการ ต้องเป็นการรวมกลุ่ม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สมาชิกกลุ่มและชุมชน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ แนวคิดหลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการของโฮมสเตย์
	9.2 คณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์	- มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารงาน ได้แก่ ประธาน รองประธาน เற்றுญติก และกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละชุมชน - คณะกรรมการทุกคน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในปรัชญา หลักการ ขั้นตอน วิธีการทำงานของโฮมสเตย์ ตามบทบาทหน้าที่ ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย
	9.3 กฎ กติกา การทำงานของคณะกรรมการ	- มีกฎ กติกา วาระการทำงาน การทำงานร่วมกันของคณะกรรมการ เช่น การจัดประชุมอย่างต่อเนื่องก่อนจะรับนักท่องเที่ยว และหลังรับนักท่องเที่ยว หรือจัดประชุมประจำเดือน - มีการจัดสรรเงินรายได้เข้าส่วนกลางของชุมชนเพื่อสาธารณะประโยชน์ของชุมชน - มีแนวทางในการทำงานของคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> • มีหลักเกณฑ์การเปิดรับสมาชิก โฮมสเตย์ • มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
		<p>นักท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีรายละเอียดกิจกรรมการท่องเที่ยว การให้บริการและราคา • มีแนวปฏิบัติในการจองบ้านพักและการชำระเงินล่วงหน้า <p>- มีแนวปฏิบัติของกลุ่ม เช่น การต้อนรับร่วมกัน การให้ข้อมูล การจัดลำดับกิจกรรม การดูแลความปลอดภัย การติดตามและประเมินผล</p>
	9.4 มีการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม	<p>- มีแนวปฏิบัติในการหมุนเวียนการให้บริการ เช่น บ้าน รถ เรือ มัคคุเทศก์ เป็นต้น</p> <p>- มีระบบการคิดราที่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม</p> <p>- มีการจัดสรรรายได้เข้ากองทุนชุมชน</p>
	9.5 ระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำล่วงหน้า	<p>- มีระบบการจองล่วงหน้า</p> <p>- มีการลงทะเบียนนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมการและให้บริการแก่นักท่องเที่ยว</p> <p>- มีการชำระเงินล่วงหน้าในอัตราส่วนที่ทางกลุ่มเป็นผู้กำหนด</p>
	9.6 รายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน	<p>- มีการระบุค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบันไว้ในข้อมูลการประชาสัมพันธ์ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าน้ำดื่ม ซึ่งอาจจะคิดเป็นรายคนหรือคิดในลักษณะเหมาจ่าย เป็นต้น</p>
10. ด้านประชาสัมพันธ์	10.1 เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของชุมชน	<p>- มีคู่มือ แผ่นพับ แผนที่การเดินทาง โปรแกรมการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ราคา และสถานที่ติดต่อ</p>
	10.2 แผนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	<p>- มีเป้าหมาย แผนงาน การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน</p>
ที่มา: มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย. (2558). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.		

4. แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) และการวิเคราะห์เท่าวเมทริกซ์ (TOWS Matrix)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก มีความสำคัญต่อการศึกษาศภาพความเป็นไปขององค์กร ทำให้เห็นทิศทางในการดำเนินงานขององค์กร SWOT จึงนับได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้องค์กรเข้าใจปัญหา และสามารถที่จะคาดการณ์แนวทางในการพัฒนาได้

ความเป็นมาของการวิเคราะห์ SWOT (เอกชัย บุญยาทิษฐาน, 2553)

การวิเคราะห์ SWOT เริ่มต้นจากการคิดค้นโดยบริษัทดูปองท์ (Du Pont) ในปีค.ศ. 1949 และในปี ค.ศ. 1960-1970 ศาสตราจารย์ อัลเบิร์ต ฮัมฟรีย์ (Albert Humphrey) แห่งมหาวิทยาลัย แสตนฟอร์ด ได้ทำการวิจัยกับผู้บริหารต่าง ๆ ในบริษัทฟอร์จูนของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นบริษัทที่มีผลประกอบการชั้นนำในอันดับ 500 แรก จากการวิจัยทำให้ได้ผลการวิจัยออกมาในรูปแบบการบริหารจัดการรูปแบบหนึ่งที่มีว่า Team Action Model หรือเรียกย่อว่า TAM ซึ่งช่วยให้แนวทางแก่ผู้บริหารในด้านการบริหารความเปลี่ยนแปลง (Change Management) โดยมีหลักการ 7 ประการเพื่อประสานให้เกิดความเชื่อมโยง โดยใช้องค์ประกอบ ดังนี้

1. คุณค่า (Values)
2. การประเมินคุณค่า (Appraise)
3. การจูงใจ (Motivation)
4. การค้นหา (Search)
5. การคัดเลือก (Select)
6. ตัวโครงการ (Programme)
7. การปฏิบัติ (Act)

ซึ่งมีการใช้คำถาม โดยเริ่มจากการถามว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดี (Good) และไม่ดี (Bad) ที่เกิดขึ้นจากการทำงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต สิ่งที่ดีในปัจจุบันให้ถือว่าเป็นสิ่งที่น่าพอใจ (Satisfactory) สิ่งที่ดีในอนาคตที่ผู้ตอบจินตนาการได้ถือเป็นโอกาส (Opportunity) อะไรเป็นสิ่งที่ไม่ดีในปัจจุบันให้กำหนดเป็นข้อบกพร่อง (Fault) ส่วนสิ่งที่ไม่ดีในอนาคตเป็นภัยคุกคาม (Threat) เมื่อเอาตัวอักษรมารวมกันจะออกมาเป็น SOFT เรียกว่าการวิเคราะห์ SOFT ต่อมามีการปรับ F เป็น W และเรียกว่าการวิเคราะห์ SWOT นับตั้งแต่นั้นมา และอีกที่มาหนึ่ง คือ ศาสตราจารย์ เคนเนท แอนดริวส์ (Keneth Andrews) โดยในปี ค.ศ. 1971 ได้วางหลักการให้เกิดความเชื่อมโยงกันระหว่างความสามารถและทรัพยากรขององค์กรเข้ากับสภาพแวดล้อม โดยนำเอาจุดแข็งขององค์กรไปดึงโอกาสที่อยู่ภายนอกมาใช้ และจุดแข็งนี้จะไปช่วยปิดจุดอ่อน และต่อสู้กับภัยคุกคามที่มีมาได้

SWOT มาจากคำภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความหมายในแต่ละตัว ดังนี้ (อภิชัย ศรีเมือง, 2555)

S มาจาก Strengths หมายถึง จุดเด่น หรือจุดแข็ง ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในบริษัท เช่น จุดแข็งด้านส่วนประสม จุดแข็งด้านการเงิน จุดแข็งด้านการผลิต จุดแข็งด้านทรัพยากรบุคคล บริษัทจะต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด

W มาจาก Weaknesses หมายถึง จุดด้อยหรือจุดอ่อน ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในต่าง ๆ ของบริษัท ซึ่งบริษัทจะต้องหาวิธีในการแก้ไขปัญหานั้น

O มาจาก Opportunities หมายถึง โอกาส ซึ่งเกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นผลจากการที่สภาพแวดล้อมของสภาพแวดล้อมภายนอกของบริษัท เอื้อประโยชน์ หรือส่งเสริมการดำเนินงานของบริษัท โอกาสแตกต่างจากจุดแข็งตรงที่โอกาสนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอก แต่จุดแข็งนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายใน

T มาจาก Threats หมายถึง อุปสรรค ซึ่งเกิดจากปัจจัยภายนอกที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งธุรกิจจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์การตลาดให้สอดคล้อง และพยายามขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ได้

หลักการสำคัญของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม คือ การวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ 2 ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ดังนั้น การวิเคราะห์ SWOT จึงเรียกได้ว่าเป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์ (Situation Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ จุดแข็ง-จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง (รู้เรา) รู้จักสภาพแวดล้อม (รู้เขา) ชัดเจน และวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค การวิเคราะห์ปัจจัย ต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กรจะช่วยให้ผู้บริหารทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กร ทั้งสิ่งที่ได้ เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กร และจุดแข็ง จุดอ่อน และความสามารถด้านต่าง ๆ ที่องค์กรมีอยู่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรที่เหมาะสมต่อไป โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์โดยเริ่มจากการจับคู่สภาพแวดล้อม ดังนี้ มนตรี สิงห์สุวรรณ. (ม.ป.ป.)

1. การประเมินสภาพแวดล้อมภายใน (S , W) การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร จะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร จุดแข็ง (S-Strengths) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั่นเองว่า ปัจจัยใด ภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นที่องค์กร

ควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร จุดอ่อน (*W-Weaknesses*) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรจาก มุมมองว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบที่องค์กรควรปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือ ขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เช่น การวิเคราะห์ตามหลัก 2S-4M ได้แก่

1. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
2. ระบบการบริการ (Services)
3. บุคลากร (Man)
4. วัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ (Material)
5. การเงิน (Money)
6. การบริหารจัดการ (Management)

2. การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก (O, T) ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก องค์กรนั้น สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจาก สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตราผู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ และวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทาง การเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทาง เทคโนโลยี หมายถึง กรรมวิธีใหม่ ๆ และพัฒนาการทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ *โอกาส (O-Opportunities)* เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัย ภายนอกองค์กรว่า ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการ ขององค์กรในระดับมหภาค และองค์กรสามารถทวงคว้าข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้หน่วยงาน เข้มแข็งขึ้นได้ *อุปสรรค (T-Threats)* เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรว่า ปัจจัยใดที่ สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาคในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำเป็นต้องหลีกเลี่ยง หรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรง กระทบดังกล่าวได้ เช่น การวิเคราะห์แบบ SLEPT+E Analysis ได้แก่

1. สภาพสังคม กระแสสังคม ประชากร (Social Factors)
2. ความชัดเจนของระเบียบ กฎหมาย นโยบาย ข้อบังคับ (Legal Factors)
3. สภาพเศรษฐกิจ งบประมาณขององค์กร (Economic Factors)
4. การเมือง การเปลี่ยนแปลงของรัฐบาล (Political Factors)

5. การลงทุนด้านเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา (Technological Factors)

6. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (+Environmental Factors)

เมื่อทำการวิเคราะห์ SWOT และจับคู่สภาพแวดล้อม (S , W) และ (O , T) แล้ว ขั้นตอนต่อไปจึงทำการจัดทำตาราง TOWS (ดูภาพประกอบที่ 1.4) เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และนำทางไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ระดับองค์กรต่อไป โดยสามารถกำหนดเป็น 4 กลยุทธ์ ดังนี้ (มนตรี สิงห์สุวรรณ, ม.ป.ป.)

1. SO-Strategies (กลยุทธ์เชิงรุก) เป็นการจับคู่ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงบวกทั้งคู่ องค์กรควรจะใช้จุดแข็งและโอกาสร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน

2. ST-Strategies (กลยุทธ์เชิงป้องกัน) เป็นการจับคู่ระหว่างจุดแข็งกับอุปสรรค ซึ่งมีจุดแข็ง (S) เป็นปัจจัยเชิงบวก และมีอุปสรรค (T) เป็นปัจจัยเชิงลบ องค์กรต้องนำปัจจัยเชิงบวกไปจัดการกับปัจจัยเชิงลบ คือ นำจุดแข็งมาใช้เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงอุปสรรค

3. WO-Strategies (กลยุทธ์เชิงแก้ไข) เป็นการจับคู่ระหว่างจุดอ่อนกับโอกาส ซึ่งมีจุดอ่อน (W) เป็นปัจจัยเชิงลบ แต่ มีโอกาส (O) เป็นปัจจัยเชิงบวก องค์กรต้องนำปัจจัยเชิงบวกไปจัดการกับปัจจัยเชิงลบ คือ นำโอกาสมากำจัดจุดอ่อน หรือนำโอกาสมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร

4. WT-Strategies (กลยุทธ์เชิงรับ) เป็นการจับคู่ระหว่างจุดอ่อน (W) กับอุปสรรค (T) ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงลบทั้งคู่ องค์กรต้องคิดกลยุทธ์ที่กระทำแล้วสามารถกำจัดจุดอ่อนได้และป้องกันอุปสรรคได้ด้วยในคราวเดียวกัน

จากคำอธิบายขององค์ประกอบของ SWOT จากต้น พอสรุปได้ว่า SWOT เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์กรรู้และเข้าใจบทบาทของตนเอง และสามารถที่จะนำสิ่งเหล่านั้นมาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงควรนำเครื่องมือ SWOT มาให้ผู้ประกอบการ โสมสเดย์ได้วิเคราะห์การดำเนินงานของตน โดยเริ่มจากสภาพแวดล้อมภายในเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงแก้ไข และหาโอกาส หรือป้องกันอุปสรรคจากภายนอกที่จะเข้ามา

สภาวะแวดล้อมภายใน สภาวะแวดล้อมภายนอก	S-Strengths (จุดแข็ง)	W-Weaknesses (จุดอ่อน)
O-Opportunities (โอกาส)	SO-Strategies (กลยุทธ์เชิงรุก)	WO-Strategies (กลยุทธ์เชิงแก้ไข)
T-Threats (อุปสรรค)	ST-Strategies (กลยุทธ์เชิงป้องกัน)	WT-Strategies (กลยุทธ์เชิงรับ)

ภาพประกอบที่ 1.4 การจับคู่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (TOWS Matrix)
 ที่มา: มนตรี สิงห์สุวรรณ. (ม.ป.ป.) การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เข้าถึงได้จาก
http://www.sec.psu.ac.th/kdb/get_file.php?kdb_id=montr130802094615&file_id=1

5. แนวคิดระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว

มีปัจจัยหลายประการที่มีส่วนสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงด้านความต้องการซื้อทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการผลิตและบริการทางการท่องเที่ยว ซึ่งหนึ่งในปัจจัยด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวที่กำหนดให้รูปแบบทางการผลิต เปลี่ยนแปลงไปนั้น คือ ชีวิตดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและการเดินทางที่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ผู้ท่องเที่ยวจะมีความเป็นตัวตนสูงและมีกำลังซื้อ ส่วนใหญ่ผู้ท่องเที่ยวจะนิยมจอง และซื้อสถานที่และบริการผ่านเว็บไซต์มากขึ้น ซึ่งมีผลต่อแนวโน้มการ

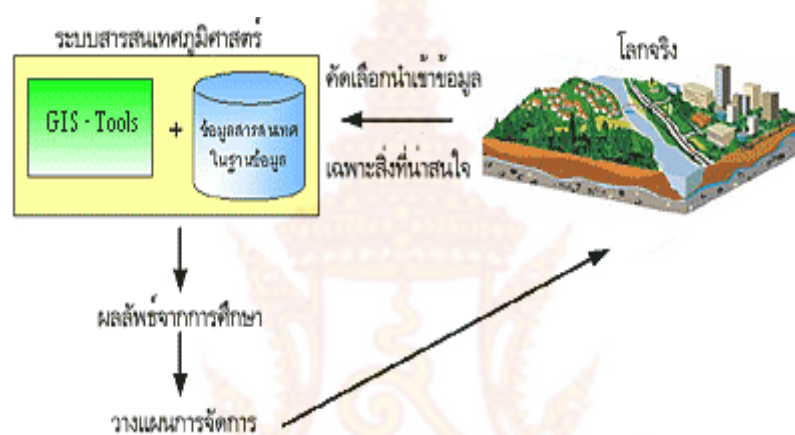
ท่องเที่ยวในอนาคตที่ใช้โอกาสผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาช่วยในการให้ข้อมูลทางการท่องเที่ยว รวมทั้งกำหนดราคาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว (นิศสา ศิลปเสฐ, 2560) เช่น การนำระบบภูมิสารสนเทศศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) มาใช้ในการวางแผนนโยบายและตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น (สุเพชร จิระจรกุล, 2551)

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ จึงมีความหมายและองค์ประกอบในการใช้งาน ดังนี้ (ศูนย์วิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประเทศไทย, 2560)

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ หรือ Geographic Information System : GIS คือ กระบวนการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลในเชิงพื้นที่ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ที่ใช้กำหนดข้อมูลและสารสนเทศที่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งในเชิงพื้นที่ เช่น ที่อยู่ บ้านเลขที่ สัมพันธ์กับตำแหน่งในแผนที่ ตำแหน่ง เส้นรุ้ง เส้นแวง ข้อมูลและแผนที่ใน GIS เป็นระบบข้อมูลสารสนเทศที่อยู่ในรูปของตารางข้อมูล และฐานข้อมูลที่มีส่วนสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ซึ่งรูปแบบและความสัมพันธ์ของข้อมูลเชิงพื้นที่ทั้งหลาย จะสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ด้วย GIS และทำให้สื่อความหมายในเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่สัมพันธ์กับเวลาได้ เช่น การแพร่ขยายของโรคระบาด การเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน การบุกรุกทำลาย การเปลี่ยนแปลงของการใช้พื้นที่ เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้เมื่อปรากฏบนแผนที่ทำให้สามารถแปลและสื่อความหมายในการใช้งานได้ง่าย

GIS เป็นระบบข้อมูลข่าวสารที่เก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ แต่สามารถแปลความหมายเชื่อมโยงกับสภาพภูมิศาสตร์อื่น ๆ สภาพท้องที่ สภาพการทำงานของระบบสัมพันธ์กับสัดส่วนระยะทาง และพื้นที่จริงบนแผนที่ ข้อแตกต่างระหว่าง GIS กับ MIS หรือระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information System : MIS) นั้น สามารถพิจารณาได้จากลักษณะของข้อมูลคือ ข้อมูลที่จัดเก็บใน GIS มีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ที่แสดงในรูปของภาพ (Graphic) แผนที่ (Map) ที่เชื่อมโยงกับข้อมูลเชิงบรรยาย (Attribute Data) หรือฐานข้อมูล (Database) การเชื่อมโยงข้อมูลทั้งสองประเภทเข้าด้วยกัน จะทำให้ผู้ใช้สามารถที่จะแสดงข้อมูลทั้งสองประเภทได้พร้อม ๆ กัน เช่น สามารถจะค้นหาตำแหน่งของจุดตรวจวัดควันดำ - ควันขาวได้ โดยการระบุชื่อจุดตรวจ หรือในทางตรงกันข้าม สามารถที่จะสอบถามรายละเอียดของจุดตรวจจากตำแหน่งที่เลือกขึ้นมา ซึ่งจะต่างจาก MIS ที่แสดงภาพเพียงอย่างเดียว โดยจะขาดการเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกับรูปภาพนั้น เช่นใน CAD (Computer Aid Design) จะเป็นภาพเพียงอย่างเดียว แต่แผนที่ใน GIS จะมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งในเชิงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ คือค่าพิกัดที่แน่นอน ข้อมูลใน GIS ทั้งข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อมูลเชิงบรรยาย สามารถอ้างอิงถึงตำแหน่งที่มีอยู่

จริงบนพื้นโลกได้โดยอาศัยระบบพิกัดทางภูมิศาสตร์ (Geocode) ซึ่งจะสามารถอ้างอิงได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ข้อมูลใน GIS ที่อ้างอิงกับพื้นผิวโลกโดยตรง หมายถึง ข้อมูลที่มีค่าพิกัด หรือมีตำแหน่งจริงบนพื้นโลกหรือในแผนที่ เช่น ตำแหน่งอาคาร ถนน เป็นต้น สำหรับข้อมูล GIS ที่จะอ้างอิงกับข้อมูลบนพื้นโลกได้โดยทางอ้อม ได้แก่ ข้อมูลของบ้าน (รวมถึงบ้านเลขที่ ซอย เขต แขวง จังหวัด และรหัสไปรษณีย์) โดยจากข้อมูลที่อยู่ เราสามารถทราบได้ว่าบ้านหลังนี้มีตำแหน่งอยู่ ณ ที่ใดบนพื้นโลก เนื่องจากบ้านทุกหลังจะมีที่อยู่ไม่ซ้ำกัน (ดูภาพประกอบที่ 1.5)

ภาพประกอบที่ 1.5 ลักษณะการทำงานของระบบ GIS

ที่มา: ศูนย์วิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประเทศไทย. (2560). ความหมายและองค์ประกอบของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS). เข้าถึงได้จาก <http://www.gisthai.org/about-gis/gis.html>

องค์ประกอบของระบบ GIS

องค์ประกอบหลักของระบบ GIS จัดแบ่งออกเป็น 5 ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (Hardware) โปรแกรม (Software) ขั้นตอนการทำงาน (Methods) ข้อมูล (Data) และบุคลากร (People) โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (ดูภาพประกอบที่ 1.6)

1. อุปกรณ์คอมพิวเตอร์

คือ เครื่องคอมพิวเตอร์รวมถึงอุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ เช่น Digitizer, Scanner, Plotter, Printer หรืออื่น ๆ เพื่อใช้ในการนำเข้าข้อมูล ประมวลผล แสดงผล และผลิตผลลัพธ์ของการทำงาน

2. โปรแกรม

คือ ชุดของคำสั่งสำเร็จรูป เช่น โปรแกรม Arc/Info, MapInfo ฯลฯ ซึ่งประกอบด้วยฟังก์ชัน การทำงานและเครื่องมือที่จำเป็นต่าง ๆ สำหรับนำเข้าและปรับแต่งข้อมูล, จัดการระบบฐานข้อมูล, เรียกค้น, วิเคราะห์ และ จำลองภาพ

3. ข้อมูล

คือ ข้อมูลต่าง ๆ ที่จะใช้ในระบบ GIS และถูกจัดเก็บในรูปแบบของฐานข้อมูลโดยได้รับการดูแลจากระบบจัดการฐานข้อมูลหรือ DBMS ข้อมูลจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญรองลงมาจากบุคลากร

4. บุคลากร

คือ ผู้ปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เช่น ผู้นำเข้าข้อมูล ช่างเทคนิค ผู้ดูแลระบบฐานข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ผู้บริหารซึ่งต้องใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ บุคลากรจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในระบบ GIS เนื่องจากถ้าขาดบุคลากร ข้อมูลที่มีอยู่มากมายนั้น ก็จะเป็นเพียงขยะไม่มีคุณค่าใดเลยเพราะไม่ได้ถูกนำไปใช้งาน อาจกล่าวได้ว่าถ้าขาดบุคลากรก็จะไม่มีระบบ GIS

5. วิธีการหรือขั้นตอนการทำงาน

คือ วิธีการที่องค์กรนั้น ๆ นำเอาระบบ GIS ไปใช้งานโดยแต่ละระบบแต่ละองค์กรย่อมมีความแตกต่างกันออกไป ฉะนั้นผู้ปฏิบัติงานต้องเลือกวิธีการในการจัดการกับปัญหาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับของหน่วยงานนั้น ๆ

ภาพประกอบที่ 1.6 องค์ประกอบของระบบ GIS

ที่มา: ศูนย์วิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประเทศไทย. (2560). ความหมายและองค์ประกอบของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS). เข้าถึงได้จาก <http://www.gisthai.org/about-gis/gis.html>

ดังนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) จึงมีส่วนสำคัญต่อการประยุกต์ใช้ในการจัดการด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารและนำเสนอแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มตามประเภทและลักษณะการใช้งานตามกลุ่มผู้ใช้ ดังนี้ (กัญจน์นิชา โภคอุดม, 2560)

การแบ่งประเภทและลักษณะสารสนเทศการท่องเที่ยวตามกลุ่มผู้ใช้

1. สารสนเทศสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ สารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ประเภทและราคาสินค้าและบริการที่มีไว้บริการ ภูมิอากาศและภูมิประเทศ ของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น
2. สารสนเทศสำหรับผู้ผลิตสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว ได้แก่ สารสนเทศของธุรกิจ ข้อมูลและประวัติลูกค้า ข้อมูลตัวแทนจำหน่าย เป็นต้น
3. สารสนเทศสำหรับตัวแทนจำหน่าย ได้แก่ แนวโน้มของความต้องการของลูกค้า แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก รายการนำเที่ยว ประเภทและราคาสินค้าบริการที่มีไว้บริการ
4. สารสนเทศสำหรับหน่วยงานวางแผนการท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว นโยบายการท่องเที่ยว เป็นต้น

การวิจัยนี้จึงเป็นการออกแบบและพัฒนาระบบเส้นทางการท่องเที่ยวของโฮมสเตย์ในภาคใต้ ซึ่งช่วยในการวางแผนการท่องเที่ยว โดยนำเสนอการจัดแผนการเดินทางท่องเที่ยวที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาขั้นตอนวิธีในการวางแผนการเดินทาง ตามปัจจัยหลักที่กำหนดไว้ คือ การวางแผนตามเส้นทางเดินทาง และการวางแผนตามสถานที่ที่น่าสนใจ รวมถึงนำเสนอรายละเอียดที่เกี่ยวข้องในการท่องเที่ยวต่อผู้ใช้ โดยแสดงผลในรูปแบบของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยได้ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

วิไลรัตน์ ยาทองไชย (2550) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการกระจายตัวแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการวิจัยเพื่อ 1) การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อการนิยามจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยว เก็บข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อมูลเชิงคุณลักษณะ 2) จัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้โครงสร้างฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ 3) จัดทำซอฟต์แวร์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และ 4) การนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แบบสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลคุณลักษณะ 2) เทคโนโลยีการหาตำแหน่งบนพื้นโลกจากดาวเทียม GPS เพื่อเก็บตำแหน่งข้อมูลเชิงพื้นที่ 3) ซอฟต์แวร์ ArcView 3.2a ,Microsoft Access Microsoft Visual Basic 6.0 สำหรับพัฒนาระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และ 4) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้เพื่อหาแนวทางในการบริหารจัดการและวางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ งานวิจัยเรื่องนี้มีผลเกี่ยวข้องในการนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์มาใช้ในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์

ไพศาล กาญจนวงศ์, สวิษฐา ศุภอุดมฤกษ์ ตรีรัตน์, ศรีกุล นันทมฤ และอาบทิพย์ กาญจนวงศ์ (2557) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของโฮมสเตย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศของโฮมสเตย์ เป็นงานวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา ผลการวิจัยสามารถพัฒนาระบบสารสนเทศการจองบ้านพักมาใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถได้มากขึ้น วงจรการพัฒนาจะถูกนำมาใช้เพื่อการพัฒนาระบบทำให้ได้ระบบสารสนเทศที่ทำงานแบบฐานข้อมูลบนเว็บ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลที่สำคัญ 7 กลุ่ม ได้แก่ ข้อมูลโฮมสเตย์ บ้านพัก ห้องพัก กิจกรรมในชุมชน การได้รับรางวัล คณะกรรมการ และแหล่งท่องเที่ยว

ที่สำคัญ งานวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับด้านกระบวนการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา และเกี่ยวข้องในแนวคิดของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์

ณรงค์ พลธิ์รักษ์ (2556) ทำการวิจัยเรื่องระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อจัดการการท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสำรวจข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ประเมินมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดชลบุรี เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจและพัฒนาโดยประเมินแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชุมชน ผลการวิจัยพบว่าได้นำข้อมูลดังกล่าวมาจัดทำ เป็นแผนที่ด้วยโปรแกรมระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ArcGIS Desktop 10 โดยจัดเส้นทางท่องเที่ยวเป็น 4 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางที่ 1 เส้นทางธรรมชาติฝั่งทะเล (R1) เส้นทางที่ 2 ย้อนรอยตำนานนิทานพื้นบ้านพระรถเมรี (R2) เส้นทางที่ 3 ลีถ้ำธรรมชาติ (R3) และเส้นทางที่ 4 ธรรมชาติที่หลากหลาย (R4) ขั้นตอนสุดท้าย คือ วิเคราะห์เส้นทางท่องเที่ยวชุมชนที่สั้นที่สุด (Shortest route) โดยใช้ชุดคำสั่งการวิเคราะห์โครงข่าย (Network Analyst Extension) เพื่อกำหนดระยะทาง งานวิจัยเรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องในการนำระบบ GIS มาใช้เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในชุมชน

กชกร วรงค์คำ (2555) ทำการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ยั่งยืนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการของนโยบายการจัดการการท่องเที่ยว การจัดการการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และพัฒนากลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ยั่งยืนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1) นโยบายการจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในประเทศไทย เดิมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และในยุคแรกเป็นรูปแบบนักศึกษาเดินทางมาออกค่ายอาสา พัฒนาชนบทที่ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิตในชนบท ยุคกลางเป็นกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม การเดินทางเพื่อศึกษาดูงาน และยุคใหม่ การจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน ระหว่างปีพ.ศ. 2547-2552 ส่วนกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ยั่งยืนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์ทุนเดิมในชุมชนหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว 2) กลยุทธ์การมีส่วนร่วม 3) กลยุทธ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 4) กลยุทธ์การให้การศึกษาและการพัฒนาบุคลากร 5) กลยุทธ์ภาวะผู้นำ 6) กลยุทธ์การตลาด การบริการ การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ 7) กลยุทธ์การสร้างเครือข่าย และ 8) กลยุทธ์การสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว งานวิจัยเรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องในวิธีการวิจัยแบบคุณภาพ โดยสัมภาษณ์กับผู้ประกอบการ โฮมสเตย์ ตลอดจนการวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ที่มีความเกี่ยวข้องในการจัดการท่องเที่ยวโฮมสเตย์

บุญทัน ดอกไธสง และปิยะนันต์ จันทร์แจกหล้า (2559) ทำการวิจัยเรื่อง การกำหนดนโยบายธุรกิจโฮมสเตย์ของไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาอุปสรรคโฮมสเตย์และแนวทางการกำหนดนโยบายโฮมสเตย์ของไทย เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ผลการวิจัยพบว่า 1) ธุรกิจโฮมสเตย์สามารถเป็นรายได้เสริมของผู้ประกอบการ รัฐบาลควรมีนโยบายสนับสนุนกลยุทธ์ด้านงบประมาณ กลยุทธ์ทางมาตรฐานความปลอดภัย และส่งเสริมอัตลักษณ์ชุมชนให้เด่นชัดมากขึ้น 2) รัฐบาลเป็นหน่วยงานสำคัญในการบูรณาการในการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ป้องกันกลุ่มทุนแสวงหาประโยชน์จากโฮมสเตย์ จึงควรให้ชาวบ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการกำหนดมาตรฐานโฮมสเตย์ การประชาสัมพันธ์เชิงรุกของโฮมสเตย์ ส่งเสริมสนับสนุนเงินทุน งานวิจัยเรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องในวิธีการวิจัยในเชิงวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุป เพื่อกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องในธุรกิจโฮมสเตย์

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้
2. เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้
3. เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการแสดงผลลัพธ์ของการวางแผนการท่องเที่ยวโฮมสเตย์
4. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเชิงพื้นที่

ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลโฮมสเตย์ในพื้นที่ภาคใต้ ทั้งสิ้น จำนวน 14 แห่ง ในพื้นที่ 9 จังหวัด ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในปี พ.ศ. 2559 (นับรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) (วัดภา ดงเรืองศรี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤษภาคม 2559) โดยประกอบไปด้วย 1) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ละอูโฮมสเตย์ 2) จังหวัดชุมพร ได้แก่ บ้านเกาะพิทักษ์ และโฮมสเตย์บ้านทอน-อม 3) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง 4) จังหวัดระนอง ได้แก่ กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์ 5) จังหวัดพังงา ได้แก่ โฮมสเตย์เกาะขาวน้อย 6) จังหวัดกระบี่ ได้แก่ กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง และโฮมสเตย์บ้านนาติน 7) จังหวัดตรัง ได้แก่ บ่อหินฟาร์มสเตย์, ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการ

อนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง และบ้านลำขนุนโฮมสเตย์ 8) จังหวัดพัทลุง ได้แก่ เจ้าจันทร์โฮมสเตย์ และชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์ และ 9) จังหวัดสงขลา ได้แก่ โฮมสเตย์บ้านขาว

2. ขอบเขตเชิงเนื้อหา

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลโฮมสเตย์ ได้แก่ จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว ลักษณะทั่วไปของโฮมสเตย์ ที่อยู่ ช่องทางการติดต่อ ห้องพัก กิจกรรม การเดินทางเข้าถึง และแหล่งท่องเที่ยวแนะนำในบริเวณใกล้เคียงกับที่ตั้งของโฮมสเตย์ในแต่ละพื้นที่

2. ศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของโฮมสเตย์ในภาคใต้

3. สร้างและพัฒนาข้อมูลการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ โดยกำหนดคุณลักษณะ ดังนี้

- ข้อมูลเชิงพื้นที่เก็บตำแหน่งข้อมูลเชิงพื้นที่เส้นทางการท่องเที่ยวและที่ตั้งของโฮมสเตย์

- ข้อมูลเชิงลักษณะ เก็บข้อมูลโดยใช้การสำรวจและกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยว

โฮมสเตย์ในภาคใต้

- ศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ครอบคลุมถึงเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมในบริเวณใกล้เคียงที่ตั้งของโฮมสเตย์ในแต่ละพื้นที่

1.5 นิยามศัพท์

1. วิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้าข้อมูลเรื่องการจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาต่อยอดเป็นข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแบบออนไลน์

2. พัฒนา หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเข้าสู่กระบวนการพัฒนาเป็นข้อมูลสารสนเทศทางการท่องเที่ยวที่สามารถค้นคว้าได้อย่างง่าย

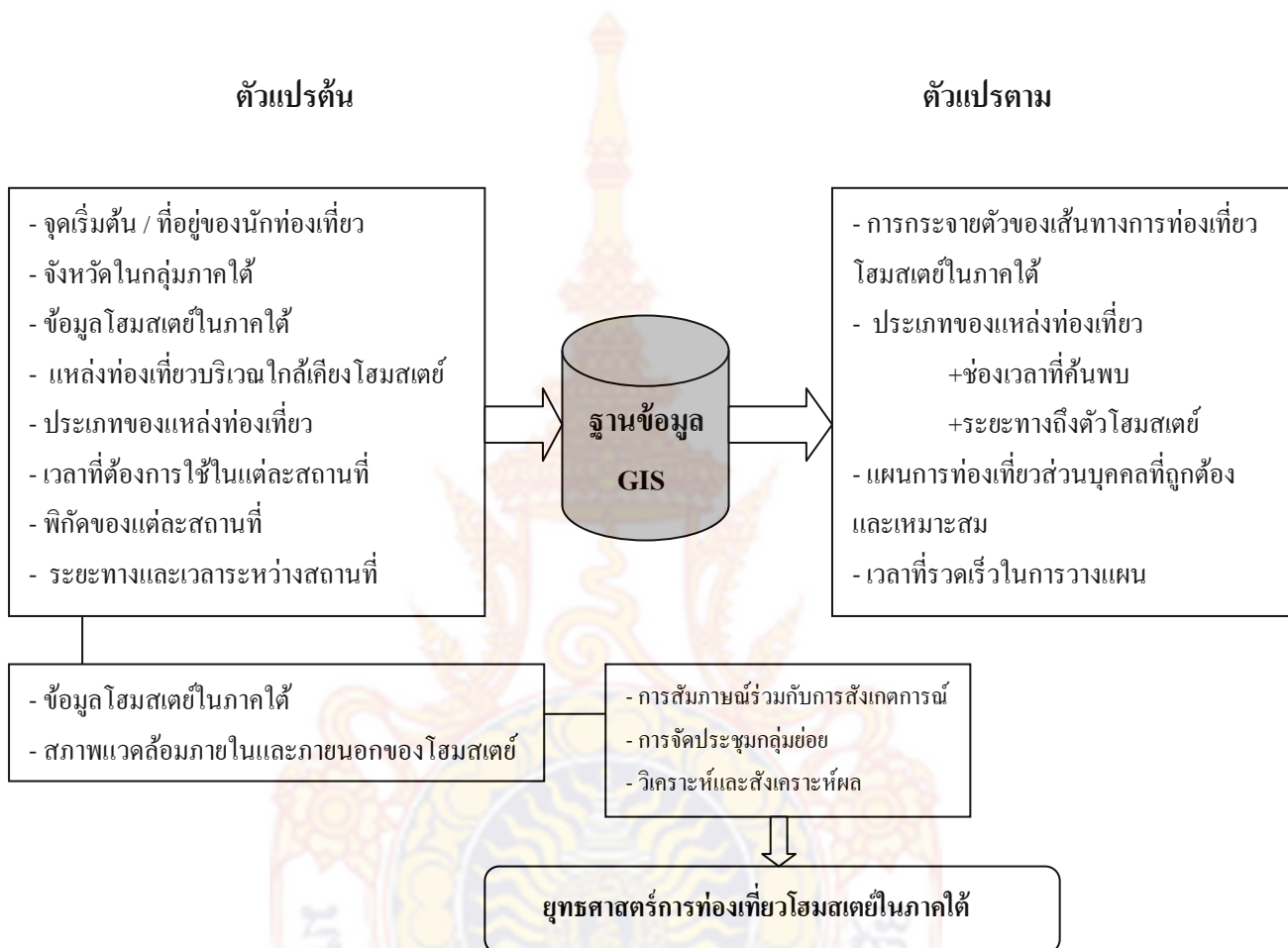
3. เส้นทางท่องเที่ยว หมายถึง การเชื่อมโยงโฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี พ.ศ. 2559

4. การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ หมายถึง การดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรอง จำนวน 14 แห่ง

5. อย่างยั่งยืน หมายถึง รูปแบบ หรือวิธีการในการจัดการของโฮมสเตย์ในภาคใต้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์และความคุ้มค่า นำมาซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวโสมสเทย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้
2. ได้ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโสมสเทย์ในภาคใต้ สำหรับเป็นนโยบาย หรือแนวทางในการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน
3. ได้เส้นทางการท่องเที่ยวโสมสเทย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการแสดงผลลัพธ์ของการวางแผนการท่องเที่ยวโสมสเทย์ ซึ่งมีข้อมูลที่ละเอียดและยืดหยุ่น สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้
4. ได้เผยแพร่ข้อมูลและให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโสมสเทย์ในภาคใต้ เป็นช่องทางในการกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวโสมสเทย์มากขึ้น

บทที่ 2

เนื้อเรื่องและข้อวิจารณ์

2.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบูรณาการ (Integrated Approach) ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เริ่มต้นจากการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อต้องการอธิบายสภาพการณ์ หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด และสรุปข้อมูลที่รวบรวมได้ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) (อศวิน แสงพิบูล, 2556, น.45,170-171) จำนวน 1 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้นำโฮมสเตย์ หรือบุคคลที่ถือว่าเป็นตัวแทนของโฮมสเตย์ในภาคใต้ จำนวนทั้งสิ้น 14 คน จากรายชื่อโฮมสเตย์ทั้งหมด 14 แห่ง ใน 9 จังหวัด ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในปี พ.ศ. 2559

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้การสังเกตการณ์ (Observation) ร่วมกับแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยกำหนดประเด็นข้อคำถามไว้หลวม ๆ (วรรณดี สุทธินรากร, 2556, น.89-91) เก็บข้อมูลโดยการสังเกตการณ์ร่วมกับการสัมภาษณ์ จำนวน 14 ครั้ง รวมเวลาทั้งสิ้น 90 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 2 ช่วงเวลา ตั้งแต่วันที่ 22-26 มิถุนายน 2559 และวันที่ 11-14 กรกฎาคม 2559 จนได้ข้อมูลครบทุกพื้นที่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิด SWOT ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ (ไพบุลย์ โพธิ์สุวรรณ, 2555) มาใช้ในการช่วยสร้างแนวคำถาม ซึ่งก่อนนำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ที่มีข้อคำถามครอบคลุมครบถ้วนและสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ นอกจากนี้จัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ SWOT การสังเคราะห์ TOWS Matrix (มนตรี สิงห์สุวรรณ, ม.ป.ป.) การวิเคราะห์เนื้อหา และวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) ซึ่งใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน จากการสังเกตควบคู่การซักถามพร้อมกับศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสาร เพื่อทดสอบให้แน่ใจว่าการวิเคราะห์และเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นถูกต้องหรือไม่ (สุภางค์ จันทวานิช, 2552, น.128-137) ในลักษณะของการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้สังเกตเห็นและ

ตีความหมายตามข้อเท็จจริงแล้ว มาให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดอ่านทบทวน ว่าข้อมูลนั้นมีความเที่ยงตรงตามที่เป็นอยู่จริง

สำหรับวิธีการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์เริ่มต้นกระบวนการ ดังนี้

1. จากการทบทวนวรรณกรรมและสำรวจข้อมูลทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเส้นทางคมนาคม แผนที่แหล่งท่องเที่ยว โฮมสเตย์ และกิจกรรมการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด

- รวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้ประกอบการกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ แผ่นพับประชาสัมพันธ์ของจังหวัด

- เข้าร่วมประชุม รับฟังการนำเสนอสถานการณ์ของยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้

2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลที่น่าเสนอข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ โดยใช้หลักการพัฒนาระบบสารสนเทศ (System Development Life Cycle: SDLC)

- โดยกำหนดข้อมูลคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว คำนึงลักษณะสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยว

- สรุปข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่น่าเสนอและเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะนำมาจัดทำฐานข้อมูล มีดังนี้

- ชื่อแหล่งท่องเที่ยว/ที่ตั้ง/ประเภทแหล่งท่องเที่ยว/ปีที่พบแหล่งท่องเที่ยว
- ลักษณะทั่วไป ลักษณะเด่น และกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว
- ระยะทางและระยะเวลาโดยประมาณในการเดินทาง
- วิธีการเดินทางจากจังหวัด ถึงตัวแหล่งท่องเที่ยว
- สถานที่อำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว/ภาพสถานที่ท่องเที่ยว

3. เก็บข้อมูลโฮมสเตย์ และแหล่งท่องเที่ยวแต่ละประเภท ที่ตั้ง เส้นทางคมนาคม ในการเก็บข้อมูลจะแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท

- ข้อมูลเชิงพื้นที่ เก็บตำแหน่งข้อมูลเชิงพื้นที่ของที่ตั้งโฮมสเตย์
- ข้อมูลเชิงลักษณะ เก็บข้อมูลโดยใช้การสำรวจลักษณะโดยภาพรวม

การพัฒนาระบบฐานข้อมูล

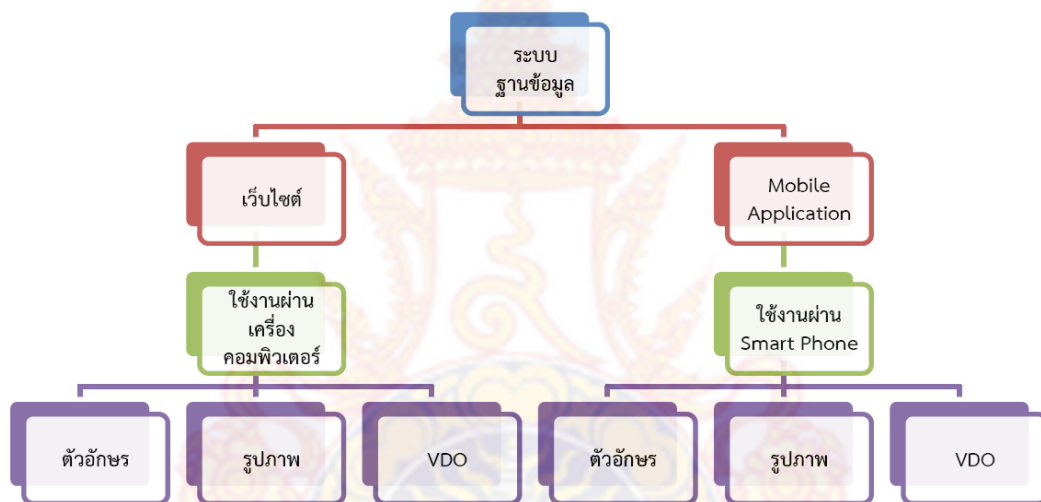
1. เมื่อได้ข้อมูลจากขั้นตอนการเก็บข้อมูลจะมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อนำเสนอ มีขั้นตอนดังนี้

- จัดประชุมเพื่อร่วมกันออกแบบและจัดทำฐานข้อมูล พร้อมทั้งกำหนดคุณลักษณะของข้อมูลที่ต้องการนำเสนอ และออกแบบและจัดทำฐานข้อมูล

- ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

- นำเข้าข้อมูลสถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในระบบสามารถเพิ่ม ลบ แก้ไขและค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ได้

(รูปภาพประกอบที่ 2.1)

ภาพประกอบที่ 2.1 ระบบฐานข้อมูล

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

2. เขียนโปรแกรมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลโดยการนำเนื้อหาที่ได้สร้างแล้วบรรจุลงในเว็บไซต์ และฐานข้อมูลของระบบ

3. ทำการทดสอบ ก่อนนำระบบไปใช้งานจะต้องทำการทดสอบในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้แน่ใจว่าระบบที่พัฒนาขึ้นมา นั้น สามารถทำงานได้อย่างถูกต้องตามต้องการ โดยทำการทดสอบระบบทั้งระบบ (System Test) เป็นการทดสอบการทำงานของระบบในภาพรวม ประเมินระยะเวลาในการทำงาน ความสามารถในการจัดการกับปริมาณงาน หรือการตอบสนองในกรณีที่ผู้ใช้ระบบจำนวนมาก รวมถึงความสามารถในการฟื้นฟูสภาพหากระบบล้มเหลว จึงควรจัดสถานะแวดล้อมของการ

ทดสอบให้เหมือนการทำงานจริงมากที่สุด เพื่อจะสังเกตเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และทำการแก้ไขก่อนนำระบบไปใช้

4. การจัดทำเอกสารระบบ (Documentation) เอกสารมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน และดูแลรักษาระบบ เช่น เอกสารคู่มือระบบและโปรแกรม คู่มือการปฏิบัติงาน หรือคู่มือ

5. การฝึกอบรมผู้ใช้งานระบบ (Training) ก่อนเริ่มใช้งานระบบ ควรทำการฝึกอบรมผู้ใช้งาน เพื่อให้ผู้ใช้งานมีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการทำงาน และช่วยให้สามารถใช้งานระบบเป็น และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การนำเสนอและสรุปผล จะใช้การนำเสนอสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของเมนูการเรียกค้นหาข้อมูลทางจอภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยนำเสนอทั้งแผนที่ รูปภาพและข้อมูลคุณลักษณะ ให้ผู้ใช้งานสามารถเรียกใช้ในส่วนของการกระจายตัวของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว จากนั้นจะทำการวิเคราะห์แนวโน้มของการกระจายตัว รวมทั้งอุปสรรคการกระจายตัว เพื่อเก็บเป็นข้อมูลและทำรายงานผลหาข้อสรุปเพื่อนำเสนอในการจัดประชุมกลุ่มย่อย และการจัดโครงการอบรมการใช้งานฐานข้อมูลและเว็บไซต์ต่อไป

2.2 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. รวบรวมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้

รายชื่อโฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี พ.ศ. 2559 จากกรมการท่องเที่ยว มีจำนวน 14 แห่ง ใน 9 จังหวัด ดังนี้ (ดูตารางที่ 2.1)

ตารางที่ 2.1 รายชื่อโฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี พ.ศ. 2559

ลำดับ	ชื่อโฮมสเตย์	ที่อยู่	การติดต่อ	
			ผู้ประสาน	เบอร์โทรศัพท์
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์				
1.	ละอูโฮมสเตย์	15 ม.6 บ้านโคนมพัฒนา ต.ห้วยสัตว์ใหญ่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77110	นายเหมือน เบ็ญจุนทด	080-1124626

ลำดับ	ชื่อโฮมสเตย์	ที่อยู่	การติดต่อ	
			ผู้ประสาน	เบอร์โทรศัพท์
จังหวัดชุมพร				
2.	บ้านเกาะพิทักษ์	32 ม.14 บ้านเกาะพิทักษ์ ต.บางน้ำจืด อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86150	นายอำพล ธานีครุฑ	081-0931443
3.	โฮมสเตย์บ้านทอน-อม	3 ม.6 บ้านทอน-อม ต.ช่องไม้แก้ว อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220	นางจินตนา ไพบูลย์	083-1070399
จังหวัดสุราษฎร์ธานี				
4.	กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้าน ประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง	127/1 ม.7 บ้านช่องช้าง ต.พรุฬ อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี 84270	นายสุวัฒน์ เขียมบุญยะ	081-6079329
จังหวัดระนอง				
5.	กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวง โฮมสเตย์	46/1 ม.2 ต.ในวงเหนือ อ.ละอุ่น จ.ระนอง 85130	นายลำควน อยู่ยง นายสมชาย ทิศกระโทก	080-1472150
จังหวัดพังงา				
6.	โฮมสเตย์เกาะขาวน้อย	38/21 ม.1 ต.เกาะขาวน้อย อ.เกาะยาว จ.พังงา 82160	นายสำเร็จ ราชเขต	076-597244 076-597535
จังหวัดกระบี่				
7.	กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง	192 ม.1 บ้านเกาะกลาง ต.คลองประสงค์ อ.เมือง จ.กระบี่ 81000	นางสาวโสภา เกาะกลาง	086-0727860 075-618055
8.	โฮมสเตย์บ้านนาติน	4/2 ม.4 ต.อ่าวนาง อ.เมือง จ.กระบี่ 81000	นายปัญญา แขวงหลี่	081-9688532 075-661193
จังหวัดตรัง				
9.	บ่อหินฟาร์มสเตย์	145/1 ม.2 ต.บ่อหิน อ.สิเกา จ.ตรัง 92150	นายบรรจง นฤพรเมธี	081-8927440
10.	ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และ พัฒนาชุมชนเกาะลิบง	97 ม.4 ต.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง 92110	นายสะพาน อยู่เดิน	086-9437669

ลำดับ	ชื่อโฮมสเตย์	ที่อยู่	การติดต่อ	
			ผู้ประสาน	เบอร์โทรศัพท์
11.	บ้านลำขนุนโฮมสเตย์	3 ม.8 ต.นาชุมเห็ด อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง 92140	นายหนูอิม ปานนิล นายประสิทธิ์ จิตสุวรรณ	085-4781044 089-2969753
จังหวัดพัทลุง				
12.	เขาจันทร์โฮมสเตย์	44 ม.6 บ้านเขาจันทร์ ต.หนองธง อ.ป่าบอน จ.พัทลุง 93170	นายวิชัย คำเรือง	084-8593571 089-9779091
13.	ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์	128 ม.4 ต.ชัยบุรี อ.เมือง จ.พัทลุง 93000	นางสุพรรณ หมวดจันทร์	089-5979326 085-0772338 074-604111
จังหวัดสงขลา				
14.	โฮมสเตย์บ้านขาว	101/1 หมู่ 4 ต.บ้านขาว อ.ระโนด จ.สงขลา 90140	นางวิไลลักษณ์ ทันอินอาจ	074-536340 074-536341 (อบต.บ้าน ขาว)

2. กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้

การกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก 1 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 คน คือ ผู้นำโฮมสเตย์ หรือบุคคลที่ถือว่าเป็นตัวแทนของโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากโฮมสเตย์ 14 แห่ง ใน 9 จังหวัดของภาคใต้ โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT การสังเคราะห์ TOWS Matrix วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และการสนทนากลุ่ม โดยนำสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แสดงไว้ในตาราง ตามด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยเริ่มจากตารางที่ 2.2 เป็นตารางสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลลักษณะเด่นและกิจกรรมของโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้ ตารางที่ 2.3 เป็นตารางแสดงข้อมูลลักษณะเด่นและกิจกรรมของโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้ ตารางที่ 2.4 เป็นตารางสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในด้านจุดแข็ง ตารางที่ 2.5 เป็นตารางสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในด้านจุดอ่อน ตารางที่ 2.6 เป็นตารางสรุป

ประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกด้านโอกาส และตารางที่ 2.7 เป็นตารางสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกด้านอุปสรรค

ตารางที่ 2.2 สรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลลักษณะเด่นและกิจกรรมของโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
1. ท่านคิดว่าโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรที่เป็นลักษณะเด่น ๆ และกิจกรรมที่น่าสนใจ	1. ละอูโฮมสเตย์	“...ที่นี่มีหลายอย่าง เเด่น ๆ เลขก็เลี้ยงโค ดูธรรมชาติ ดูช้าง ดูวัฒนธรรมเพื่อนบ้านเขา...” (น้ำ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 13, สัมภาษณ์)
	2. บ้านเกาะพิทักษ์	“...เราเน้นหนักเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมบ้านเรา ดูแลปะการัง ช่วยกันดูแลขยะ ปลุกผักปลอดสาร...” (ชม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	3. โฮมสเตย์บ้านทอน-อม	“...ที่นี่เป็นศูนย์กลางกิจกรรมธรรมชาติ ปลูกทุกอย่างที่อยากกิน เป็นหมู่บ้านนำร่องพอเพียง...” (น้อม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	4. กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง	“...ปากทางมีรูปปั้นช้าง มีป่ามาก มีร่องรอยของการต่อสู้ อยากให้คนรุ่นหลังเห็นประวัติในอดีต กับปัจจุบันที่เปลี่ยนไปแล้ว...” (ไม้ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 11, สัมภาษณ์)
	5. กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์	“...เป็นชุมชนได้ 30 ปีแล้ว พื้นที่เป็นกระทะ อยู่ในวงของภูเขา รอบ ๆ เป็นพื้นที่ป่า ส่วนใหญ่ทุกคนก็มีสวนผลไม้...” (รักษ์ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 14, สัมภาษณ์)
	6. โฮมสเตย์เกาะข่าน้อย	“...พามาชมวิถีของคนเกาะ ชาวประมง การทำสวนยาง การวาง ไชกึ่ง มีนา สปากวาย ใครจะมาก็คิดเหมือนญาติที่มายืม...” (เมือง นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 22, สัมภาษณ์)
	7. กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง	“...ชาวบ้านมีความเป็นมิตร อยู่ใกล้เมืองแต่ยังทำอาชีพดั้งเดิม ทำประมง วางอวนกุ้ง ทำนา ทำผ้าปาเต๊ะ เรือหัวโทง...” (ใจ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	8. โสมสเดย์บ้านนาติน	“...เรายังคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ยังมีกรกิริตยง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ชาวต่างชาติชื่นชอบ จนไปถึงการทำอาหารที่บ้าน ...” (ล้อม นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)
	9. บ่อหินฟาร์มสเดย์	“...ที่นี่โชคดียังอยู่ในทำเลที่สมบูรณ์ สิ่งที่เราต้องทำคือช่วยเหลือรักษาและนำมาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ...” (พา นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	10. ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิตง	“...ถ้าเขามาแล้ว เขาจะมาก็ มาดูพะยูน เขาชอบธรรมชาติเพราะมันสวยงามจริง ๆ ชาวบ้านก็ยังหาปลา มีของทะเลสด ๆ ...” (เสมอ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	11. บ้านลำขุ่น โสมสเดย์	“...เราเป็นหมู่บ้านพอเพียง ทำการเกษตรกับพลังงานทดแทน อย่างเช่น การหุงต้ม อีกอย่างเรามีวัฒนธรรม เช่น โนราโกลน...” (ทวน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	12. เขาจันทร์ โสมสเดย์	“...ส่วนใหญ่เราจะทำการเกษตร ปลูกพืชผักสวนครัว แล้วก็ทำการแปรรูปอาหารท้องถิ่น เรามีกลุ่มต่าง ๆ มาช่วยกัน...” (ยอด นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)
	13. ชัยบุรีเมืองเก่า พัทลุง โสมสเดย์	“...มาที่นี่ก็มากินข้าว ทำกับข้าวที่บ้าน ข้าวสังข์หยด ปลูกเอง หรือล่องเลนน้ำจืด แลคนหาปลากับขอยักษ์ ...” (ฝน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)
	14. โสมสเดย์บ้านขาว	“...ชาวบ้านจะทำนา หาปลา เวลาต้องเรือก็จะเห็นควายน้ำ ธรรมชาติที่นี่สมบูรณ์ อาหารที่บ้านอร่อย...” (จิต นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 24, สัมภาษณ์)

ตารางที่ 2.3 แสดงข้อมูลลักษณะเด่นและกิจกรรมของโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้

ลำดับที่	โฮมสเตย์	ลักษณะเด่นและกิจกรรม
1.	ละอูโฮมสเตย์	เป็นหมู่บ้านเกษตรกรรมที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ มีวิถีชีวิตตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง การประกอบอาชีพเลี้ยงโคนม ผสมผสานวัฒนธรรมประเพณีของ 3 เชื้อสาย ได้แก่ กะเหรี่ยง กะเหรี่ยงและไทย
2.	บ้านเกาะพิทักษ์	เป็นหมู่บ้านในเกาะเล็ก ๆ ที่ชุมชนชาวพุทธอาศัยอยู่ท่ามกลางความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ประกอบอาชีพประมง ยึดแนวทางการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม มีการแปรรูปอาหารทะเล และการทำสวนสมรม
3.	โฮมสเตย์บ้านทอน-อม	เป็นหมู่บ้านเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่แวดล้อมด้วยพืชพรรณและผลิตผลทางการเกษตร เช่น การทำสวนผลไม้ สวนสมรม ปลูกพืชผักสวนครัว และการเลี้ยงสัตว์
4.	กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง	เป็นหมู่บ้านเกษตรกรรมที่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติภูเขาและป่าไม้ มีเรื่องราวทางประวัติศาสตร์อันยาวนานในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2484) เกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย มีการจัดสร้างอนุสรณ์สถานบ้านช่องช้างเพื่อเป็นอนุสรณ์ของ วีรชนในเขตภาคใต้ตอนบน
5.	กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์	เป็นหมู่บ้านเกษตรกรรมที่อยู่ในวงล้อมของหุบเขา (ในวง คือ วงล้อมของภูเขา) ธรรมชาติป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ มีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวอีสานที่ย้ายถิ่นฐานมาอยู่จนเป็นชุมชนที่มีวัฒนธรรมเหนียวแน่น
6.	โฮมสเตย์เกาะขาวน้อย	เป็นหมู่บ้านในเกาะที่สวยงาม มีชื่อเสียง มีทรัพยากรธรรมชาติ อุดมสมบูรณ์ทั้งป่าเขา ทุ่งนาและทะเล ยึดอาชีพการทำประมงพื้นบ้าน การทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ตามวิถีชุมชนมุสลิม
7.	กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง	เป็นหมู่บ้านในเกาะกลางน้ำของจังหวัดกระบี่ ห้อมล้อมด้วยป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ สัมผัสวิถีชีวิตชุมชนที่ใช้ชีวิตอย่างสงบเรียบง่าย กับอาชีพประมง หัตถกรรมและเกษตรกรรม

8.	โฮมสเตย์บ้านนาดิน	เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนมุสลิม ใจกลางเมืองแหล่งท่องเที่ยวอ่าวนางที่ยังคงวิถีและอัตลักษณ์ชุมชน
9.	บ่อหินฟาร์มสเตย์	เป็นหมู่บ้านริมชายฝั่งทะเล ยึดอาชีพทำประมงชายฝั่ง และเพาะเลี้ยงปลากระชัง ท่ามกลางทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งเกาะแก่ง ทะเลและป่าชายเลน มีธนาคารเพาะเลี้ยงหญ้าทะเลเพื่อเป็นอาหารของพะยูน
10.	ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง	เป็นหมู่บ้านเกาะใหญ่ที่สุดของจังหวัดตรัง งดงามด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชนมุสลิม วิถีชีวิต การทำประมงชายฝั่ง เป็นพื้นที่แหล่งหญ้าทะเลสำหรับพะยูนฝูงสุดท้ายของทะเลตรัง
11.	บ้านลำขนุนโฮมสเตย์	เป็นหมู่บ้านที่ราบเชิงเขา อากาศเย็นสบายตลอดปี อยู่ติดบริเวณเทือกเขาบรรทัด ชาวบ้านในชุมชนดำรงวิถีชีวิตแบบพอเพียง ผสมผสานด้วยวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้าน ท่ามกลางทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ให้มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ทรัพยากร
12.	เขาจันทร์โฮมสเตย์	เป็นหมู่บ้านเกษตรกรรมเชิงอนุรักษ์ แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติที่สวยงาม มีภูเขาที่มีไม้จันทร์ขาว จึงเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้าน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำสวนยาง สวนผลไม้ และดำเนินชีวิตแบบพอเพียง
13.	ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์	เป็นชุมชนเก่าแก่ริมทะเลสาบสงขลาตอนบน เชื่อมโยงกับการตั้งเมืองพัทลุง ที่เขาชัยบุรี เป็นชุมชนที่มีวิถีชีวิตเรียบง่าย จากอาชีพเกษตรกรรมหลากหลาย เช่น การทำนา เป็นแหล่งพัฒนาพันธุ์ข้าวของจังหวัดพัทลุง และผลิตข้าวเพื่อสุขภาพ ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมนิล ผสมผสานกับการทำประมงน้ำจืดแบบพื้นบ้าน โดยใช้เครื่องมือการประมงแบบโบราณ
14.	โฮมสเตย์บ้านขาว	เป็นหมู่บ้านที่อยู่ในรอยต่อระหว่างจังหวัดสงขลาและจังหวัดพัทลุง โดยมีทะเลน้อย เป็นส่วนเชื่อมระหว่าง 2 ฝั่งทะเล เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ มีความอุดมสมบูรณ์ของผืนน้ำ ชุมชนยึดอาชีพประมง และเกษตรกรรม มีการทำนา โดยมีควายน้ำเป็นเอกลักษณ์

จากการวิเคราะห์พบว่าลักษณะเด่นของโฮมสเตย์ในภาคใต้จะเกี่ยวข้องกับบริบทของที่ตั้ง และทรัพยากรที่หลากหลายตามบริบทพื้นที่ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ผูกพันกับอาชีพเกษตรกรรม และการทำประมงชายฝั่ง ส่งผลต่อกิจกรรมที่มีรูปแบบเกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ ทะเล ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งในแต่ละพื้นที่ก็จะมี ความแตกต่างอันเป็นเอกลักษณ์ เฉพาะของพื้นที่นั้น ๆ โดยสามารถนำลักษณะเด่นและกิจกรรมมาช่วยในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของโฮมสเตย์ในภาคใต้ได้

ตารางที่ 2.4 ตารางสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในด้านจุดแข็ง

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
1. ท่านคิดว่าจุดแข็งของโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรบ้าง	1. ละอูโฮมสเตย์	“... ทำโฮมสเตย์กับอาชีพดั้งเดิม นี้มานานแล้ว ทำโคนม เลี้ยงโคนม...” (น้ำ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 13, สัมภาษณ์)
	2. บ้านเกาะพิทักษ์	“...มีการแลกเปลี่ยนความรู้เสมอ อาจารย์เขาจะมาให้ความรู้ มาแนะนำเรื่องการจัดการท่องเที่ยว บางทีก็พาลูกค้ามาศึกษาดูงาน เชิญไปเป็นวิทยากรด้วย ได้คุยได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ...” (ชม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	3. โฮมสเตย์บ้านทอน-อม	“...การอยู่แบบพอเพียงแล้ว แบ่งปันความรู้ทางการเกษตรแก่คนอื่น ๆ คนก็อยากเข้ามาดู มาชม...” (น้อม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	4. กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง	“...การท่องเที่ยวทั้งประวัติศาสตร์ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมาเชื่อมกัน...” (ไม้ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 11, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	5. กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์	“...ธรรมชาติ และความเป็นท้องถิ่น ในหมู่บ้านเรา อาชีพของเรา การเรียนรู้ที่ไม่เคยหยุด พัฒนาตนเองเสมอ โดยจะไปร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ...” (รักษ์ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 14, สัมภาษณ์)
	6. โฮมสเตย์เกาะขาวน้อย	“... เราทำโฮมสเตย์มานานแล้ว หลาย ๆ คนก็จะรู้จัก ใช้ธรรมชาติ ใช้อาชีพที่มีอยู่ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ทุกคนจะมาเรียนรู้กัน แต่เราก็ต้องพัฒนาต่อไป...” (เมือง นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 22, สัมภาษณ์)
	7. กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง	“...เกาะกลางอยู่ใกล้เมือง มีธรรมชาติ มีวัฒนธรรม เป็นต้นแบบของชุมชนท่องเที่ยว...” (ใจ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)
	8. โฮมสเตย์บ้านนาดิน	“...เราอยู่ใกล้เมือง ถ้าเขารู้จักเราก็จะง่ายต่อการเข้าถึงกลุ่มลูกค้า โดยนำเสนอความเป็นตัวเรา...” (ล้อม นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)
	9. บ่อหินฟาร์มสเตย์	“...ธรรมชาติที่อยู่รอบชุมชน ทำให้เราต้องช่วยกันอนุรักษ์ ทุกคนจะมาเพื่อเรียนรู้...” (พา นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	10. ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิตง	“...ธรรมชาติสวย ทรัพยากรสมบูรณ์ ชาวบ้านทำประมงพื้นบ้าน นักท่องเที่ยวเขาเน้นมาศึกษาเรียนรู้...” (เสมอ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	11. บ้านลำขนุน โฮมสเตย์	“...ทำการเกษตรแบบพอเพียง มีฐานเรียนรู้อนุรักษ์พลังงาน และ วัฒนธรรมพื้นบ้าน มีธรรมชาติ...” (ทวน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	12. เจ้าจันทร์ โฮมสเตย์	“...การทำสวน ทำเกษตรแบบผสมผสานเน้นความพอเพียง...” (ยอด นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)
	13. ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์	“วิถีดั้งเดิมกับอาชีพทำนา ทำสวน หาดปลา ชาวบ้านจะปลูกเอง ทำเองหมดทุกอย่าง...” (ฝน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)
	14. โฮมสเตย์บ้านขาว	“...ธรรมชาติที่สมบูรณ์ วิถีแบบบ้าน ๆ มีสัตว์น้ำ อาหารพื้นบ้าน อร่อย ชาวบ้านเข้มแข็ง...” (จิต นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 24, สัมภาษณ์)

ตารางที่ 2.5 ตารางสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในด้านจุดอ่อน

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
2. ท่านคิดว่าจุดอ่อนของโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรบ้าง	1. ละอูโฮมสเตย์	“...คนทั่ว ๆ ไปจะมา เขาไม่ค่อยรู้จัก มาไม่ค่อยถูกทาง...” (น้ำ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 13, สัมภาษณ์)
	2. บ้านเกาะพิทักษ์	“... จะมีบ้างที่แยกรับลูกค้ากันเอง ต้องคุยกันว่าเป็นไปตามข้อตกลงของกลุ่ม ไม่งั้นจะเกิดปัญหาได้...” (ชม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	3. โฮมสเตย์บ้านทอน-อม	“...การพุดนำชมกับกลุ่มลูกค้าแต่ละกลุ่ม จะมีความแตกต่างกันไป...” (นึม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	4. กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง	“...มองว่าคนส่วนใหญ่ เขาไม่กล้าเข้ามา อาจกลัวพื้นที่สีแดงในอดีต อยากจะบอกว่าไม่ได้เป็นอย่างที่คิด อยากให้ทุกคนได้เข้ามาเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์...” (ไม้ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 11, สัมภาษณ์)
	5. กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์	“...ศักยภาพบางอย่างของเรา เช่น เรื่องน้ำ เราใช้ประปาภูเขา หน้าฝน น้ำขุ่น หน้าแล้งขาดน้ำแต่ยังดีกว่าหน้าฝน บางครั้งนักท่องเที่ยวคาดหวังสูงว่าจะได้ในสิ่งที่เขาต้องการ แต่เราเป็นแบบนั้นไม่ได้...” (รักษ์ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 14, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	6. โสมสเดย์เกาะขาวน้อย	“... การสื่อสารกับลูกค้า มันต้องใช้หลายภาษา หลัก ๆ ภาษาอังกฤษ ...” (เมือง นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 22, สัมภาษณ์)
	7. กลุ่มโสมสเดย์บ้านเกาะกลาง	“...เดี๋ยวนี้คนบ้านเราเริ่มเห็นแก่ตัวกันเยอะ ต่างคนต่างอยู่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ...” (ใจ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)
	8. โสมสเดย์บ้านนาดิน	“...ต้องพัฒนาเรื่องการสื่อสารกับลูกค้าต่างชาติ มีรูปแบบการสื่อความหมายที่ดี...” (ล้อม นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)
	9. ป่อหินฟาร์มสเดย์	“... การสื่อความหมายกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ...” (พา นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	10. ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง	“...พอเริ่มขายได้ แต่ละคนก็จะแยกตัวกันไปทำของตัวเอง...” (เสมอ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	11. บ้านลำขนุน โสมสเดย์	“... การประชาสัมพันธ์ให้คนทั่วไป รู้จัก ...” (ทวน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	12. เขาจันทร์ โสมสเดย์	“...การประชาสัมพันธ์ให้คนข้างนอกรู้จัก ...” (ยอด นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	13. ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์	“...สมาชิกเขาไม่ค่อยว่าง ไม่ค่อยได้มาประชุม ไม่ได้คุยกันเท่าไร ...” (ฝน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)
	14. โฮมสเตย์บ้านขาว	“...ช่องทางการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ เส้นทาง การเข้ามายังชุมชน...” (จิต นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 24, สัมภาษณ์)

ตารางที่ 2.6 ตารางสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกด้านโอกาส

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
3. ท่านคิดว่าโอกาสของโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรบ้าง	1. ละอูโฮมสเตย์	“...อาชีพและวัฒนธรรมที่คงอยู่ การสนับสนุนของภาครัฐให้เกี่ยวเนื่องชุมชน...” (น้ำ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 13, สัมภาษณ์)
	2. บ้านเกาะพิทักษ์	“... เรามีทะเลที่สมบูรณ์ ได้ทำอาชีพบวกกับการที่เราช่วยกันอนุรักษ์ ต้องช่วยกันคิดต่อทำอย่างไรให้ยั่งยืน...” (ชม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	3. โฮมสเตย์บ้านทอน-อม	“...ปลูกทุกอย่างที่กิน ใช้ชีวิตแบบพอเพียง ได้เป็นแหล่งเรียนรู้ ทำให้เกิดความภูมิใจ ...” (นึม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	4. กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง	“... การได้เรียนรู้จากกลุ่มภายนอกจากเครือข่าย ทำให้เราได้แนวทางที่จะมาพัฒนาชุมชนของเรา เรามีประวัติศาสตร์ที่ควรเก็บไว้ให้คนรุ่นหลังเรียนรู้...” (ไม้ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 11, สัมภาษณ์)
	5. กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์	“...การท่องเที่ยวชุมชน ทำให้เรารักบ้านเรามากยิ่งขึ้น ทำให้เรามีส่วนร่วมในการรักษาอัตลักษณ์ของเรา...” (รักษ์ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 14, สัมภาษณ์)
	6. โฮมสเตย์เกาะขวาน้อย	“...นักท่องเที่ยวที่มาเขาจะชอบความสงบ ชอบธรรมชาติ เขาว่าทะเลบ้านเราสวย...” (เมือง นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 22, สัมภาษณ์)
	7. กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง	“... การได้อยู่ท่ามกลางธรรมชาติ วัฒนธรรมและประเพณีที่สืบต่อกันมา การดำรงวิถีชีวิตชาวมุสลิม...” (ใจ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)
	8. โฮมสเตย์บ้านนาติน	“... การดำรงไว้ซึ่งวิถีชีวิตเดิม ๆ ทุกคนยังทำสวน เลี้ยงสัตว์ ค้าขายไปตามปกติ...” (ล้อม นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	9. ป๋อหินฟาร์มสเตย์	<p>“... เราอยู่ท่ามกลางทรัพยากรทางทะเลที่สวยงามและมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้สามารถประกอบอาชีพทำประมง เลี้ยงปลา กระชังได้...”</p> <p>(พา นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)</p>
	10. ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิตง	<p>“... ที่นี้ธรรมชาติสวยงามมาก และมีความสงบ ชาวบ้านก็ทำอาชีพประมงพื้นบ้านเป็นหลัก...”</p> <p>(เสมอ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)</p>
	11. บ้านลำงูน โสมสเตย์	<p>“...มีความสวยงามของทรัพยากรธรรมชาติ มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ เพียงพอกับการทำเกษตร...”</p> <p>(ทวน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)</p>
	12. เจ้าจันทร์ โสมสเตย์	<p>“... การทำเกษตรแบบพอเพียง ผสมผสาน มีการปลูกพืชหลากหลาย...”</p> <p>(ยอด นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)</p>
	13. ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุง โสมสเตย์	<p>“... มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ใ้เราได้ทำนา ปลูกข้าว หาปลา และมีเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ใ้ได้มาเรียนรู้...”</p> <p>(ฝน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)</p>

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	14. โฮมสเตย์บ้านขาว	“...เรามีธรรมชาติของทะเลสาบที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้มีลาคกลงได้หาปลา ยกยอ ทำนาบนพื้นที่ราบลุ่มทุ่งนา...” (จิต นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 24, สัมภาษณ์)

ตารางที่ 2.7 ตารางสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกด้านอุปสรรค

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
4. ท่านคิดว่าอุปสรรคของโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรบ้าง	1. ละอูโฮมสเตย์	“... อยากให้หน่วยงานเข้ามาดูแลเป็นที่เลี้ยงแนะนำการทำงาน ...” (น้ำ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 13, สัมภาษณ์)
	2. บ้านเกาะพิทักษ์	“... บางครั้งมีนักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่ไม่เข้าใจบริบทการท่องเที่ยวชุมชนจะมาสนุกสนาน มาดื่มสุราก่อนความวุ่นวาย ต้องช่วยกันดูแล...” (ชม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	3. โฮมสเตย์บ้านทอน-อม	“... การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับกิจกรรมของโฮมสเตย์...” (น้อม นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 12, สัมภาษณ์)
	4. กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง	“... การสนับสนุนจากภาครัฐในด้านภาษา ด้านการจัดการท่องเที่ยวที่ถูกต้องเหมาะสม...” (ไม้ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 11, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	5. กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์	“...การประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ของหน่วยงานภาครัฐ...” (รักษ์ นามสมมติ, 2559, กรกฎาคม 14, สัมภาษณ์)
	6. โฮมสเตย์เกาะขวาน้อย	“...เดี๋ยวนี้มีรีสอร์ทเกิดขึ้นเยอะมาก มีโปรแกรมท่องเที่ยวชุมชนด้วย เราต้องสร้างความเข้มแข็ง...” (เมือง นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 22, สัมภาษณ์)
	7. กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง	“...การประชาสัมพันธ์ผ่านภาครัฐให้กับโฮมสเตย์ที่จดทะเบียน...” (ใจ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)
	8. โฮมสเตย์บ้านนาตึน	“...พอลคนเข้ามาเยอะก็เยอะ อยากให้ช่วยกันดูแล อย่างน้อยก็ช่วยกันไม่ทิ้ง และแนะนำการเข้าไปใช้ เข้าไปเที่ยวชมอย่างถูกต้อง...” (ล้อม นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 23, สัมภาษณ์)
	9. บ่อหินฟาร์มสเตย์	“...ความรู้ด้านภาษา เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว...” (พา นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	10. ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง	“...บางทีพอเราเริ่มเดินได้ ทำมาสักพัก มีลูกค้าเข้ามา เราอยากให้หน่วยงานมาเป็นที่ปรึกษา หรือดูแล เพราะการจัดการบางอย่างก็ไม่มี ความชำนาญ เช่น การบริการ ภาษา...” (เสมอ นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)

ประเด็นคำถาม	ผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่	ประเด็นคำตอบ
	11. บ้านลำขนุน โหมสเดย์	“...การอบรมด้านภาษา ด้านการจัดการท่องเที่ยว...” (ทวน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 26, สัมภาษณ์)
	12. เขาจันทร์ โหมสเดย์	“...การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานภายนอก...” (ยอด นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)
	13. ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุง โหมสเดย์	“... การประชาสัมพันธ์ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว...” (ฝน นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 25, สัมภาษณ์)
	14. โหมสเดย์บ้านขาว	“...ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเกณฑ์ต่าง ๆ การแนะนำจากหน่วยงานภายนอก...” (จิต นามสมมติ, 2559, มิถุนายน 24, สัมภาษณ์)

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของโหมสเดย์ในภาคใต้

ด้านจุดแข็ง พบว่า การท่องเที่ยวโหมสเดย์ในภาคใต้ มีองค์ประกอบที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาและเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ประกอบด้วย

1. การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี มาช่วยเชื่อมโยงเส้นทางทางการท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง หรือเส้นทางภายในชุมชน

2. การปรับปรุงมาตรฐาน โหมสเดย์ให้มีคุณภาพ การกระตุ้นให้มีการพัฒนาโหมสเดย์ในแต่ละชุมชนเพื่อขอรับรองมาตรฐานโหมสเดย์ไทยอย่างต่อเนื่อง หรือผลักดันให้ได้รับมาตรฐานอื่น ๆ ที่สูงขึ้น เช่น มาตรฐานโหมสเดย์อาเซียน

3. การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งเป็นโอกาสในด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น เครือข่ายภูผาสู่มหานครของจังหวัดชุมพร เครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนภาคใต้ ประกอบกับการให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการวิจัยจากสถาบันการศึกษา ร่วมกับชุมชนโหมสเดย์ เช่น มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตชุมพร ร่วมมือกับบ้านเกาะพิทักษ์ และ

โฮมสเตย์บ้านทอน-อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ร่วมมือกับกลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง วิทยาลัยชุมชนระนอง ร่วมมือกับกลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยร่วมมือกับบ่อหินฟาร์มสเตย์ เป็นต้น

4. ความโดดเด่นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น บ้านเกาะพิทักษ์ มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล ด้วยวิธี EM Ball ช่วยในการบำบัดน้ำเสีย บ้านลำขนุนโฮมสเตย์ มีการอนุรักษ์พลังงาน โดยการใช้พลังงานน้ำทดแทนในการผลิตไฟฟ้า พลังงานอบจากแสงอาทิตย์ และแก๊สชีวภาพจากมูลสัตว์ บ่อหินฟาร์มสเตย์ มีธนาคารหญ้าทะเล เพาะพันธุ์หญ้าทะเลเพื่อเป็นแหล่งอาหารให้แก่ ปลาพะยูน กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง มีการปลูกป่าชายเลนเพื่อเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ

ด้านจุดอ่อน พบว่า การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ เกือบทุกพื้นที่ยังมีจุดอ่อนที่ควรปรับปรุง ดังนี้

1. การวางแผนทางการตลาด โดยเฉพาะในการกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ชัดเจนของโฮมสเตย์แต่ละพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถทราบ หรือเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่แท้จริงได้

2. การประชาสัมพันธ์ ในหลายพื้นที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ยังมีน้อย และไม่มีความต่อเนื่อง ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในพื้นที่ได้

3. ความร่วมมือและความขัดแย้งของสมาชิกในกลุ่ม ในเรื่องของผลประโยชน์ หรือโอกาสความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ทำให้มีการแยกตัวของกลุ่มสมาชิก

4. ทักษะการสื่อสารด้านภาษาและการสื่อความหมาย โดยเฉพาะในการนำชมแหล่งท่องเที่ยว หรือบรรยายกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว ต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

5. ขาดงบประมาณสนับสนุนด้านการจัดการทรัพยากร ขาดเงินทุนและงบประมาณสนับสนุนภายในกลุ่มโฮมสเตย์ ในการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้เกิดความต่อเนื่อง

ด้านโอกาส พบว่า การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ สามารถใช้ประโยชน์ในด้านโอกาสเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งจากปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งและทรัพยากรต่าง ๆ ประกอบกับการสนับสนุนของภาครัฐ เช่น

1. ความโดดเด่นด้านทำเลที่ตั้ง โดยพื้นที่ภาคใต้อยู่ติดกับทะเลทั้งฝั่งอันดามันและอ่าวไทย ทำให้มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีความอุดมสมบูรณ์ สวยงาม มีเอกลักษณ์ เป็นที่นิยมและ

มีชื่อเสียงอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับพื้นที่โฮมสเตย์ เช่น ผังอำเภอไทย มีจำนวน 3 แห่ง เช่น บ้านเกาะพิทักษ์ ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุง โฮมสเตย์ และ โฮมสเตย์บ้านขาว ผังอันดามัน มีจำนวน 5 แห่ง เช่น โฮมสเตย์เกาะขวาน้อย โฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง โฮมสเตย์บ้านนาดิน บ่อหินฟาร์มสเตย์ และ ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง

2. ความโดดเด่นด้านวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพโดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นตามแนวทางพระราชดำริ ในทุกพื้นที่โฮมสเตย์ในภาคใต้จะมีวิถีชีวิตในการประกอบอาชีพที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป โดยอาศัยบริบทของพื้นที่และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบสานต่อกันมาเป็นตัวกำหนด ประกอบกับใช้แนวทางตามพระราชดำริในด้านความพอเพียง ซึ่งเห็นได้จากการทำเกษตรแบบผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในการปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ มีสวนผลไม้ ฝรั่ง พารา ปาล์ม น้ำมัน นาข้าว และพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ เกิดเป็นศูนย์เรียนรู้วิถีชีวิตภูมิปัญญาที่โดดเด่น เช่น โฮมสเตย์บ้านทอน-อม มีการปลูกพืชแบบวิถีจินตนา 1 ไร่ พอเพียง และสวนลุงนิล พืชคอนโค 9 ชั้น ที่ละอูโฮมสเตย์ มีการเลี้ยงโคนมตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่เขาจันทร์โฮมสเตย์ มีสวนสละลุงถัน สวนสละลุงนัน รวมถึงการทำประมงชายฝั่งแบบวิถีชาวบ้าน ใช้เครื่องมือแบบโบราณเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรควบคู่กันไป เช่น การทำประมงทะเลชายฝั่งในพื้นที่โฮมสเตย์บ้านเกาะพิทักษ์ โฮมสเตย์เกาะขวาน้อย กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง โฮมสเตย์บ้านนาดิน บ่อหินฟาร์มสเตย์ ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์ และโฮมสเตย์บ้านขาว

3. ความโดดเด่นด้านประวัติศาสตร์ในพื้นที่โฮมสเตย์มีเรื่องราวและร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เช่น ที่กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง มีอนุสรณ์สถานบ้านช่องช้าง บอกเล่าเรื่องราวความเป็นมาของการก่อเกิดพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในเขตภาคใต้ตอนบน แหล่งประวัติศาสตร์เมืองเก่าชัยบุรี ซึ่งเดิมเคยเป็นที่ตั้งเมืองพัทลุง ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์แห่งกรุงศรีอยุธยา

4. ความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ จากความหลากหลายของเชื้อชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นของภาคใต้ ทำให้ในแต่ละพื้นที่โฮมสเตย์มีเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละชุมชน เช่น ที่ละอูโฮมสเตย์ มีวัฒนธรรมสามเชื้อสายของชุมชนกะเหรี่ยง กะหรั่ง และไทยอยู่ร่วมกันในพื้นที่ กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์ เป็นหมู่บ้านสองวัฒนธรรมอีสาน-ใต้ จากการย้ายถิ่นฐานของชาวอีสานเข้ามาอยู่ในบ้านในวง จนกลายเป็นชาวใต้ที่ผสมผสานวัฒนธรรมของทางอีสานไว้อย่างสมบูรณ์

5. กระแสการท่องเที่ยววิถีไทยและการท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งเป็นนโยบายด้านการท่องเที่ยวของภาครัฐช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวให้กระจายอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ในประเทศไทย โดยเฉพาะในชุมชนท้องถิ่น

ด้านอุปสรรค พบว่า การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ มีอุปสรรคที่อาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงาน เช่น

1. ความไม่ต่อเนื่องในการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐ ในการกำหนดโครงการต่าง ๆ ขึ้นมาส่วนใหญ่เป็นโครงการพัฒนาแค่ช่วงเวลาเดียว ซึ่งบางครั้งไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

2. การท่องเที่ยวกระแสหลักที่ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบ ทำให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวถูกทำลาย โดยไม่ได้รับการควบคุมดูแลอย่างทั่วถึง

3. ภาวะการแข่งขันของธุรกิจที่มีลักษณะเดียวกัน โดยเฉพาะในเมืองแหล่งท่องเที่ยว มีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวชุมชนแบบครบวงจร ซึ่งมีกิจกรรมที่แพ็คเกจโฮมสเตย์รวมอยู่ด้วยในโปรแกรมนั้น

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถกำหนดความสัมพันธ์ SWOT ในรูปแบบตาราง TOWS Matrix เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ต่อไป (ดูตารางที่ 2.8)

ตารางที่ 2.8 การวิเคราะห์ TOWS Matrix

<p style="text-align: center;">สภาพแวดล้อมภายใน</p> <p style="text-align: center;">สภาพแวดล้อมภายนอก</p>	<p>S-Strengths (จุดแข็ง)</p> <p>S1 การพัฒนาään โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี</p> <p>S2 การปรับปรุงมาตรฐานโฮมสเตย์ให้มีคุณภาพ</p> <p>S3 การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือ</p> <p>S4 ความโดดเด่นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>W-Weaknesses (จุดอ่อน)</p> <p>W1 การวางแผนทางการตลาด</p> <p>W2 การประชาสัมพันธ์</p> <p>W3 ความร่วมมือและความขัดแย้งของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>W4 ทักษะการสื่อสารด้านภาษาและการสื่อความหมาย</p> <p>W5 ขาดงบประมาณสนับสนุนด้านการจัดการทรัพยากร</p>
<p>O-Opportunities (โอกาส)</p> <p>O1 ความโดดเด่นด้านทำเลที่ตั้ง</p> <p>O2 ความโดดเด่นด้านวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพโดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นตามแนวทางพระราชดำริ</p> <p>O3 ความโดดเด่นด้านประวัติศาสตร์</p> <p>O4 ความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์</p> <p>O5 กระแสการท่องเที่ยววิถีไทยและการท่องเที่ยวชุมชน</p>	<p>SO-Strategies (ยุทธศาสตร์เชิงรุก)</p> <p>S1, S2, O1 พัฒนาเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>S3, O2, O3, O4 เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยววิถีไทยและท่องเที่ยวชุมชนน่าสนใจ</p> <p style="text-align: center;">SO ↓</p> <p>- การพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการรองรับด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>WO-Strategies (ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข)</p> <p>W1, W2, O5 การวางแผนทางการตลาด และการจัดรายการนำเที่ยว</p> <p style="text-align: center;">WO ↓</p> <p>- การวางแผนทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์</p> <p>- การพัฒนาคู่มือการให้บริการและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว</p>
<p>T-Threats (อุปสรรค)</p> <p>T1 ความไม่ต่อเนื่องในการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐ</p> <p>T2 การท่องเที่ยวกระแสหลักที่ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบ</p> <p>T3 ภาวะการแข่งขันของธุรกิจที่มีลักษณะเดียวกัน</p>	<p>ST-Strategies (ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน)</p> <p>S4, T2 การท่องเที่ยวที่เน้นการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยว</p> <p style="text-align: center;">ST ↓</p> <p>- การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว</p>	<p>WT-Strategies (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)</p> <p>W3, W5, T1 การจัดสรรรายได้และการดำเนินงานอย่างเป็นธรรม</p> <p>W4, T3 การให้บริการที่สร้างความประทับใจ</p> <p style="text-align: center;">WT ↓</p> <p>- การกระจายรายได้และผลประโยชน์</p> <p>- การพัฒนาคุณภาพการบริการ</p>

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโสมสเดย์ในภาคใต้ ควรเน้นไปที่ศักยภาพในการรองรับเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี บนฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และความยั่งยืนทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดพันธกิจ วิสัยทัศน์และ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโสมสเดย์ในภาคใต้ ได้ดังนี้

พันธกิจ

1. การพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการรองรับด้านการท่องเที่ยว
2. กระจายรายได้และผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม
3. สร้างความประทับใจในการให้บริการ
4. ส่งเสริมการวางแผนทางการตลาด และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโสมสเดย์ให้เป็นที่รู้จัก

5. พัฒนาคู่มือการให้บริการและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว
6. ตระหนักถึงการร่วมกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีและอัตลักษณ์ของชุมชน

วิสัยทัศน์ “เป็นโสมสเดย์ที่สร้างประสบการณ์ เดิมเต็มการพักผ่อนและเรียนรู้ เปี่ยมด้วย ภาพลักษณ์ที่ดีบนวิถีแห่งความยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์ สามารถกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโสมสเดย์ในภาคใต้ ออกเป็น 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ใน 4 เชิงลักษณะ ดังนี้

1. การพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการรองรับด้านการท่องเที่ยว (ยุทธศาสตร์เชิงรุก)
2. การกระจายรายได้และผลประโยชน์ (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)
3. การพัฒนาคุณภาพการบริการ (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)
4. การวางแผนทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโสมสเดย์ (ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข)
5. การพัฒนาคู่มือการให้บริการและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว (ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข)
6. การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว (ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการรองรับด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- กลยุทธ์ที่ 1.1 การสร้างความพร้อมด้านมาตรฐานโสมสเดย์ไทย
 กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีไทยที่สร้างประสบการณ์
 กลยุทธ์ที่ 1.3 พัฒนาเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจชุมชน

กลยุทธ์ที่ 1.4 การปรับปรุง ภูมิทัศน์ให้สอดคล้องกับระบบนิเวศชุมชน

โครงการหรือกิจกรรม ประกอบด้วย

1. การอบรมมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย โดยดูแลผู้ประกอบการโฮมสเตย์รายเดิม และให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการโฮมสเตย์รายใหม่ ในการสร้างความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการได้รับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจากกรมการท่องเที่ยว
2. คัดเลือกโฮมสเตย์ต้นแบบ ส่งเสริมให้เกิดโฮมสเตย์ที่โดดเด่นในด้านความร่วมมือ และการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์มีเอกลักษณ์เฉพาะ เพื่อเป็นแบบอย่างและแรงกระตุ้นต่อโฮมสเตย์อื่น ๆ
3. สร้างเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงระหว่างชุมชนใกล้เคียง โดยให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรนำเที่ยวและสื่อความหมายในกิจกรรมท่องเที่ยวต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายโฮมสเตย์
4. การปรับปรุงภูมิทัศน์ โดยออกแบบสิ่งปลูกสร้าง ป้ายสัญลักษณ์ หรือการจัดสวนหย่อม ไม้ดอกไม้ประดับ ปรับปรุงเส้นทางให้มีความสอดคล้องต่อระบบนิเวศโดยรอบ มีความเป็นระเบียบสร้างทัศนียภาพที่สวยงาม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การกระจายรายได้และผลประโยชน์ ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมความเข้าใจในการดำเนินงานโฮมสเตย์

กลยุทธ์ที่ 2.2 การจัดสรรผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ 2.3 การส่งเสริมกิจกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคม

โครงการหรือกิจกรรม ประกอบด้วย

1. การอบรมตามผังโครงสร้างการจัดการด้านที่พักโฮมสเตย์ โดยจัดให้มีการอบรมเพื่อให้สมาชิกเข้าใจรูปแบบการทำงานของโฮมสเตย์ที่ต้องมีความพร้อมด้านกิจกรรมต่าง ๆ สามารถนำไปปรับใช้ในการกำหนดภาระงานและหน้าที่ให้แก่สมาชิก รวมถึงจัดหาทรัพยากร ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม
2. จัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลเงินหมุนเวียนจากการดำเนินงาน โดยมีหน่วยงานย่อยภายในโฮมสเตย์ที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย การวางแผนทางการตลาดให้เกิดผลกำไร และนำผลกำไรนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม
3. บัณฑิตคืนชุมชน การกระตุ้นให้กลุ่มคนรุ่นหลังเห็นความสำคัญของการเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินงาน โดยการจ้างงานให้แก่บัณฑิตที่จบใหม่และต้องการทำงานในชุมชน โดยนำความรู้ความสามารถมาพัฒนาและต่อยอดให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการโฮมสเตย์

4. จัดตั้งกลุ่มอาสาเพื่อพัฒนาชุมชน ส่งเสริมให้สมาชิกตอบแทนชุมชนจากการได้ใช้ประโยชน์ในทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว โดยช่วยเหลือชุมชนและสังคมรอบข้างในการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพบริการ ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 3.1 สร้างความรู้และความเข้าใจในการให้บริการ

กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมการให้บริการที่มีคุณภาพ

โครงการหรือกิจกรรม ประกอบด้วย

1. อบรมเทคนิคการให้บริการ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่สมาชิกในการให้บริการที่มีมาตรฐานถูกต้องตามกระบวนการ คำนึงถึงรูปแบบการให้บริการที่สอดคล้องกับกิจกรรมของชุมชน ซึ่งเกิดคุณค่าต่อการเรียนรู้ การพักผ่อนและการสร้างประสบการณ์ที่ดี

2. อบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หรือเจ้าบ้านที่ดี โดยทุกคนสามารถพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมในด้านการนำชมและการสื่อความหมาย

3. อบรมทักษะการสื่อสารสำหรับให้บริการนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งเสริมให้สมาชิกสามารถใช้ภาษาต่าง ๆ ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาได้ โดยอาจจัดทำเป็นคู่มือเพื่อช่วยในการสนทนา

4. สร้างทัศนคติจิตใจให้บริการ (Service Mind) โดยส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนบริการนักท่องเที่ยวด้วยทัศนคติที่ดี ซึ่งหมายถึง จิตใจที่พร้อมให้บริการในด้านการอำนวยความสะดวกและการช่วยเหลืออื่น ๆ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางแผนทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 4.1 ออกแบบกิจกรรมทางการตลาด

กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสม

โครงการหรือกิจกรรม ประกอบด้วย

1. อบรมการทำประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล (Digital) ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของโฮมสเตย์อย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยช่องทางการสื่อสารที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน เช่น Facebook , Line, IG, ระบบหรือโปรแกรมต่าง ๆ เป็นต้น

2. สร้างจุดต้อนรับนักท่องเที่ยว หรือ Landmark ของโฮมสเตย์ เพื่อให้เป็นที่สนใจและประทับใจโดยเน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ สามารถประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักต่อไปได้

3. การจัดทำบัญชีผู้ใช้บริการ โดยส่งเสริมให้มีการจัดทำประวัติการเข้าพักและเยี่ยมชมโฮมสเตย์ เพื่อใช้สำหรับเป็นช่องทางในการติดต่อกับนักท่องเที่ยวและส่งข้อมูลข่าวสารกิจกรรมของโฮมสเตย์ในโอกาสต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาฝีมือการให้บริการและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 5.1 สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อชุมชน

กลยุทธ์ที่ 5.2 สร้างเรื่องราวการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์

โครงการหรือกิจกรรม ประกอบด้วย

1. อบรมการจัดทำคู่มือสำหรับให้บริการ โดยส่งเสริมให้มีการจัดทำคู่มือที่อธิบายรูปแบบการดำเนินงาน ขั้นตอน วิธีการและเทคนิคให้บริการ การสนทนา การบรรยาย การสาธิต และการนำชมที่สอดคล้องกับทรัพยากรการท่องเที่ยวของโฮมสเตย์ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งนี้ ในการนำชมคำนึงถึงความเหมาะสมและคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของคนในชุมชน

2. จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตามวิถีชุมชนอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยึดรูปแบบตามวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนในชุมชน นำเสนอโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบกิจกรรมที่เข้าใจได้ง่าย น่าสนใจ มีเอกลักษณ์เฉพาะเพื่อเพิ่มมูลค่า และคุณค่าในกิจกรรมนั้น ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 6.1 สร้างความตระหนักรู้และแนวปฏิบัติที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 6.2 สร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว
โครงการหรือกิจกรรม ประกอบด้วย

1. จัดอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยจัดอบรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฐานทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน อาศัยรูปแบบหรือวิธีการที่สอดคล้องต่อระบบนิเวศของชุมชนนั้น ๆ คำนึงถึงผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบที่เกิดขึ้นในชุมชน

2. จัดโซนพื้นที่สำหรับการท่องเที่ยว ที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ง่ายต่อการดูแลรักษา และคำนึงปริมาณการรองรับจำนวนของนักท่องเที่ยว

3. จัดทำป้ายสื่อความหมายและคู่มือแนะนำการเที่ยวชมที่สอดคล้องต่อระบบนิเวศ และวิถีชุมชน ส่งเสริมให้มีการจัดทำคู่มือที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจความเป็นชุมชน

โดยนำเสนอประวัติความเป็นมาของชุมชน เรื่องราวและเอกลักษณ์ที่โดดเด่น รวมถึงข้อปฏิบัติหรือข้อควรหลีกเลี่ยงต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวควรทราบ

3. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการแสดงผลผังของการวางแผนการท่องเที่ยวโฮมสเตย์

ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เป็นระบบที่ถูกพัฒนาด้วยภาษาพีเอชพี (PHP) และระบบฐานข้อมูลมายเอชคิวแอล (MySQL) สามารถใช้งานได้ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพที่ขยายตัวได้ในอนาคต สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้อย่างไม่มีข้อจำกัดโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

ความต้องการของระบบ

สำหรับการพัฒนา ผู้พัฒนาใช้อุปกรณ์เครื่องแม่ข่ายและชุดคำสั่ง ดังนี้

1. ความต้องการของระบบด้านอุปกรณ์เครื่องแม่ข่าย
 - 1.1 ซีพียูความเร็ว 2.4Ghz
 - 1.2 หน่วยความจำขนาด 4GB
 - 1.3 เนื้อที่สำหรับจัดเก็บข้อมูล 10GB
2. ความต้องการของระบบด้านชุดคำสั่ง
 - 2.1 Apache Web Server Version 2.4.25
 - 2.2 PHP Script Language Version 5.6.30 & 7.1.1
 - 2.3 MySQL Database Version 5.7.17
 - 2.4 phpMyAdmin Database Manager Version 4.6.6

ภาพรวมของระบบ

1. ภาพรวมระบบฐานข้อมูล

ตารางที่ 2.9 ชื่อฐานข้อมูล

ชื่อฐานข้อมูล	คำอธิบาย
tb_homestay	เก็บข้อมูลของโฮมสเตย์, ที่ตั้ง, ผู้ดูแล
tb_image	เก็บข้อมูลภาพของแต่ละโฮมสเตย์
tb_sysuser	เก็บข้อมูลผู้เข้าใช้งาน

ตารางที่ 2.10 ตาราง tb_image

tb_image				
ลำดับ	ชื่อ	ประเภทตัวแปร	Collation	ค่าอธิบาย
1	img_idPrimary	int((5		AUTO_INCREMENT
2	img_name	varchar((50	utf8_general_ci	
3	img_fname	varchar((50	utf8_general_ci	
4	img_Homestayname	varchar((200	utf8_general_ci	

ตารางที่ 2.11 ตาราง tb_homestay

tb_homestay				
ลำดับ	ชื่อ	ประเภทตัวแปร	Collation	ค่าอธิบาย
1	hidPrimary	Int(5)		AUTO_INCREMENT
2	hname	varchar((200	utf8_general_ci	ชื่อโฮมสเตย์
3	hdata	mediumtext	utf8_general_ci	ข้อมูลโฮมสเตย์
4	hcontacts	varchar((9999	utf8_general_ci	ชื่อผู้ติดต่อ
5	hlocation	varchar((200	utf8_general_ci	แผนที่
6	haddress	varchar((200	utf8_general_ci	ที่อยู่
7	hprovince	varchar((50	utf8_general_ci	จังหวัด
8	hsector	varchar((50	utf8_general_ci	ภาค
9	htel	varchar((50	utf8_general_ci	เบอร์โทร
10	hhome	varchar((200	utf8_general_ci	จำนวนห้องพัก
11	hnumpeople	varchar((200	utf8_general_ci	จำนวนรับรอง นักท่องเที่ยว
12	hprice	varchar((200	utf8_general_ci	ราคาที่พัก
13	hactivities	mediumtext	utf8_general_ci	กิจกรรม
14	hprohibition	mediumtext	utf8_general_ci	ข้อห้าม
15	htravel	mediumtext	utf8_general_ci	การเดินทาง
16	htouristarea	mediumtext	utf8_general_ci	แหล่งท่องเที่ยวที่ แนะนำ

ตารางที่ 2.12 ตาราง tb_sysuser

tb_sysuser				
ลำดับ	ชื่อ	ประเภทตัวแปร	Collation	คำอธิบาย
1	sysIDPrimary	int((5		AUTO_INCREMENT
2	username	varchar((20	utf8_general_ci	ชื่อผู้ใช้
3	userpass	varchar((20	utf8_general_ci	รหัสผ่าน
4	sysname	varchar((50	utf8_general_ci	ชื่อ
5	sysaddress	varchar((50	utf8_general_ci	ที่อยู่
6	sysstatus	varchar((10	utf8_general_ci	สถานะ
7	sactive	varchar((5	utf8_general_ci	

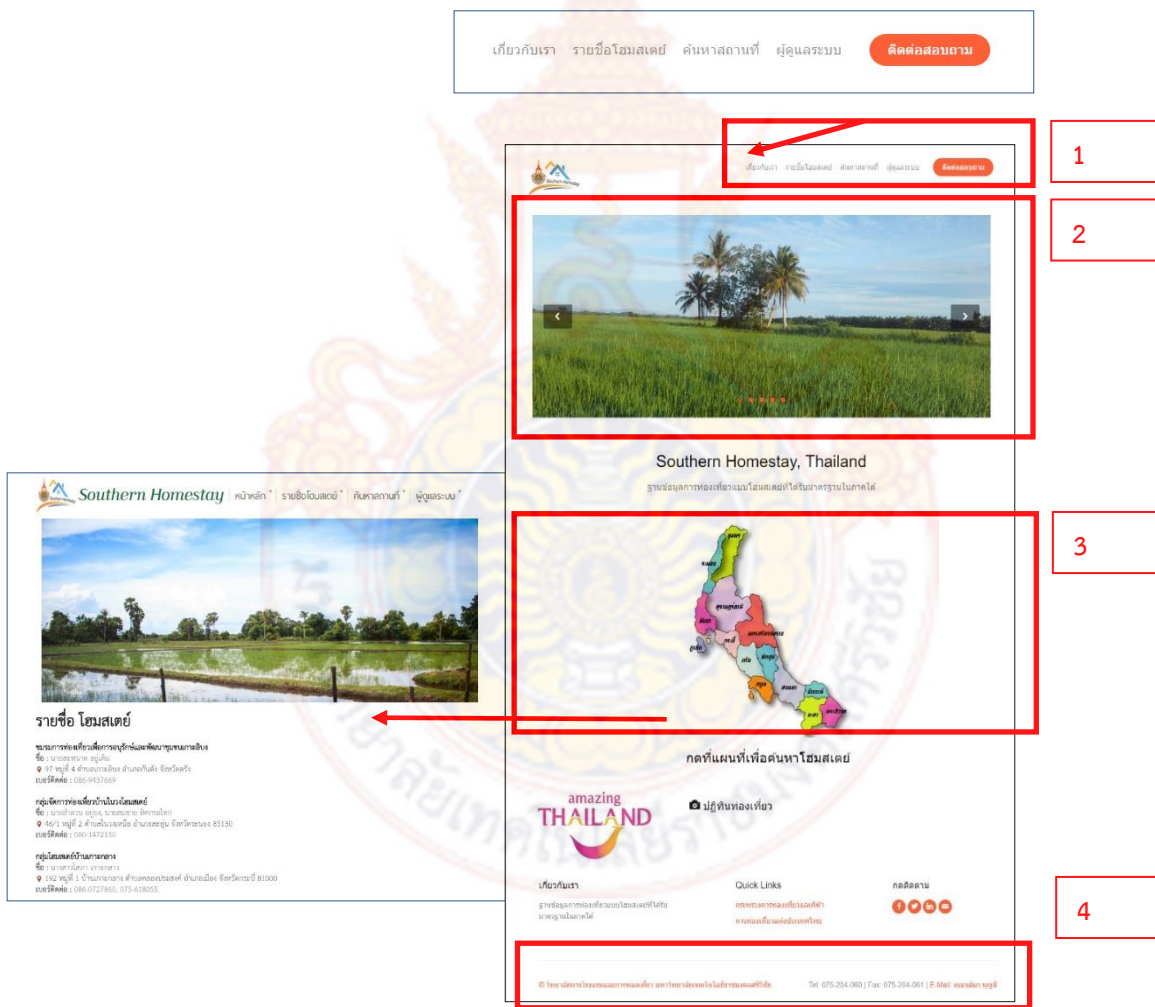
2. ภาพรวมของเว็บเพจ

ภาพประกอบที่ 2.2 ภาพรวมของหน้าเว็บเพจ
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

4. เผยแพร่ข้อมูลและให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ พัฒนาเพื่อให้สามารถใช้งานได้ทั้งบนคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารแบบพกพา ที่สามารถเชื่อมต่อสู่อินเตอร์เน็ตได้โดยมีภาพรวมของการใช้งานในระบบ ดังนี้

1. หน้าหลักของเว็บไซต์ จะประกอบไปด้วย (รูปภาพประกอบที่ 2.3-2.30)
1. ส่วนเมนูการใช้งาน
2. ส่วนแบนเนอร์
3. ส่วนพื้นที่แสดงแผนที่ตั้งโฮมสเตย์
4. ส่วนของ Footer

ภาพประกอบที่ 2.3 หน้าหลักของเว็บไซต์

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

เมนูการใช้งาน

1. เกี่ยวกับเรา จะเชื่อมโยงไปยังเพจของวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว รายชื่อโฮมสเตย์ จะแสดงรายชื่อโฮมสเตย์ทั้งหมดในฐานข้อมูล
2. ค้นหาสถานที่ ค้นหาโฮมสเตย์ที่ต้องการ โดยเลือกจากฐานข้อมูล
3. ผู้ดูแลระบบ สำหรับเจ้าหน้าที่ในการเพิ่ม ลบ แก้ไข ข้อมูลโฮมสเตย์

Southern Homestay

หน้าหลัก * | รายชื่อโฮมสเตย์ * | ค้นหาสถานที่ * | ผู้ดูแลระบบ *

รายชื่อ โฮมสเตย์

ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง
 ชื่อ : นายสะหนาด อยู่เต็ม
 97 หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
 เบอร์ติดต่อ : 086-9437669

กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์
 ชื่อ : นายลำตวน อยู่ยง, นายสมชาย ทัศระโทก
 46/1 หมู่ที่ 2 ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง 85130
 เบอร์ติดต่อ : 080-1472150

กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง
 ชื่อ : นางสาวโสภา เกาะกลาง
 192 หมู่ที่ 1 บ้านเกาะกลาง ตำบลคลองประสงค์ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ 81000
 เบอร์ติดต่อ : 086-0727860, 075-618055

ภาพประกอบที่ 2.4 หน้าหลักของเว็บไซต์

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

Southern Homestay | หน้าหลัก * | รายชื่อโฮมสเตย์ * | ค้นหาสถานที่ * | ผู้ดูแลระบบ *

ค้นหา

กรุณาเลือกประเภท กรุณาใส่คำที่ต้องการค้นหา

- กรุณาเลือก
- กรุณาเลือก
- รายชื่อโฮมสเตย์
- จังหวัด
- ภาค

รายชื่อ โฮมสเตย์

ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง

ชื่อ : นายสหมาต อยู่เดิน

📍 97 หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

เบอร์ติดต่อ : 086-9437669

ภาพประกอบที่ 2.5 หน้าหลักของเว็บไซต์

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

เพิ่มข้อมูล * | แก้ไขข้อมูล * | ลบข้อมูล * | สมาชิก * | ออกจากระบบ *

เกี่ยวกับเรา | รายชื่อโฮมสเตย์ | ค้นหาสถานที่ | ผู้ดูแลระบบ | ติดต่อสอบถาม

ติดต่อสอบถาม

Name

Email

Message

Send Message

Contact Info

วิทยาลัยการเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
โทรศัพท์: 075-204-060
โทรสาร: 075-204-061
Email: kun.jitima@cmu.ac.th

เกี่ยวกับเรา

ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ไว้ใน
ภาคเหนือ

Quick Links

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

กดติดตาม

Facebook | Twitter | YouTube | Instagram

© วิทยาลัยการเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย | Tel: 075-204-060 | Fax: 075-204-061 | E-Mail: kun.jitima@cmu.ac.th

ภาพประกอบที่ 2.6 ค้นหาสถานที่ที่ค้าหาโฮมสเตย์ที่ต้องการ โดยเลือกจากฐานข้อมูล
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

การใช้งานส่วนเมนู

เลือกที่เมนู “ผู้ดูแลระบบ” ผู้ดูแลระบบ จากนั้นเลือกที่เมนู “เพิ่มข้อมูล”

ภาพประกอบที่ 2.7 ส่วนของผู้ดูแล ระบบสำหรับเจ้าหน้าที่โสมสเด็จ
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

1. ใส่ข้อมูลโฮมสเตย์ที่ต้องการ (แผนที่ให้ใส่พิกัดที่เก็บมาเป็นตัวเลข ขึ้นตอนหาพิกัดคู่มือที่ข้อ 5)

Southern Homestay | [เพิ่มข้อมูล](#) * | [แก้ไขข้อมูล](#) * | [ลบข้อมูล](#) * | [สมาชิก](#) * | [Log Out](#) *

เพิ่มข้อมูลโฮมสเตย์

ชื่อโฮมสเตย์

ข้อมูลโฮมสเตย์

ชื่อผู้ติดต่อ

แผนที่

ที่อยู่

จังหวัด

ภาค

เบอร์โทร

จำนวนห้องพัก

จำนวนรับรองนักท่องเที่ยว

ราคาที่พัก

กิจกรรม

ข้อห้าม

การเดินทาง

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

© 2017 วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตศรีนครินทร์
Tel: 075-204-060 | Fax: 075-204-061 | E-Mail: ksup@npu.ac.th | www.npu.ac.th

ภาพประกอบที่ 2.8 การค้นหาโฮมสเตย์ ใส่ข้อมูลโฮมสเตย์ที่ต้องการ
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

2. เมื่อกรอกข้อมูลจนครบให้กดปุ่ม “บันทึกข้อมูล” เพื่อเพิ่มข้อมูล
3. กดปุ่ม “Choose File” เพื่อเลือกรูปภาพของโฮมสเตย์ จากนั้นให้กด “อัปโหลด”

บ้านนายส

* หมายเหตุ ชื่อรูปต้องเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น และขนาดรูปไม่เกิน 512 k

กรุณาเลือกรูปภาพที่ต้องการจะ อัปโหลด

No file chosen

ไม่มีรูปภาพในฐานข้อมูลของ บ้านนายส

ภาพประกอบที่ 2.9 การอัปโหลดภาพ
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

4. ให้ทำขั้นตอนที่ 2 และ 3 ซ้ำจนได้อัปโหลดรูปภาพทั้งหมด

บ้านนายส

* หมายเหตุ ชื่อรูปต้องเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น และขนาดรูปไม่เกิน 512 k

กรุณาเลือกรูปภาพที่ต้องการจะ อัปโหลด

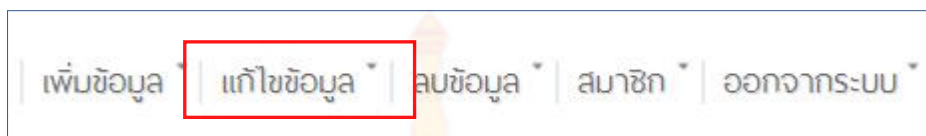
No file chosen

รหัสรูป	รูปภาพ	ชื่อรูป	ลบ
190		acotourism-124845-2.jpg	<input type="button" value="ลบรูป"/>

ภาพประกอบที่ 2.10 ไฟล์ภาพที่อัปโหลดแล้ว
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

การแก้ไขข้อมูล

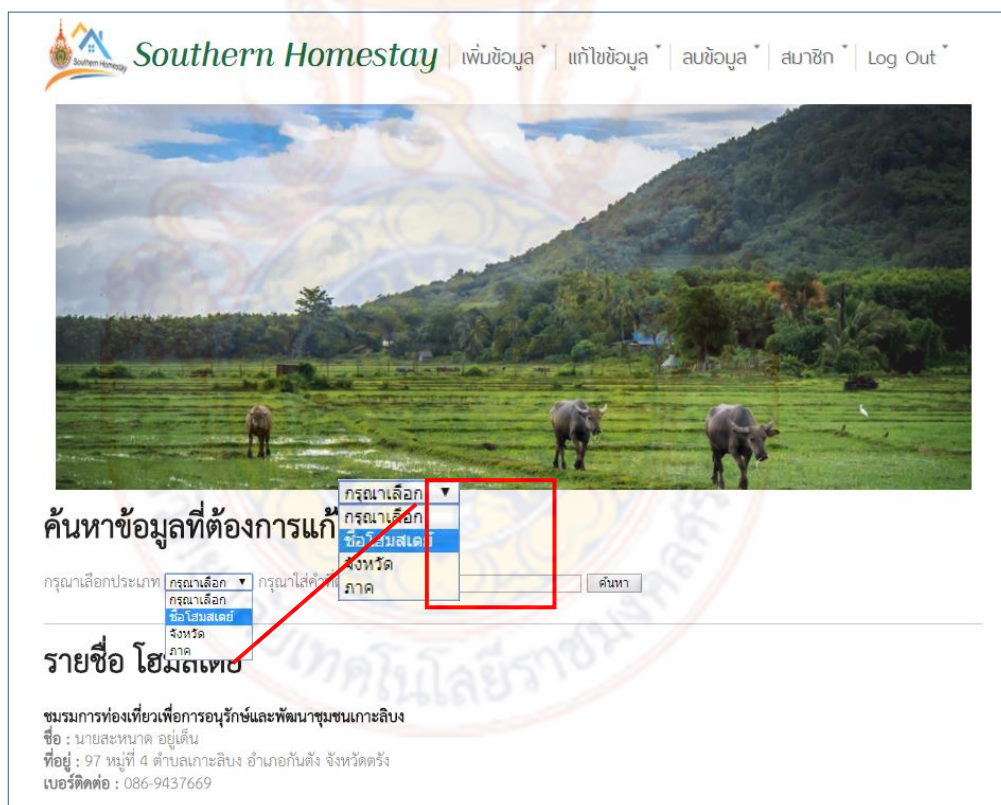
1. เลือกที่เมนู “ผู้ดูแลระบบ” ผู้ดูแลระบบ จากนั้นเลือกที่เมนู “แก้ไขข้อมูล”

ภาพประกอบที่ 2.11 การแก้ไขข้อมูล

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

2. เลือก “ประเภทการค้นหา” และค้นหาโฮมสเตย์ และเลือกโฮมสเตย์ที่ต้องการแก้ไขข้อมูล
3. ให้ทำการแก้ไขข้อมูลตามที่ต้องการ จากนั้นกดปุ่ม “แก้ไขข้อมูล” แก้ไขข้อมูล

ภาพประกอบที่ 2.12 ค้นหาโฮมสเตย์ ที่ต้องการแก้ไขข้อมูล

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

การลบข้อมูล

1. เลือกที่เมนู “ผู้ดูแลระบบ” จากนั้นเลือกที่เมนู “ลบข้อมูล”

ภาพประกอบที่ 2.13 การลบข้อมูล

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

2. เลือก “ประเภทการค้นหา” และค้นหาโฮมสเตย์ และเลือกโฮมสเตย์ที่ต้องการลบข้อมูล
3. จากนั้นให้กดปุ่ม “ลบข้อมูล”

ค้นหาข้อมูลที่ต้องการลบ

กรุณาเลือกประเภท กรุณาใส่คำที่ต้องการค้นหา

รายชื่อ โฮมสเตย์

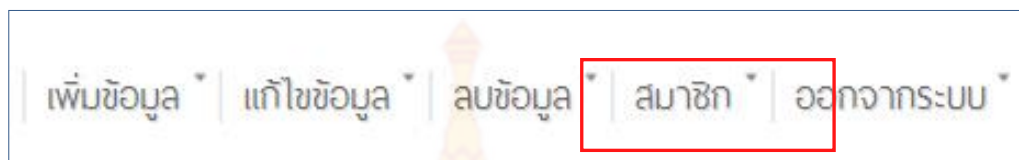
บ้านนายส
ชื่อ : สิริชัย แซ่ลิ้ม
ที่อยู่ : 69 ม.1 ต.ปะลู่ อ.สุโขทัย
เบอร์ติดต่อ : 0845499920

ภาพประกอบที่ 2.14 ค้นหาโฮมสเตย์ ที่ต้องการลบข้อมูล

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

การเพิ่มสมาชิกและผู้ดูแลระบบ

1. เลือกที่เมนู “ผู้ดูแลระบบ” จากนั้นเลือกที่เมนู “สมาชิก”

ภาพประกอบที่ 2.15 เข้าระบบสมาชิก

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

2. ระบบจะแสดงข้อมูลสมาชิก

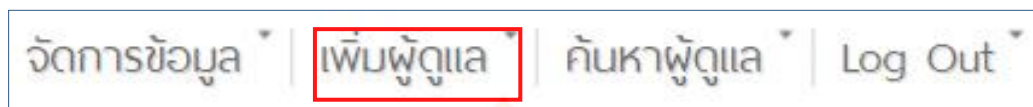
กรณีนี้อาจ "ชื่อ" ที่ต้องการค้นหา ค้นหา

ลำดับ	ชื่อผู้ใช้	รหัสผ่าน	ชื่อ	ที่อยู่	สิทธิ์	สถานะ	แก้ไข
1	admin	password	ผู้ดูแลระบบ	ผู้ดูแลระบบ	ADMIN	Y	แก้ไข
2	user	password	ผู้ดูแลทั่วไป	ผู้ดูแลทั่วไป	USER	Y	แก้ไข
3	user2	password	user2	user2	USER	Y	แก้ไข
4	user3	password	user3	user3	USER	Y	แก้ไข

ภาพประกอบที่ 2.16 แสดงข้อมูลสมาชิก

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

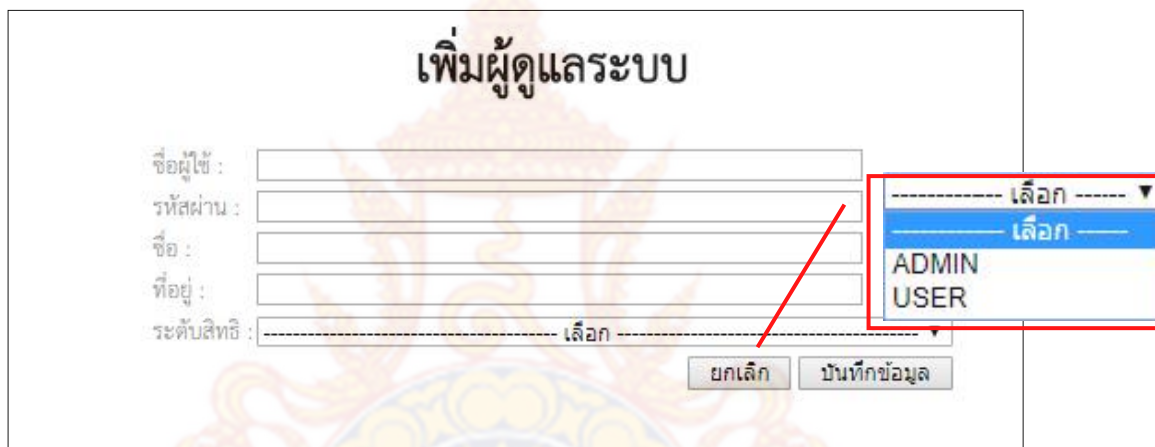
3. กดเลือกที่เมนู “เพิ่มผู้ดูแล”

ภาพประกอบที่ 2.17 การเพิ่มผู้ดูแลระบบ

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

4. เพิ่มข้อมูลสมาชิกผู้ดูแลระบบ และกำหนด “ระดับสิทธิ์” สำหรับใช้งาน

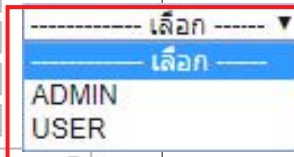
เพิ่มผู้ดูแลระบบ

ชื่อผู้ใช้ :

รหัสผ่าน :

ชื่อ :

ที่อยู่ :

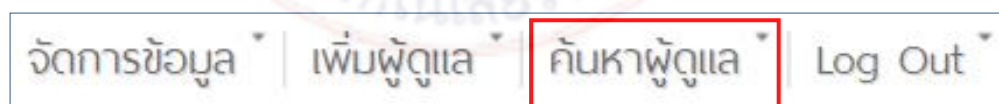
ระดับสิทธิ์ :

ภาพประกอบที่ 2.18 การกำหนดสิทธิ์ของผู้ดูแลระบบ

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

การแก้ไขหรือลบข้อมูลสมาชิกและผู้ดูแลระบบ

1. เลือกที่เมนู “ค้นหาผู้ดูแล”

ภาพประกอบที่ 2.19 การค้นหาผู้ดูแล

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

2. กดเลือกที่เมนู “แก้ไข” ข้อมูลหรือลบข้อมูลผู้ใช้ที่ต้องการ

ลำดับ	ชื่อผู้ใช้	รหัสผ่าน	ชื่อ	ที่อยู่	สิทธิ์	สถานะ	แก้ไข
1	admin	password	ผู้ดูแลระบบ	ผู้ดูแลระบบ	ADMIN	Y	แก้ไข
2	user	password	ผู้ดูแลทั่วไป	ผู้ดูแลทั่วไป	USER	Y	แก้ไข
3	user2	password	user2	user2	USER	Y	แก้ไข
4	user3	password	user3	user3	USER	Y	แก้ไข

ภาพประกอบที่ 2.20 การแก้ไขข้อมูลผู้ดูแล
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

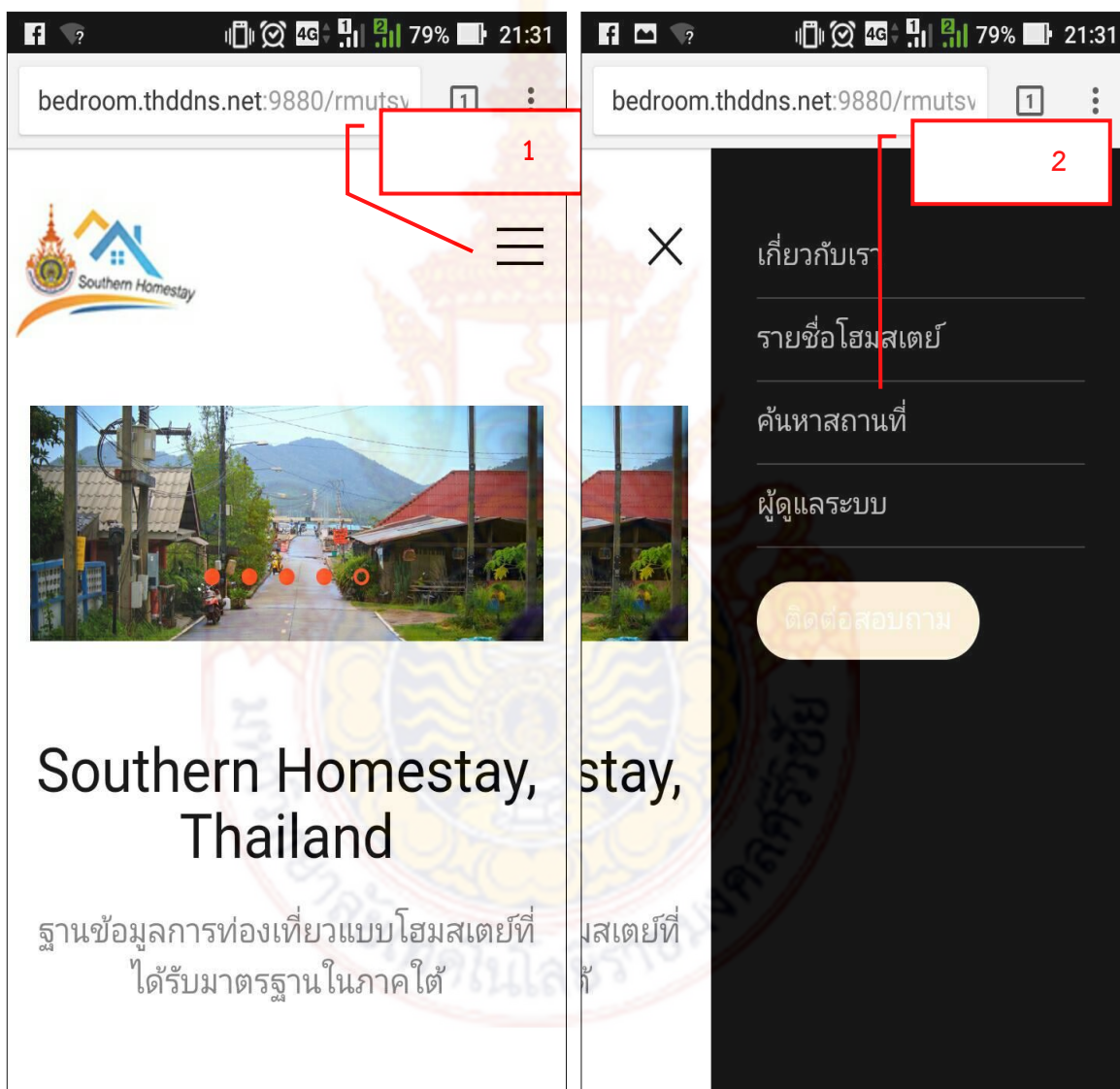
3. แก้ไขข้อมูลสมาชิกที่ต้องการ หากต้องการลบข้อมูลสมาชิกให้เลือกสถานะผู้ดูแลเป็น “N”

ภาพประกอบที่ 2.21 การแก้ไขข้อมูลผู้ดูแลเป็น “N”
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

การใช้งานระบบนำทางบนแผนที่

พิกัดแผนที่ในระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้นั้น สามารถใช้ค้นหาไปยังโฮมสเตย์ที่ต้องการได้

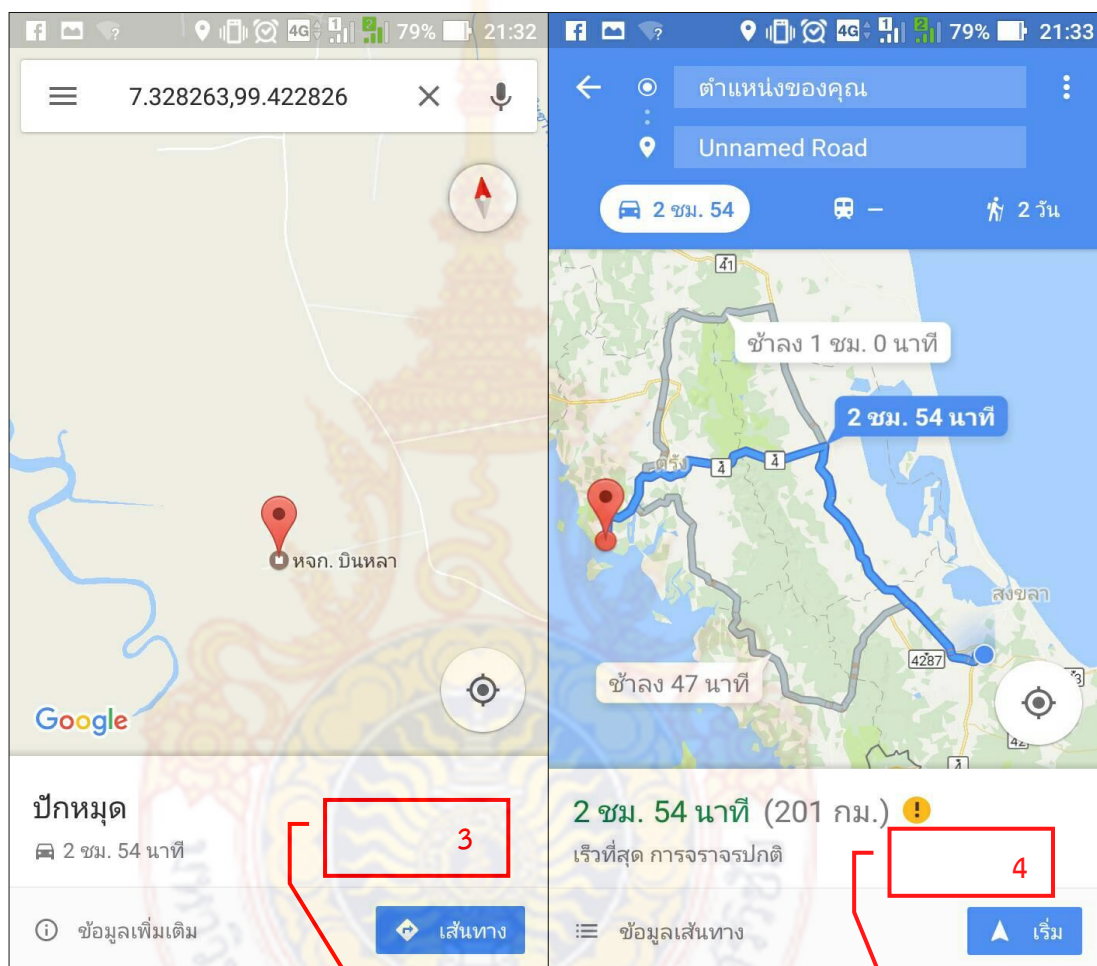
1. ใช้สมาร์ตโฟน (Smart Phone) หรือแท็บเล็ต (Tablet) เข้าเว็บไซต์ จากนั้นกดเลือกเมนู ด้านขวามือ
2. เลือกที่เมนู “ค้นหาสถานที่” หรือ “รายชื่อโฮมสเตย์” เพื่อค้นหาโฮมสเตย์ที่ต้องการ

ภาพประกอบที่ 2.22 การใช้งานระบบนำทางบนแผนที่

ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

1. ระบบจะนำพิกัดแผนที่ในระบบไปยังระบบนำทาง (Google Map) ให้กดปุ่ม “เส้นทาง”
2. จากนั้นโปรแกรมจะคำนวณเส้นทางหากไม่เปลี่ยนแปลงเส้นทางก็ให้กดปุ่ม “เริ่ม” เพื่อนำทาง

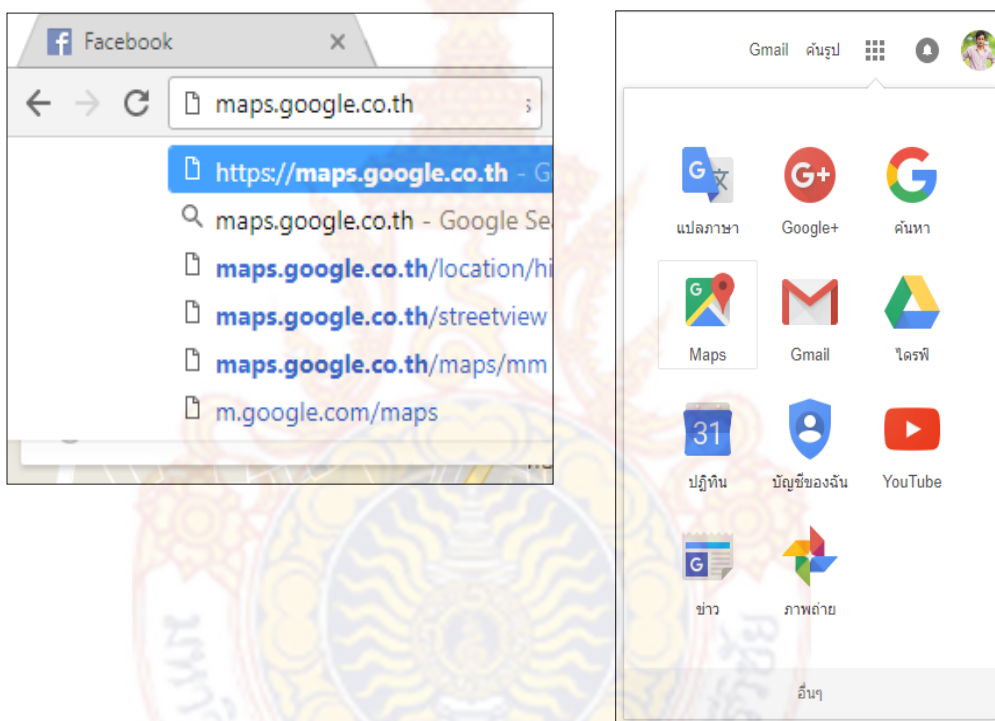
ภาพประกอบที่ 2.23 ระบบนำทางตามพิกัดสถานที่
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

การค้นหาพิกัดสถานที่ เพิ่มสถานที่บน Google Map

การค้นหาพิกัดเพื่อนำไปใช้ในระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยว
โสมสเคย์ในภาคใต้ สามารถทำได้โดยใช้คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ต่าง ๆ
โดยผู้ใช้งานจะต้องมี Gmail, Google Account สำหรับใช้งาน (หากยังไม่มีสามารถสมัครได้ฟรี)

กรณีใช้งานโดยใช้คอมพิวเตอร์

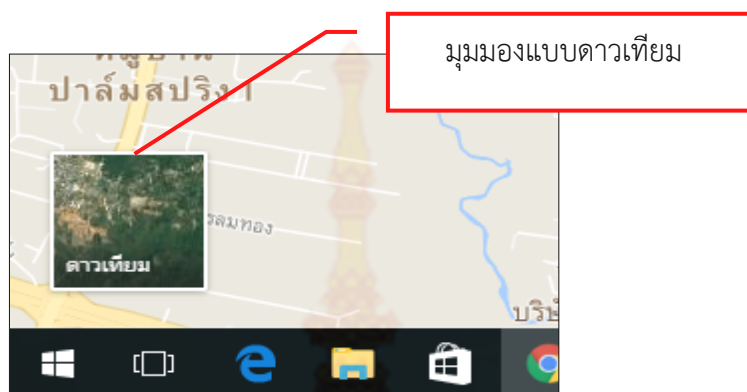
1. เปิดโปรแกรม Web browser (จากตัวอย่างใช้ Google Chrome)
2. เลือกที่ Maps หรือพิมพ์ที่อยู่เว็บ maps.google.com

ภาพประกอบที่ 2.24 การใช้งานด้วยคอมพิวเตอร์

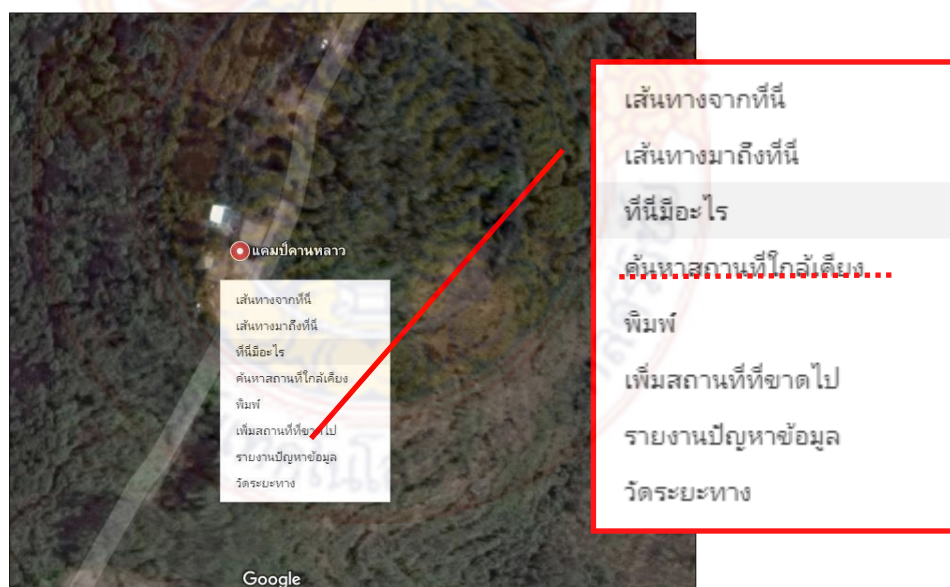
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

3. จากนั้นให้เลือกมุมมองแบบ “ดาวเทียม” เพื่อให้ได้ความละเอียดและความถูกต้องของพื้นที่มากที่สุด

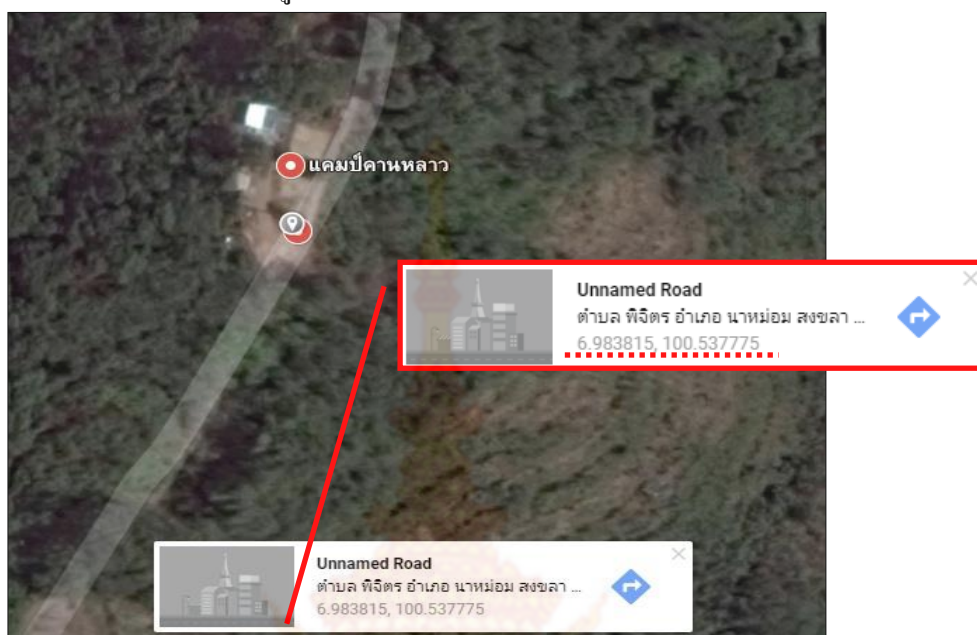
ภาพประกอบที่ 2.25 การใช้มุมมองค้นหา
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

4. จากนั้น คลิกขวาแล้ว 1 ครั้ง ที่พื้นที่ที่ต้องการ ระบบจะแสดงข้อความให้เราเลือก “ที่นี่มีอะไร” เพื่อขอพิกัดสถานที่ดังกล่าวไปใช้งาน

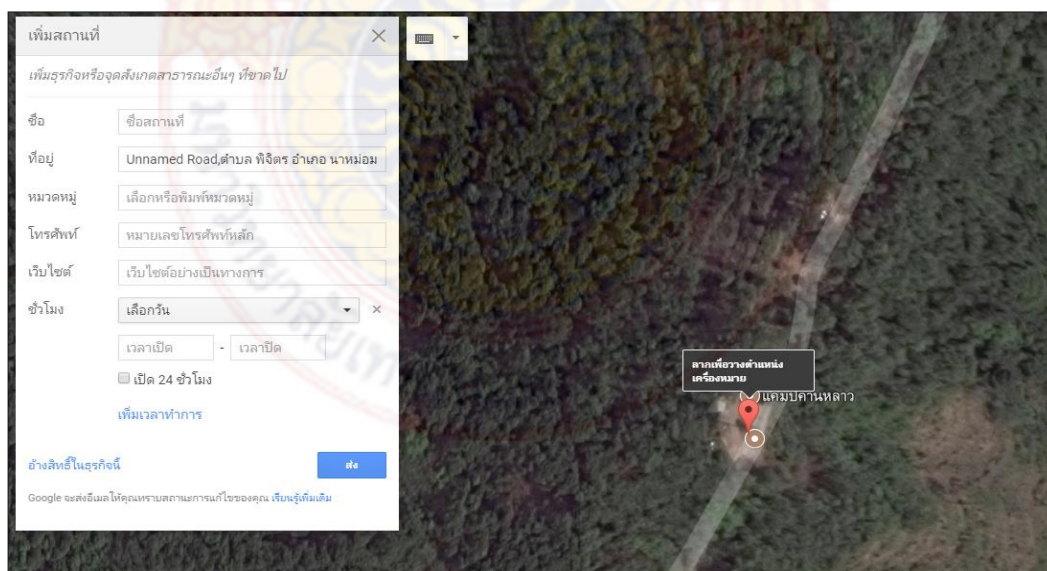
ภาพประกอบที่ 2.26 การค้นหาพิกัด
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

จากนั้นระบบจะแสดงข้อมูลพื้นที่ที่เราเลือกพร้อมกับพิกัดที่ตั้งสำหรับนำไปใช้งาน

ภาพประกอบที่ 2.27 แสดงพิกัดเพื่อนำไปใช้งาน
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

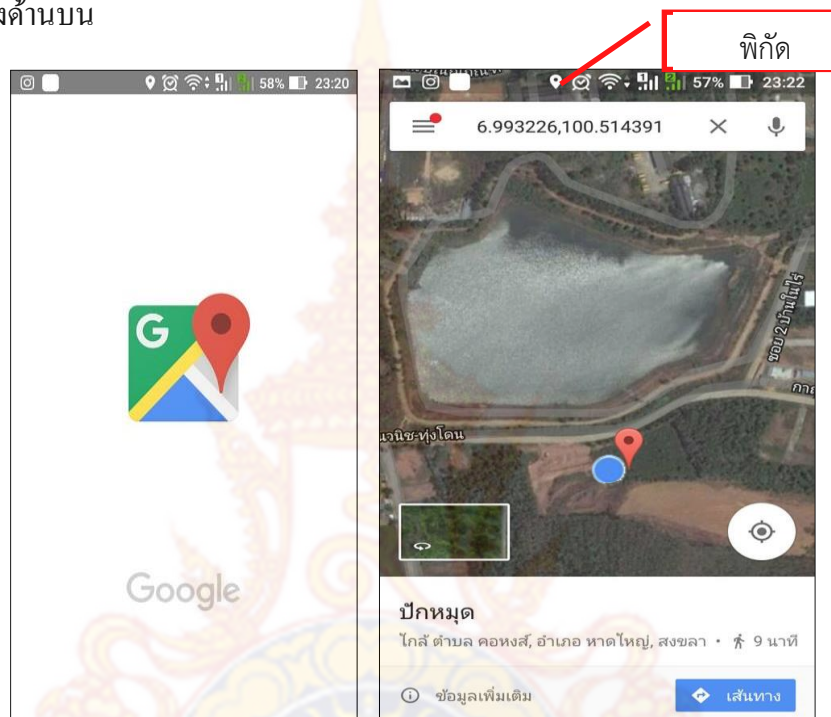
5. ในกรณีที่ต้องการเพิ่มสถานที่ลงบนแผนที่
(จากขั้นตอนข้อ 4 ให้เลือกที่หัวข้อ “เพิ่มสถานที่ที่ขาดไป”)

ภาพประกอบที่ 2.28 เพิ่มพิกัดสถานที่
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

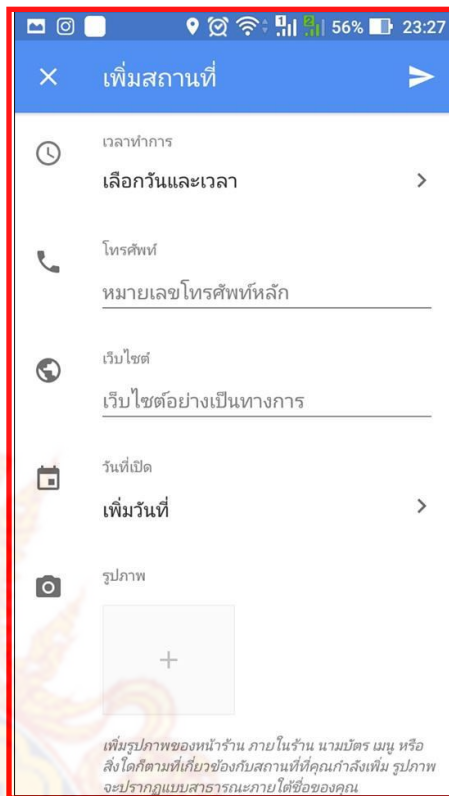
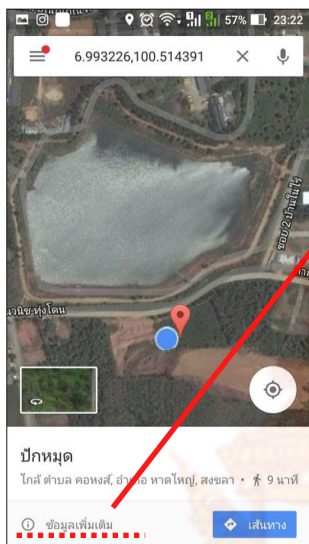
เพิ่มข้อมูลในช่องที่ระบบแสดง จากนั้นกดปุ่ม **ส่ง** เพื่อเพิ่มข้อมูล
กรณีใช้อุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ (แท็บเล็ต, สมาร์ทโฟน)

1. ให้เลือกแอปพลิเคชัน “แผนที่” จากนั้นจะเห็นสัญลักษณ์ที่ตั้งปัจจุบันของอุปกรณ์ที่กำลังใช้งานอยู่ ให้กดหน้าจอก้างไว้นขึ้นเครื่องหมายหมุด จากนั้นระบบจะแสดงพิกัดให้ทราบในช่องด้านบน

ภาพประกอบที่ 2.29 การค้นหาพิกัด
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

2. การเพิ่มพื้นที่ที่ขาดไป ให้กดหน้าจอค้างไว้ที่พื้นที่ที่ต้องการเพิ่มข้อมูล (อาจจะเป็นพื้นที่ปัจจุบันที่ระบบแสดงก็ได้หรือพื้นที่ใดก็ได้) จากนั้นให้กดเลือกที่ “ข้อมูลเพิ่มเติม”

ภาพประกอบที่ 2.30 การเพิ่มพื้นที่
ที่มา: ผู้วิจัย. (2559)

จากนั้นให้ทำการเพิ่มข้อมูลลงไปแล้วกดเครื่องหมาย มุมบนขวามือเพื่อส่งข้อมูล

2. ทำการทดสอบก่อนนำระบบไปใช้งาน จะต้องทำการทดสอบในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้แน่ใจว่าระบบที่พัฒนาขึ้นมาสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องตามต้องการ โดยทำการทดสอบระบบทั้งระบบ (System Test) เป็นการทดสอบการทำงานของระบบในภาพรวม ประเมินระยะเวลาในการทำงาน ความสามารถในการจัดการกับปริมาณงาน หรือการตอบสนองในกรณีที่ผู้ใช้ระบบจำนวนมาก รวมถึงความสามารถในการฟื้นสภาพ หากระบบล้มเหลว จึงควรจัดสภาวะแวดล้อมของการทดสอบให้เหมือนการทำงานจริงมากที่สุด เพื่อจะสังเกตเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และทำการแก้ไขก่อนนำระบบไปใช้

3. การจัดทำเอกสารระบบ (Documentation) เอกสารมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน และดูแลรักษาระบบ เช่น เอกสารคู่มือระบบและโปรแกรม คู่มือการปฏิบัติงาน หรือคู่มือ

4. จัดอบรมการใช้งานฐานข้อมูลและเว็บไซต์ โดยฝึกอบรมผู้ใช้ เพื่อให้ผู้ใช้มีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการทำงาน และช่วยให้สามารถใช้งานระบบเป็นและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่กลุ่มเป้าหมาย และหาแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

2.3 การอภิปรายผล

1. เพื่อรวบรวมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้

รายชื่อโฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี พ.ศ. 2559 จากกรมการท่องเที่ยว มีจำนวน 14 แห่ง ใน 9 จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโฮมสเตย์รายเดิมที่ขอต่ออายุ โดยมองว่าได้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย นั้นมีความสำคัญเพราะเป็นแนวทางที่ทำให้ชุมชนได้จัดการด้านที่พักและการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างถูกต้องและมีคุณภาพ ดังที่ สุกักศิษย์ ชัยชนะเจริญ และนันทนา อุ่นเจริญ (2560) สรุปว่า ที่พักโฮมสเตย์และมาตรฐานโฮมสเตย์ของผู้ให้บริการ เป็นสิ่งจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเข้ามาใช้บริการมากที่สุด

2. เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้

1. ลักษณะเด่นและกิจกรรมของโฮมสเตย์ในภาคใต้เกี่ยวข้องกับที่ตั้งและทรัพยากรที่หลากหลาย ตามบริบทพื้นที่และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ผูกพันกับอาชีพเกษตรกรรม และการทำประมงชายฝั่ง ส่งผลต่อกิจกรรมที่มีรูปแบบเกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ ทะเล ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี เช่น หมู่บ้านที่มีวิถีทางการเกษตร ก็จะมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ

เกษตรกรรม เป็นต้น ทำให้กิจกรรมของโฮมสเตย์ในภาคใต้มีความหลากหลาย มีความแตกต่าง อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่นั้น ๆ โดยสามารถเลือกนำมาจุดเด่นเหล่านั้นมาใช้เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ สอดคล้องกับเทพกร ณ สงขลาและคณะ (2552) ที่ชี้ให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของชุมชนที่นำมาใช้ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่ขึ้นอยู่กับการบริหารทางทรัพยากรธรรมชาติและวิถีชีวิตด้านอาชีพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของมานิสา ศิวจันทร์ (2555) ที่อธิบายถึงรูปแบบของกิจกรรมท่องเที่ยวโฮมสเตย์จะเปลี่ยนไปตามท้องถิ่น หรือสิ่งแวดล้อม

2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้านจุดแข็ง ประกอบด้วย การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี การปรับปรุงมาตรฐานโฮมสเตย์ให้มีคุณภาพ การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือ และมีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านจุดอ่อน ประกอบด้วย ขาดการวางแผนทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ขาดความพร้อมในการร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม บุคลากรขาดทักษะการสื่อสารด้านภาษา และการสื่อความหมาย และขาดงบประมาณสนับสนุนด้านการจัดการทรัพยากร สภาพแวดล้อมภายนอก สภาพแวดล้อมภายนอกด้านโอกาส ประกอบด้วย มีทำเลที่ตั้งที่โดดเด่น วิถีชีวิต ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี ที่น่าดึงดูดใจ และกระแสมวยนิยมการท่องเที่ยววิถีไทยและการท่องเที่ยวชุมชน ด้านอุปสรรค ประกอบด้วย ความไม่ต่อเนื่องในการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐ การท่องเที่ยวกระแสหลักที่ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบของนักท่องเที่ยว และการแข่งขันของธุรกิจที่พิกที่มีลักษณะเดียวกัน ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ในประเด็นสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกนี้ มีความสอดคล้องกับ ปานแพรว เชาวน์ประยูรและคณะ (2556) ที่ใช้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมมากำหนดควิสิยทัศน์ และกลยุทธ์เพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม

3. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เน้นความสำคัญในด้านการพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวของชุมชน โฮมสเตย์ตามเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ซึ่งโฮมสเตย์ในภาคใต้ควรนำจุดแข็งที่มีอยู่มาใช้ส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ในการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยววิถีไทยที่เน้นการมีส่วนร่วมร่วมกับเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนบุคลากรนำเที่ยว รวมถึงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงภูมิทัศน์ และทัศนียภาพให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามตามธรรมชาติ เป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนและสร้างผลกำไรทางเศรษฐกิจให้กับผู้มีส่วนร่วมทั้งหมด สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิด

ความสมดุลและยั่งยืน ผ่านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมเพื่อคงไว้ซึ่งความสวยงามของ ธรรมชาติ และอัตลักษณ์ความเป็นชุมชนนั้น ๆ และยังคงคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมใน การพัฒนาการท่องเที่ยว และสอดคล้องกับ กชธมน วงศ์คำ (2555) ในการนำจุดแข็งด้านทรัพยากร การท่องเที่ยว และความพร้อมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในการจัดการ ท่องเที่ยวโฮมสเตย์แบบยั่งยืน และมาตรฐานการท่องเที่ยวซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญทำให้อ นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ เนื่องจากการมีมาตรฐานการท่องเที่ยวเป็น วิธีการที่ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว ยิ่งได้รับการรับรองมาตรฐานระหว่างประเทศ ยิ่งสร้างความเชื่อมั่น ได้มากขึ้น สอดคล้องกับมิ่งสรรพ ขาวสอาด, อัครพงศ์ อันทอง, พรทิพย์ เขียร ชิริวิทย์ กุลดา เพ็ชรวรุณ, และนุกูล เครือฟู (2556) กล่าวถึงการใช้มาตรฐานโฮมสเตย์ที่ภาครัฐ กำหนด จะช่วยส่งเสริมให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์และการบริการนั้นดีขึ้น และช่วยสร้างความมั่นใจ ให้แก่ผู้ใช้บริการ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ดีของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ภายใต้ แนวคิดของความยั่งยืนของดวงธิดา พัฒโน และเกศศิริ เจริญวิศาล (2558) ใน 5 แนวทาง ได้แก่ 1) การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชน 2) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเจ้าบ้านและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย 3) การจัดการและพัฒนาพื้นที่ให้เหมาะสมกับระบบนิเวศชุมชน 4) การเผยแพร่และทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น และ 5) ความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว อีกทั้งสอดคล้องกับ Pusiran และ Xiao (2013) ในด้านศักยภาพของของโฮมสเตย์ว่า เป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวของชุมชนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สามารถสร้างความเข้มแข็งโดย ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีที่มีอยู่ในตัวบุคคลให้กลายเป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่ให้แก่ นักท่องเที่ยวต่างชาติได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เน้นการจัดสรรรายได้ที่เกิดจากการดำเนินงานให้เกิดความเป็นธรรมตาม ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน พร้อมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ออกสู่ชุมชน และสังคม เปิดโอกาสให้แก่คนอื่น ๆ ในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมตามความสมัครใจ ลดการ แข่งขันเน้นการพึ่งพิงและปรองดองระหว่างกัน โดยคำนึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งทางบวกและ ทางลบ สอดคล้องกับ Sita และ Nor (2015) ที่กล่าวถึงการรับรู้ผลกระทบทางสังคม จะเป็น ประโยชน์ต่อประชาชนและการปกครองท้องถิ่น รวมถึงแผนงานสำหรับโครงการหรือกิจกรรม ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในอนาคต และสอดคล้องกับวิระพล ทองมา, วินิตรา ทิละพัฒนา, โชดก จรุงคนธ์, เกษราพร ทิราวงศ์ และอำนาจพร ใหญ่ยิ่ง (2554) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้เป็น ศูนย์กลางของการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ในการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนภายใน

ชุมชน และยังคงสอดคล้องกับที่ Bhan และ Singh (2014) กล่าวถึงการท่องเที่ยวโฮมสเตย์จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการพัฒนาพื้นที่ชนบทในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่ประชาชนจะสามารถสัมผัสได้ และสอดคล้องกับการมีส่วนร่วมที่ ชนินทร์ สังขวง และรัชชิตา สังขวง (2559) กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมในพื้นที่ควรเป็นลักษณะของการกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้ทั่วถึงในประชาชนทุกกลุ่ม ขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงความรู้สึกรักของประชาชนบางกลุ่มในพื้นที่ สอดคล้องกับผลประโยชน์ของโฮมสเตย์ที่ Ranasinghe (2015) กล่าวถึงความยั่งยืนในด้านการตลาด ไม่ควรมุ่งเฉพาะเพียงแต่ความต้องการของนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ควรให้เกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของนักท่องเที่ยว และความต้องการของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เน้นการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของผู้ประกอบการโฮมสเตย์ โดยใช้ความรู้ความสามารถของผู้นำเที่ยว ในการนำชมและสื่อความหมายในกิจกรรมท่องเที่ยว มีทักษะในการใช้ภาษาแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติผู้บริการในระดับสากลได้ รวมถึงการรักษาระดับมาตรฐานของการให้บริการเพื่อสร้างความประทับใจ สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวน) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่ ในการกำหนดเรื่องราวและความเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของชุมชนภาคใต้ในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวให้มีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวน) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลกอย่างยั่งยืน โดยการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว พัฒนา พื้นที่ฟู คูแกล แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งยังสอดคล้องกับ สมพงษ์ อำนวยเงินตรา (2559) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มจำเป็นต้องใช้แนวคิดนวัตกรรมเชิงคุณค่ามาแทนที่การเอาชนะคู่แข่งขั้น โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มคุณค่า โดยเฉพาะทางด้านจิตใจให้แก่ผู้รับบริการและลดต้นทุนในการดำเนินงานของธุรกิจ สอดคล้องตามที่บุญทัน ดอกไธสง และปิยะนันต์ จันทรแจกหล้า (2559) กล่าวถึงการส่งเสริมสนับสนุนโฮมสเตย์ ควรมุ่งส่งเสริมพัฒนาความรู้ความเข้าใจ การให้บริการที่ดีตามระเบียบหรือตัวชี้วัดที่กรมการท่องเที่ยวกำหนด เพื่อเป็นผลดีต่อการพัฒนาธุรกิจโฮมสเตย์ในอนาคต ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ Kasuma, Esmado, Yacob, Kanyan และ Nahar (2016) ที่ระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของลูกค้าจากบริการใดบริการหนึ่ง โดยที่ลูกค้ารับรู้ได้ว่าเขาจะได้รับการบริการตามมาตรฐาน ทำให้พึงพอใจและกลับมาใช้บริการซ้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เน้นการวางแผนทางการตลาดเพื่อกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายโดยใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ให้โฮมสเตย์เป็นที่รู้จักโดยใช้ช่องทางให้หลากหลายจากสื่อประชาสัมพันธ์ที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาภูมิภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวน) ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ที่ระบุถึงการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เน้นการดำเนินงานโฮมสเตย์โดยยึดแนวทางจากคู่มือการให้บริการซึ่งออกแบบเฉพาะสำหรับโฮมสเตย์แต่ละที่ เพื่อให้การบริการมีมาตรฐานเป็นตามที่คาดหวังโดยนักท่องเที่ยวได้พักผ่อน เรียนรู้และเกิดประสบการณ์ใหม่จากกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างสร้างสรรค์โดยผู้นำควรมีคู่มืออธิบายรูปแบบในการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับ Jamaludin, Othman และ Awang (2012) ที่กล่าวถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมระหว่างเจ้าบ้านกับแขก และสมาชิกที่เข้าพักในทุกกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมอะไรควรถือข้อมูลแก่แขกเพื่อเกิดความเข้าใจ และสอดคล้องกับ Misra และ Nanda (2015) อธิบายถึงความน่าสนใจในการเลือกพักที่โฮมสเตย์ประกอบด้วย การมีเอกลักษณ์เฉพาะ การบริการส่วนบุคคลในฐานะเจ้าบ้าน ความรู้ในท้องถิ่นที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 เน้นการรักษาฐานทรัพยากรที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อการจัดการท่องเที่ยวให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี วิถีและอัตลักษณ์ของชุมชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนเห็นคุณค่าของการท่องเที่ยวที่ช่วยดำรงไว้ซึ่งการรักษาวัฒนธรรมมากกว่ามองที่มูลค่าจากตัวเงินเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ที่เกิดความยั่งยืนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558-2560 ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 การเติบโตอย่างยั่งยืนของจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างสมดุลกับขีดความสามารถในการรองรับ โดยระบุถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่คำนึงถึงผลประโยชน์และความสามารถในการรองรับควบคู่กัน และสอดคล้องกับ Kim, Uysal, และ Sirgy (2013) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยว มีความสำคัญที่สุดในช่วงเติบโตเต็มที่ แต่ความสัมพันธ์นั้นจะลดลงในช่วงถดถอยตามวงจรผลิตภัณฑ์ (Product Life Cycle: PLC) ด้วยเหตุนี้ ภาครัฐจึงควรวางแผนกลยุทธ์ที่เน้นประชาชนให้รับรู้ผลกระทบทางเศรษฐกิจในเชิงบวกของการท่องเที่ยวในช่วงเริ่มต้น

ของการพัฒนา และตระหนักถึงความสำคัญอย่างเต็มที่ในช่วงการเติบโต และรับรู้ผลกระทบทางวัฒนธรรมในเชิงบวกของการท่องเที่ยวในช่วงถดถอย

3. เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการแสดงผลลัพธ์ของการวางแผนการท่องเที่ยวโฮมสเตย์

ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เป็นระบบที่ถูกพัฒนาด้วยภาษาพีเอชพี (PHP) และระบบฐานข้อมูลมายเอสคิวแอล (MySQL) สามารถใช้งานได้ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพที่ขยายตัวได้ในอนาคต สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้อย่างไม่มีข้อจำกัดโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

4. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ พัฒนาเพื่อให้สามารถใช้งานได้ทั้งบนคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารแบบพกพา ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตและบอกพิกัดในการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางได้

สอดคล้องกับ นันทน์ภัส สุจิมา, ชวลิต เตรียาภิรมย์ และประดิษฐ์ ทรเทพ พัฒนา (2556) ที่จัดทำฐานข้อมูลและจัดทำเว็บไซต์โดยใช้ภาษาพีเอชพี (PHP) และสร้างฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ด้วยระบบจัดการฐานข้อมูลมายเอสคิวแอล (MySQL) ทำให้ได้เว็บไซต์ที่สามารถเข้าไปปรับปรุงข้อมูลได้อย่างสะดวก อีกทั้งช่วยในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมให้เป็นที่รู้จักได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับ หฤทัย อาษากิจ (2558) ที่ใช้ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System) และระบบ GPS เข้ามาช่วยในการแนะนำเส้นทางทำให้เกิดประสิทธิภาพ มีความสะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ ณรงค์ พลธิรักษ์ (2556) ในการนำระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์มาใช้เพื่อกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวในชุมชน โดยคำนวณระยะทางและบอกพิกัดในพื้นที่ได้

บทที่ 3

สรุป

3.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องวิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. รวบรวมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้
2. กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้
3. พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการแสดงผลพัชของการวางแผนการท่องเที่ยวโฮมสเตย์
4. เผยแพร่ข้อมูลและให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้

เป็นการวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยและพัฒนา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ โฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี พ.ศ. 2559 ใช้การวิเคราะห์ SWOT การสังเคราะห์ TOWS Matrix วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา การสนทนากลุ่ม และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลโดยใช้หลักการพัฒนาระบบสารสนเทศ (System Development Life Cycle: SDLC)

ผลการวิจัย พบว่า

1. โฮมสเตย์ในภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวน 14 แห่ง ใน 9 จังหวัด ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (นับรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) (วัดภา ดงเรืองศรี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤษภาคม 2559) โดยประกอบไปด้วย 1) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ละอูโฮมสเตย์ 2) จังหวัดชุมพร ได้แก่ บ้านเกาะพิทักษ์ และโฮมสเตย์บ้านทอน-อม 3) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง 4) จังหวัดระนอง ได้แก่ กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์ 5) จังหวัดพังงา ได้แก่ โฮมสเตย์เกาะขาวน้อย 6) จังหวัดกระบี่ ได้แก่ กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง และโฮมสเตย์บ้านนาติน 7) จังหวัดตรัง ได้แก่ บ่อหินฟาร์มสเตย์, ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง และบ้านลำขนุนโฮมสเตย์ 8) จังหวัดพัทลุง ได้แก่ เขาจันทร์โฮมสเตย์ และชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์ และ 9) จังหวัดสงขลา ได้แก่ โฮมสเตย์บ้านขาว

2. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ สรุปได้ 6 ประเด็น ดังนี้

1. การพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการรองรับด้านการท่องเที่ยว เน้นความสำคัญในด้านการพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวของชุมชนโฮมสเตย์ตามเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

2. การกระจายรายได้และผลประโยชน์ เน้นการจัดสรรรายได้ที่เกิดจากการดำเนินงานให้เกิดความเป็นธรรมตามภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน พร้อมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ออกสู่ชุมชนและสังคม

3. การพัฒนาคุณภาพการบริการ เน้นการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของผู้ประกอบการโฮมสเตย์ โดยใช้ความรู้ความสามารถของผู้นำเที่ยว ในการนำชมและสื่อความหมายในกิจกรรมท่องเที่ยว

4. การวางแผนทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ เน้นการวางแผนทางการตลาดเพื่อกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายโดยใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ให้โฮมสเตย์เป็นที่รู้จักโดยใช้ช่องทางให้หลากหลายจากสื่อประชาสัมพันธ์ที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน

5. การพัฒนาฝีมือการให้บริการและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เน้นการดำเนินงานโฮมสเตย์โดยยึดแนวทางจากคู่มือการให้บริการซึ่งออกแบบเฉพาะสำหรับโฮมสเตย์แต่ละที่ เพื่อให้การบริการมีมาตรฐานเป็นตามที่คาดหวัง

6. การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว เน้นการรักษาฐานทรัพยากรที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อการจัดการท่องเที่ยวให้มีความอุดมสมบูรณ์

3. ได้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้แบบออนไลน์ ซึ่งเป็นฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เป็นระบบที่ถูกพัฒนาด้วยภาษาพีเอชพี (PHP) และระบบฐานข้อมูลมายเอสคิวแอล (MySQL) สามารถใช้งานได้ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพที่ขยายตัวได้ในอนาคต สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้อย่างไม่มีข้อจำกัดโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

4) ระบบถูกพัฒนาเพื่อให้สามารถใช้งานได้ทั้งบนคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารแบบพกพาที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตและบอกพิกัดในการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางได้ สร้างความสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ของภาคใต้ และช่วยในการค้นหาข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

บทที่ 4

ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรนำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะสำหรับการพัฒนาโฮมสเตย์ในภาคใต้ เพื่อการวางแผนและกำหนดแนวทางในการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ในประเด็นต่าง ๆ

2. หน่วยงานภาครัฐในทุกระดับควรนำนโยบายที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวมาประยุกต์ใช้กับแผนการดำเนินงาน โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาโฮมสเตย์ในภาคใต้โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง พร้อมกับติดตามผลการดำเนินงานหลังจากเสร็จสิ้นตามช่วงระยะเวลา

3. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวควรนำระบบสารสนเทศการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้ไปปรับใช้ หรือพัฒนาต่อยอดกับระบบสารสนเทศในด้านอื่น ๆ เพื่อเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยเชิงปฏิบัติ

1. หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบและดูแลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ ควรปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ควรเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในภาคใต้อย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากการติดตามหรือตรวจประเมินคุณภาพตามช่วงระยะเวลาการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ประกอบการ โฮมสเตย์ โดยเป็นที่ปรึกษาหรือให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน

1.2 ควรปรับปรุงฐานข้อมูลของผู้ประกอบการ โฮมสเตย์ในภาคใต้ในเว็บโฮมสเตย์ไทยให้เป็นปัจจุบัน เพื่อสะดวกต่อการค้นหาและมีข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวในการเลือกจุดหมายปลายทางที่ต้องการได้

1.3 ควรส่งเสริมในด้านการประชาสัมพันธ์ให้โฮมสเตย์ในภาคใต้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น โดยสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมหรืองานเทศกาลต่าง ๆ หมุนเวียนในแต่ละพื้นที่เพื่อให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

2. หน่วยงานภาคเอกชน ควรนำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโสมสเดย์ในภาคใต้ไปกำหนดเป็นแผนงานทางการตลาด หรือกลยุทธ์ในการจัดการกิจกรรมทางสังคม (Corporate Social Corporation: CSR) ในการประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรมห่วงใยต่อสังคม โดยให้ความร่วมมือต่อเครือข่ายโสมสเดย์หรือโสมสเดย์ในพื้นที่

4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโสมสเดย์ไว้สำหรับเป็นแผนในการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาโสมสเดย์ในภาคใต้ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาในเรื่องการนำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโสมสเดย์ในภาคใต้ไปปรับใช้ในชุมชนโสมสเดย์ที่มีความสนใจและติดตามผล ปรับปรุงแผนการดำเนินงานตามช่วงระยะเวลา เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโสมสเดย์ในภาคใต้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2. การวิจัยครั้งนี้ได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวโสมสเดย์ในภาคใต้แบบออนไลน์ ในการช่วยค้นหาจุดที่ตั้งของโสมสเดย์สำหรับนักท่องเที่ยว และการเข้าถึงข้อมูลในระบบสมาชิกสำหรับผู้ประกอบการโสมสเดย์ จึงควรมีการศึกษาเรื่องข้อจำกัดหรือประสิทธิภาพในการใช้งาน และพัฒนาระบบสารสนเทศในด้านอื่น ๆ ที่ช่วยให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและกระบวนการทางจิตสำนึก (Participatory Action Research and Conscientization: PAR) โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโสมสเดย์ในภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน เช่น กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถาบันอุดมศึกษา องค์กรระดับจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น และชุมชน ตามความเหมาะสมในประเด็นที่ศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กัญจน์นิชา โภคอุดม. (2560). บริบทการท่องเที่ยวและเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน, เอกสารประกอบการบรรยายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว. สืบค้นจาก https://goodpim.files.wordpress.com/2017/01/it_tourism-chap1.pdf
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2554). อนาคตของเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (ตอนที่ 1) วารสาร TAT Review Magazine ฉบับที่ 4/2554 ตุลาคม-ธันวาคม.
- . (2560). เข้มทิศท่องเที่ยว. ฉบับที่ 1/2560 สวัสดิ์ปีระกา มกราคม-มีนาคม 2560, 1-7.
- . (2559). เข้มทิศท่องเที่ยว. ฉบับที่ 1/2559 สวัสดิ์ปีAEC มกราคม-มีนาคม 2559, 1-5.
- . (2559). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558-2560. สืบค้นจาก http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114
- กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). มาตรฐานโสมสเดย์ไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2555). รายชื่อโสมสเดย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโสมสเดย์ไทย ปี 2555-2558. สืบค้นจาก <http://newdot2.samartmultimedia.com/home/details/5/326/23199>
- กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ ปี 2558 จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด. สืบค้นจาก <http://tourism2.tourism.go.th/home/details/11/221/25767>
- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2559). วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญา. สืบค้นจาก http://www.culture.go.th/culture_th/article_attach/publication.pdf
- กชรมน วงศ์คำ. (2555). กลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวแบบโสมสเดย์ที่ยั่งยืนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 6(3), 161-172.
- ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2554-2555). การท่องเที่ยว: มิติแห่งศาสตร์บูรณาการ. วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 7(1), 1-4.
- จิตยา คำพรมมา. (2560). หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ภูมิศาสตร์ประเทศไทย. สืบค้นจาก <http://kruning.info/home/administrator/content.php?code=U0002&id=4>

- ณรงค์ พลธีร์กัย. (2556). ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อจัดการการท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดชลบุรี. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 36(2), 235-248.
- ดวงธิดา พัฒโน และเกิดศิริ เจริญวิศาล. (2558). แนวทางปฏิบัติที่ดีของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ภายใต้แนวคิดของความยั่งยืน. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 21(2), 3-35.
- เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2552). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. สืบค้นจาก http://kpi.ac.th/media/pdf/M10_213.pdf
- เทพกร ณ สงขลา, ประภาพร แสงทอง, จันติมา จันทรเอยัด, ภัทริยา สังข์น้อย, และสายสวาท ชนะภูมิ. (2552). การจัดการโฮมสเตย์ 5 จังหวัดภาคใต้ (ตรัง สตูล พัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช). สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ธนาคารไทยพาณิชย์. (2560). 3 กระแสแรงแห่งยุค ปรับลู่ธุรกิจท่องเที่ยว. สืบค้นจาก https://www.scbeic.com/th/detail/file/product/3369/eo170mpcpl/EIC_Insight_Tourism_2017_TH.pdf
- ชนินทร์ สังขดวง และรัฐชิตา สังขดวง. (2559). ปฏิกริยาของชาวเบตงและผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ไฟใต้. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 27(1), 47-62.
- นิตา ชัชกุล. (2555). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตา ศิลปเสรษฐ. (2560). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทน์ภัส สุจิมา, ชวลิต เติรยาภิรมย์ และประดิษฐ์ ทรเทพ พัฒนา. (2556). การพัฒนาและประชาสัมพันธ์ฐานข้อมูลและเว็บไซต์การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ของภาคเหนือตอนบน. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 7(1), 59-66.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). การจัดการด้านการตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. นนทบุรี: หจก. เฟิร์นข้าหลวง פרินตั้งแอนด์พับลิชชิง.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา และเพ็ญศิริ ศรีคำภา. (2557). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: บริษัทธรรมสาร.

- บุญทัน ดอกไธสง และปิยะนันต์ จันทร์แจกหล้า. (2559). การกำหนดนโยบายธุรกิจโฮมสเตย์ของไทย. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 3(1), 77-94.
- ปานแพร เขาวนัประยูร, พรชัย ศักดิ์ศิริโสภณ, กิรติ ตระการศิริวานิช, และมนลธิชา อินทจักร. (2556). การประเมินการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบที่พักสัมผัสนวัฒนธรรมชนบท (Homestay) บ้านเมืองขอน ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- พิมพ์ระวี วิจารณ์รุ่งสัจด์. (2553). การท่องเที่ยวชุมชน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล กาญจนวงศ์, สวิชญา ศุภอุดมฤกษ์ ตรีรัตน์, ศรีกุล นันทชมภู และอาบทิพย์ กาญจนวงศ์. (2557). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของโฮมสเตย์. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 37(4), 503-515.
- ไพบุลย์ โพธิ์สุวรรณ. (2555). การจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่น: จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า.
- ภาคใต้ 14 จังหวัดจับมือเตรียมจัดงานโฮมสเตย์นานาชาติ. (15 กันยายน 2559). หนังสือพิมพ์ภูเก็ตเจ็ดวัน. สืบค้นจาก <http://www.phuket7days.com/ภาคใต้-14-จังหวัด>
- มนตรี สิงห์สุวรรณ. (ม.ป.ป.). การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning). ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สืบค้นจาก http://www.sec.psu.ac.th/kdb/get_file.php?kdb_id=montr130802094615&file_id=1
- มานิสรา ผิวจันทร์. (2555). แนวทางการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวโฮมสเตย์. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นจาก <https://www.slideshare.net/Manisa07/ss-39524911>
- มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด, อัครพงษ์ อ้นทอง, พรทิพย์ เขียวธีรวิทย์ กุลดา เพ็ชรวรรณ, นุกูล เครือฟู. (2556). เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการท่องเที่ยว โครงการเมธีวิจัยอาวุโส. กรุงเทพฯ: สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ.
- วรรณดี สุทธินรากร. (2556). การวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยในกระบวนการทัศน์ทางเลือก. กรุงเทพฯ: สยามปริทัศน์.
- วิไลรัตน์ ยาทองไชย และคณะ. (2550). การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิโรจน์ เอี่ยมเจริญ, สมเกียรติ ภูระหงษ์ และ สิริตา ช่างวงศ์. (2553). ไทยแลนด์เอตลาส (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- วิระพล ทองมา, วินิตรา ลีละพัฒนา, โชคดี จรุงคนธ์, เกษราพร ทิราวงศ์ และอำนาจพร ใหญ่ยิ่ง. (2554) กลยุทธ์การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนบ้านเมืองกีด ตำบลกีดช้าง อำเภอมะแตง จังหวัดเชียงใหม่ คณะพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ศูนย์วิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประเทศไทย. (2560). ความหมายและองค์ประกอบของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS). คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นจาก <http://www.gisthai.org/about-gis/gis.html>
- สถานีวิทยุแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2560). สิ่งแวดล้อมทางกายภาพกับประชากรในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย. สืบค้นจาก http://www.curadio.chula.ac.th/media/global-download.php?sname=program_media--program-og--class_onair--doc59&fname=so-2016-09-14.pdf
- สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน. (2560). การท่องเที่ยวโดยชุมชน. สืบค้นจาก http://www.cbt-i.or.th/?ge=show_pages&gen_lang=20112012094103
- สุธัมมะ ธรรมศักดิ์, นพพร วงศ์วิวัฒน์ และนักธุรกิจ จำปาเกิดทรัพย์. (2558). การท่องเที่ยวที่ทั่วถึงและยั่งยืน. วารสารเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 52(1), 2-7.
- สุเพชร จิระจรกุล. (2551). เรียนรู้ระบบภูมิสารสนเทศด้วยโปรแกรม ArcGIS Desktop 9.2. ปทุมธานี : ภาควิชาเทคโนโลยีชนบท คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.
- สุภางค์ จันทร์พานิช. (2552). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภักษิษฐ์ ชัยชนะเจริญ และนันทนา อุ่นเจริญ. (2560). มาตรฐานโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย. วารสารช่อพะยอม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 28(2), 75-86.
- สมพงษ์ อำนวยเงินตรา. (2559). การสร้างมูลค่าเพิ่มธุรกิจโรงแรมด้วยกลยุทธ์ Blue Ocean. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย, 36(1), 1-23.
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน. (2557). แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2557 – 2560. สืบค้นจาก http://www.osmnorth-n1.moi.go.th/it3/planall/plan_pdf_file/00034.pdf
- สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน. (2560). ทรัพยากรดินภาคใต้. สืบค้นจาก http://osl101.ldd.go.th/soilgr_man/south/gen_south.htm

- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดขอนแก่น. (2560). เอกสารประกอบการจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์. สืบค้นจาก www.khonkaen.go.th/kk_km4/Homestay.doc
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน. (2557). แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวน). สืบค้นจาก http://www.planning.psu.ac.th/documents/south_border/south_border57-60.pdf
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. (2557). แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2557 – 2560. สืบค้นจาก <https://drive.google.com/file/d/0Bw0uKlAnXKKnQWt5YIRTd2JEUnc/view>
- หฤทัย อาษากิจ. (2558). การพัฒนาโปรแกรมบนอุปกรณ์เคลื่อนที่เพื่อแนะนำเส้นทางการออกนิเทศงานสหกิจศึกษาและการประเมินผลการฝึกสหกิจศึกษา. วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 11(2), 1-6.
- อภิชัย ศรีเมือง. (2555). SWOT เทคนิควิเคราะห์ธุรกิจอย่างละเอียด (สไตส์ผู้บริหารมืออาชีพ). กรุงเทพฯ: ชิงค์ บียอนด์ บั๊คส์.
- อัศวิน แสงพิบูล. (2556). ระเบียบวิธีวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เอกชัย บุญยาพิชฐาน. (2553). คู่มือวิเคราะห์ SWOT อย่างมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด.
- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน). (2559). การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. สืบค้นจาก <http://www.dasta.or.th/th/component/k2/item/3243-series-sustainable-tourism>
- . (2559). เที่ยวชุมชนไปกับคนอพท. กรุงเทพฯ: บริษัท โคลน แอนด์ โค จำกัด.

ภาษาต่างประเทศ

- ASEAN Secretariat. (2016). ASEAN HOMESTAY STANDARD. Retrieved from <http://www.asean.org/wp-content/uploads/2012/05/ASEAN-Homestay-Standard.pdf>
- Bhan, S. & Singh, L. (2014). Homestay Tourism in India: Opportunities and Challenges. African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure, 3(2), 1-8.
- Jamaludin, M., Othman, N., & Awang, A. R. (2012). Community Based Homestay Programme: A Personal Experience. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 42, 451-459.

- Kim, K., Uysal, M. & Sirgy, M. J. (2013). How does tourism in a community impact the quality of life of community residents?. *Tourism Management*, 36, 527-540.
- Kasuma, J., Esmado, M. I., Yacob, Y., Kanyan, A., & Nahar, H. (2016). Tourist perception towards homestay businesses: Sabah experience. *Journal of Scientific Research and Development*, 3(2), 7-12.
- Mapjabil, J., Ismail, S. C., Rahman B. A., Masron, T., Ismail R. & Zainol, R. M. (2015). Homestays – Community programme or alternative accommodation? A re-evaluation of concept and execution. *Geografia - Malaysian Journal of Society and Space*, 11(12), 1-8.
- Misra, L. I., & Nanda, A. (2015). Homestay Promoting Rural Tourism in India. *Pezzottaite Journals*, 4(2), 1601-1607.
- Pusiran, A. K., & Xiao, H. (2013). Challenges and Community Development: A Case Study of Homestay in Malaysia. *Asian Social Science*, 9(5), 1-17.
- Ranasinghe, R. (2015). Evaluation of homestay accommodation supply in Sri Lanka. *International Journal of Multidisciplinary Research and Development*, 2(2), 442-447.
- Sita, S. E. D., & Nor, N. A. M. (2015). Local Perceptions towards Tourism Impacts Related to Homestay Programme. *Journal of Management Research*, 7(2), 274-285.
- The World Tourism (UNWTO). (2014). Organization Glossary of tourism terms¹ Retrieved from <http://cf.cdn.unwto.org/sites/all/files/Glossary+of+terms.pdf>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์รายชื่อโฮมสเตย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในภาคใต้

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๑๖๔

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รายชื่อโฮมสเตย์ในพื้นที่ภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยและ
ยื่นขอต่ออายุ ประจำปี ๒๕๕๘

เรียน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์รายชื่อโฮมสเตย์ในพื้นที่ภาคใต้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยและยื่นขอต่ออายุ ประจำปี ๒๕๕๘ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผลและเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ ทางวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มอบให้นางสาวจตุมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมลล์ Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

จตุมา/ร่าง/พิมพ์/ตรวจ...*จตุมา*

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๕๔.๑๔/๗๗

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ไม้ฝาด
อ.เสิงา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นายเหมื่อน เปียดขุนทด

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ ละอูโฮมสเตย์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เนื่องจาก ละอูโฮมสเตย์ อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุติมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๕๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๔๔.๑๔/๗๗๑

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นายอำพล ธาณีครุฑ

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ โฮมสเตย์บ้านเกาะพิทักษ์ จังหวัดชุมพร ในวันอังคารที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เนื่องจากโฮมสเตย์บ้านเกาะพิทักษ์ อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุติมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๕๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๕๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๓๗๐

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๓๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นางจินตนา ไพบุญย์

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ โฮมสเตย์บ้านทอน-อม จังหวัดชุมพร ในวันอังคารที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เนื่องจาก โฮมสเตย์บ้านทอน-อม อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวขออภัยมายัง นางสาวจตุมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๕.๑๔/๓๖๙

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นายสุวัฒน์ เขียมบุญยะ

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในวันจันทร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เนื่องจากกลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนหมู่บ้านประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุติมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๓๗๓

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลงานที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นายลำตวน อยู่ยง

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขออนุญาตเผยแพร่ผลงานที่เก็บข้อมูลวิจัยในพื้นที่ของท่าน ณ กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์ จังหวัดระนอง ในวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เนื่องจาก กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์ อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๓๔๒

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

เรียน นายสำเร็จ ราชเขต

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ โฮมสเตย์เกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา ในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจากโฮมสเตย์เกาะยาวน้อย อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุติมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

งานวิชาการและวิจัย

โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๗๔๓

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นางสาวโสภา เกษากลาง

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนากระบวนการข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ กลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง จังหวัดกระบี่ ในวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจากกลุ่มโฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจุติมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๓๔๔

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

เรียน นายบัญชา แขวงหลี

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ โฮมสเตย์บ้านนาตั้น จังหวัดกระบี่ ในวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจาก โฮมสเตย์บ้านนาตั้น อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@mutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

งานวิชาการและวิจัย

โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๒๐

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นายบรรจง นฤพรเมธี

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนากระบวนข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในกรณีนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ บ่อหินฟาร์มสเตย์ จังหวัดตรัง ในวันอาทิตย์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจาก บ่อหินฟาร์มสเตย์อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๕.๑๔/๓๔๘

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นายสหเนต อยู่เดิน

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอขบช่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง จังหวัดตรัง ในวันที่อาทิตย์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจากชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุติมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๒๕๕

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นายหนูอิม ปานนิล

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ บ้านลำขนุนโฮมสเตย์ จังหวัดตรัง ในวันที่อาทิตย์ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจากบ้านลำขนุนโฮมสเตย์ อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวขอขอบพระคุณให้นางสาวจตุมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๕ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

งานวิชาการและวิจัย

โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๔.๑๔/๓๔๗

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นายวิชัย คำเรือง

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนากระบวนการข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์หลังพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ เขาจันทร์โฮมสเตย์ จังหวัดพัทลุง ในวันที่เสาร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจากเขาจันทร์โฮมสเตย์ อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๕.๑๔/๗๔๖

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นางสาวบรรณ หมดจันทร์

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอขมอช่ยในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่ยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอขมอช่ยลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์ จังหวัดพัทลุง ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจาก ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์ อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวขอมอบหมายให้ นางสาวจุติมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๕๒๙ ๗๗๕๕ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอมอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย
โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๘๕.๑๔/๓๔๔

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตตรัง ๑๗๙ หมู่ ๓ ต.ไม้ฝาด
อ.สิเกา จ.ตรัง ๙๒๑๕๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙
เรียน นางสาวสุภาภรณ์ แก้วทงศ์

ด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ โดยมีขอบข่ายในการดำเนินการวิจัยเพื่อรวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานในภาคใต้ เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ด้วยระบบสารสนเทศแบบออนไลน์สำหรับช่วยในการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แก่นักท่องเที่ยว

ในการนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ของท่าน ณ โฮมสเตย์บ้านขาว จังหวัดสงขลา ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ เนื่องจาก โฮมสเตย์บ้านขาว อยู่ในรายชื่อโฮมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยในปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐ เพื่อนำข้อมูลมาดำเนินการวิจัยให้เกิดประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต่อไป ทั้งนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวมอบหมายให้ นางสาวจตุมา บุญมี เป็นผู้ประสานงาน โทรศัพท์ ๐๙ ๕๔๒๙ ๗๗๕๔ อีเมล Jutima.b@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ อินกล้า)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
งานวิชาการและวิจัย

โทรศัพท์/ โทรสาร ๐ ๗๕๒๐ ๔๐๖๑

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

ประเด็น ข้อมูลการท่องเที่ยว/การบริหารจัดการ/การพัฒนาและมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย
ณ โฮมสเตย์.....

หมายเหตุ แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง วิจัยและพัฒนาเส้นทาง
การท่องเที่ยวโฮมสเตย์อย่างยั่งยืนในจังหวัดภาคใต้ ได้รับงบประมาณสนับสนุนประจำปีงบประมาณ
2559 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยจัดทำขึ้นเพื่อต้องการทราบข้อมูลการ
ท่องเที่ยว การบริหารจัดการ การพัฒนา และมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ณ โฮมสเตย์ที่ผู้วิจัยลงพื้นที่
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการให้สัมภาษณ์ มา ณ โอกาสนี้

วัน/เดือน/ปี.....เวลา.....ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
อาชีพ/ตำแหน่ง.....ที่อยู่.....

ประเด็นการสัมภาษณ์

1. ข้อมูลเชิงคุณลักษณะสำหรับการวางแผนท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

- 1.1 ชื่อโฮมสเตย์ ชื่อแหล่งท่องเที่ยว ที่ตั้ง ประเภทแหล่งท่องเที่ยว ปีที่จัดตั้งโฮมสเตย์
- 1.2 ระยะเวลาและระยะเวลาโดยประมาณในการเดินทางมายังโฮมสเตย์
- 1.3 สิ่งอำนวยความสะดวกและข้อมูลในการเดินทาง
- 1.4 ลักษณะโดยภาพรวมของโฮมสเตย์

2. การวิเคราะห์ลักษณะเด่นและสภาพแวดล้อมภายในภายนอกขององค์กร

- 2.1 ท่านคิดว่าโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรที่เป็นลักษณะเด่น ๆ และกิจกรรมที่น่าสนใจ
- 2.2 ท่านคิดว่าจุดแข็งของโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรบ้าง
- 2.3 ท่านคิดว่าจุดอ่อนของโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรบ้าง
- 2.4 ท่านคิดว่าโอกาสของโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรบ้าง
- 2.5 ท่านคิดว่าอุปสรรคของโฮมสเตย์ของท่านมีอะไรบ้าง

3. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

☺☺☺ จบชุดคำถาม ☺☺☺

ภาคผนวก ง
ภาพการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ภาพที่ 1 ละอูโฮมสเตย์

ภาพที่ 2 บ้านเกาะพิทักษ์

ภาพที่ 3 โฮมสเตย์บ้านทอน-อม

ภาพที่ 4 กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์บ้านช่องช้าง

ภาพที่ 5 กลุ่มจัดการท่องเที่ยวบ้านในวงโฮมสเตย์

ภาพที่ 6 โฮมสเตย์เกาะข่าน้อย

ภาพที่ 7 โฮมสเตย์บ้านเกาะกลาง

ภาพที่ 8 โฮมสเตย์บ้านนาดิน

ภาพที่ 9 บ่อหินฟาร์มสเตย์

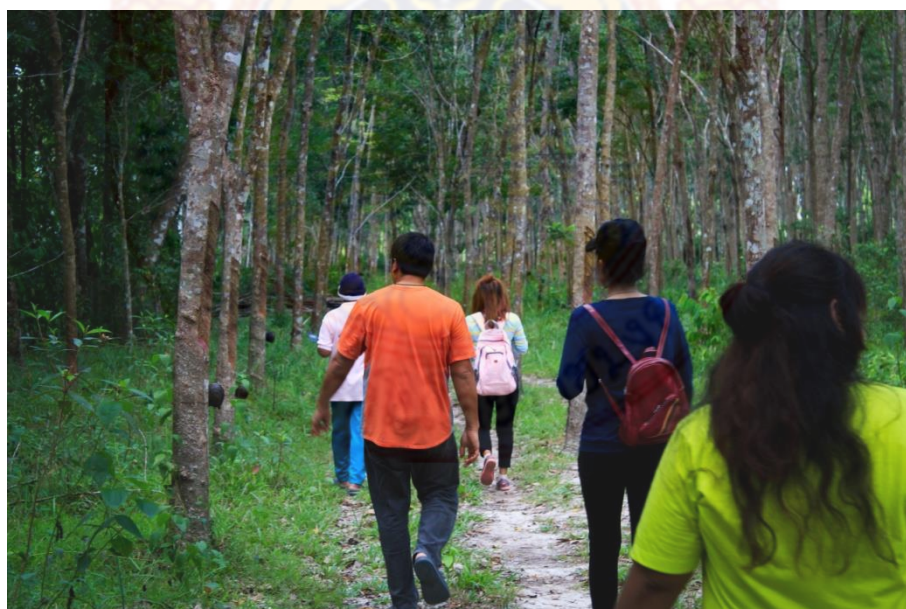
ภาพที่ 10 ชมรมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนเกาะลิบง

ภาพที่ 11 บ้านลำขนุนโฮมสเตย์

ภาพที่ 12 เขาจันทร์โฮมสเตย์

ภาพที่ 13 ชัยบุรีเมืองเก่าพัทลุงโฮมสเตย์

ภาพที่ 14 โฮมสเตย์บ้านขาว

